

235.1
KAT
B/P

கால நூல்கள் மூலம் - 1960

—
சிவமயம்

பதிப்புரை

முவரென இருவரென முக்கணுடை முர்த்தி
மாவின் கனி தூங்கும் பொழில் மாதோட்ட நன்னகரில்
பாவம் வினையறுப்பார் பயில் பாலாவியின் கரைமேல்
தேவனெனை ஆள்வான் திருக்கேதீச்சரத்தானே. — சுந்தரர்.

திருக்கேதீச்சரத்தில் நடைபெறும் சென்னை சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜ ஆண்டு விழாவை ஒட்டி ஒரு மலரை வெளியிடவேண்டுமென்று திருக்கேதீச்சரத் திருப்பணிச் சபைத் தலைவர் சேர். கந்தையாவைத்தியநாதன் விரும்பினர். இதன் பொருட்டுத் தாம் முன்பு வெளியிட்ட “திருக்கேதீச்சர வெளியீடுகள்” என்னும் நூலையும் வேறு சில கட்டுரைகளையும் கொடுத்து அவற்றை வெளியிடுவதற்கு வேண்டிய ஆலோசனைகளையும் கூறினர்.

திருக்கேதீச்சரத்தைப் பற்றிக் கிடைக்கக்கூடிய விஷயங்களோடு ஏழ நாட்டுத் தமிழர் சரித்திரம், சமயம் முதலியவற்றையும் விளக்க வேண்டுமென்பது இம்மலரின் நோக்கமாகும். குறுகிய காலவெல்லையுள் இதை வெளியிடவேண்டி நேர்ந்ததால் விளக்கவேண்டிய விஷயங்களைப்போலவற்றையும் விளக்கிவிட்டோமென்று கூறமுடியாது. என்றாலும் இம்மலரைக்கொண்டு திருக்கேதீச்சரத்தைப்பற்றியும் இலங்கைத்தமிழரைப்பற்றியும் முக்கியமான விஷயங்களை அறிந்துகொள்ளலாம் என்பது எமது நம்பிக்கை.

திருக்கேதீச்சர ஆலயமிருக்கும் மாந்தை (மாதோட்டம்) உலகத் திலே சரித்திரப் பிரசித்திபெற்ற நகரங்களில் ஒன்றுக்க் கருதப்படத் தக்கது. இதை மொகஞ்சதாரோ, ரோய், மைசீனே முதலிய நகரங்களோடு ஒப்பிடலாம். ரோயில் ஒன்றுஅழிய, அதன்மேல் ஒன்றுக்கழு நகரங்கள் கட்டப்பட்டதாக ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகின்றனர். மாதோட்டத்தில் எத்தனை நகரங்களிருந்திருக்கவேண்டுமென்று கூற முடியாமல் இருக்கின்றது. இது ஆராய்ச்சி செய்து கண்டுகொள்ள வேண்டிய விஷயமாகும்.

திருக்கேதீச்சரம் மிகப் பழைய சிவாலயங்களிலொன்று என்பதைப்பற்றிச் சிறிதும் ஜயமில்லை. கி. மு. 5ம் நூற்றுண்டில் விஜயன்

இலங்கைக்குவந்தபொழுது இக்கோயில் பழுதுபட்டிருப்ப, இதை அவன் திருத்தி அமைத்தானென்றால் இதன் பழுமையை ஒருவாறு ஊகித்தறி யலாம்.

இப்பொழுதிருக்கும் கோயில் உண்டாவதற்கு முக்கிய காரணராய் இருந்தவர் ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலரவர்களாவர். அவர்கள் இக்கோயிலைப் பற்றிக் கூறியிருப்பது இப் பிரசரத்தில் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் அவர்கள் குருமாரையும், பிரசாரகரையும் பயிற்றுவதற்கு ஒரு குருகுலத்தைச் சிதம்பரத்தில் அமைப்பதற்குத் திட்டம் போட்டார். ஆனால் மக்கள் ஆதரவு அதற்குப் போதாமையால் அத்திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியவில்லை. இப்பொழுது திருக்கேதீச்சரத்தில் உருவாகும் குருகுலம் அவர் போட்ட திட்டத்தை நிறைவேற்றிறும் முறையில் அமைந்திருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியதொன்றாகும். இவையெல்லாம் திருக்கேதீச்சரமே இலங்கைச் சைவர்களுக்குக் ‘கோயில்’ ஆகப்போகிறது என்பதற்கு நல்ல அறிகுறிகளாகும்.

இம் மலர் வெளிவருவதற்கு முக்கிய காரணராயிருந்து பல கட்டுரைகளையும் படங்களையும் உதவிய சேர். கந்தையா வைத்தியநாதனுக்கு எமது நன்றி முதற்கண் உரித்தாகுக. இம்மலருக்கெனக் கட்டுரைகள் எழுதியதவிய திரு ஆ. கந்தையா, எம். ஏ., திரு. குல சபாநாதன், கலைப்புலவர். க. நவரத்தினம், சிவஸ்ரீ ச. குமாரசுவாமிக்குருக்கள், திரு. C. S. நவரத்தினம் முதலியோருக்கும் எமது நன்றி உரித்தாகுக. அச் சுத்தாள்களைப் பார்வையிடுவதில் உதவி புரிந்த வித்துவான். பொன் முத்துக்குமாரன் பி. ஓ. எல். அவர்களுக்கும் எமது நன்றி உரித்தாகுக. பல நெருக்கடியான வேலைகளுக்கிடையில் இம்மலரை உரிய காலத் தில் செவ்வனே அச்சிட்டுதவிய கலைவாணி அச்சகத்தாருக்கும் எமது நன்றி உரித்தாகுக.

இம்மலர் மூலம் வரும் வருவாய் திருக்கேதீச்சரத் திருப்பணிக்குச் சேருமாகையால் சைவமக்கள் பெருந்தொகையில் இம்மலரைப்பெற்று திருப்பணி வேலைக்கு உதவுவார்களென்று எதிர்பார்க்கிறோம்.

‘மணிம் ஜி’,
மல்லாகம்.
80 - 12 - 60.

F. அம்பிகைபாகன்,
காரியதரிசி, வரவேற்புச் சபை,
சென்னைச் சைவசித்தாந்த
மகாசமாஜ ஆண்டு விழா.

உள்ளுறை

எண்

பக்கம்

1.	திருக்கேதீச்சர ஆலயமும் மாந்தைத் துறைமுகமும் — சேர். கந்தையா வைத்தியநாதன்	1
2.	ஈழத்துச் சைவப் பெரியார்கள் — திரு. ஆ. கந்தையா, எம். ஏ.	11
3.	சைவ சித்தாந்த சமாஜமும் ஈழநாடும் — திரு. ச. அம்பிகைபாகன், பி. ஏ.	22
4.	தேவாரகாலங் கண்ட மாதோட்ட நன்னகர் — சேர். கந்தையா வைத்தியநாதன்	25
5.	திருக்கேதீச்சர ஆலயத்திருப்பணி — சைவப்பெரியார் ச. சிவபாதசுந்தரம்	32
6.	திரு. P. குமாரசவாமி அவர்களின் கடிதம்	34
7.	திருக்கேதீச்சர மகிழமை	39
8.	நாகர்களும் திருக்கேதீச்சரமும் — கலைப்புலவர் க. நவரத்தினம்	44
9.	ஈழநாட்டுச் சைவாலயங்கள் — திரு. குல. சபாநாதன்	48
10.	வன்னியும் வன்னியரும் — திரு. C. S. நவரத்தினம்	56
11.	குருகுலத்துக்கு நாவலர் அவர்கள் போட்ட திட்டம்	71
12.	திருக்கேதீச்சரத்தில் புதைபொருள் ஆராய்ச்சி — திரு. எஸ். சண்முகநாதன்	74
13.	திருக்கேதீச்சரத்தில் உருவாகும் குருகுலம் — சிவங்கி. ச. குமாரசவாமிக் குருக்கள்	76
14.	ஈழநாடும் தமிழரும் — பண்டித அ. சிற்றம்பலம், B. A.	80
15.	ஈழநாடுஞ் சைவமும் — திரு. ச. அம்பிகைபாகன், B. A.	91
16.	திருக்கேதீச்சரத் தேவாரத் திருப்பதிகங்கள்	106

சைவ நீதி

சிவ புண்ணியத்தேவிவா

மாதவர் மடங்க எாதி வரதன்மாந் திரங்க எாதி
நாதமா மிலிங்க மாதி நளினபுட் கரிணி யாதி
சேதமுற் றிடின்முன் போலச் செய்கின்றோர்க் குறும்பலஞ்தான்
ஒதுமுன் செய்தோர் தம்மி லாயிரங் குணித மோங்கும்

(இ-ன்) பெரிய தவத்தோர் இருக்கின்ற மடங்கள் முதலானவைகளும், கடவுளுடைய கோவிள் முதலானவைகளும் நாதமாகிய இலிங்கம் முதலானவைகளும், தாமரையையுடைய குளம் முதலானவைகளும் பழுதடைந்தால், அவைகளை முன் போலச் செய்கின்றவர்களுக்கு உண்டாகும் புண்ணியமானது, சொல்லப்பட்ட முன் அவைகளைச் செய்தவர்களுக்கு உண்டானதிலும் ஆயிரம் மடங்கு அதிகமாம். (ஏ-ம்)

திருக்கேதீச்சர ஆலயமும் மாந்தைத் துறைமுகமும் சேர். கந்தையா வைத்தியநாதன்

திருக்கேதீச்சரத்து இறைவன் புகழை நாயன்மார் இருவர் பாடிப் பரவினர். அவர்களுள் ஒருவர் ஏழாம் நூற்றுண்டில் வாழ்ந்த திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனர்; மற்றவர் ஒன்பதாம் நூற்றுண்டில் சைவம் வளர்த்த சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள். கேதீச்சரத்து இறைவனைப் பாடிய அவர்கள் மாந்தையின் மாண்பையும் போற்றிப் புகழ்ந்தனர். மாந்தைத் துறைமுகத்தில் தங்கி நின்ற பெரும் கப்பல்களையும் மாந்தைப்பட்டினத்தில் அமைந்து விளங்கிய பல அடுக்கு மாளிகை களையும் மலர்ச் சோலைகளையும் பழத் தோட்டங்களையும் தம் தேவாரங்களில் தீட்டிக் கவின்பெறக் காட்டியுள்ளனர். பாலாவியின் முகத்து வாரத்தில் மாந்தைத் துறைமுகம் அமைந்து இருந்தது. அங்கே ‘மலை போன்ற அலைகள் எழுந்தும் விழுந்தும்’ காட்சியளித்தன. களஞ்சியக் கட்டிடங்களும், பாலத்துறையும் பாலாவியின் தென்கரையில் அமைந்து விளங்கின. அவ்விடம் இன்றும் ‘வங்காலை’ (வங்கம் : கப்பல், காலை : கப்பல்கள் தங்கும் நிலையம்) என்ற பெயருடன் நிலவக் காணலாம். பாலாவியின் வடகரையில் திருக்கேதீச்சர ஆலயம் அமைந்து திகழ்ந்தது. அதையடுத்து அதன் ஆட்சியாளரின் இல்லங்களும் மக்கள் வாழ்ந்த வளம் மிக்க மாளிகைகளும் காணப்பட்டன. மாளிகைத்திடல் (மாளிகைகள் நிலவிய உயர்ந்தவிடம்), பாப்பாமோட்டை (அந்தணர்க்குரிய இடங்கள்); கோயிற்குளம் (கோயில் நிலத்திற்கு நீர்ப்பாய்ச்சும் குளம்) என்ற பெயர்களுடன் இன்றும் அவை இருப்பதை நாம் காணலாம்.

பண்டைக் காலத்தில் அரேபியாக் கடல் வழியாக கப்பற போக்கு வரத்து நடந்தது. உரோமாபுரி, கிரேக்கம், பலஸ்தீனம், மெசப்பத்தேமியா, எகிப்து போன்ற நாடுகளிலிருந்து கப்பல்கள் அரேபியாக் கடலுக்கூடாகச் சென்றன. அவ்வாறு சென்ற கப்பல் களுக்குத் தென்மேல் பருவக் காற்றுல் அல்லல் எதுவும் ஏற்படாமல் மாந்தைத் துறைமுகம் பாதுகாப்பளித்தது. மாந்தைத் துறைமுகம் இராமரணையின் பவளக் கற்பாறைக்கும் மன்னார்த் தீவுக்கும் தெற்கே சில கல் தொலைவில் அமைந்திருந்தது. அதனால் தென்மேல் பருவக் காற்றுற் பாதிக்கப்படாத ஒதுக்கில் மாந்தைத் துறைமுகம் இருந்தது. தென்மேல் பருவக் காற்றின் கொடுமையிலிருந்து தப்புவதற்குக் கப்பல்கள் மாந்தைத் துறைமுகத்தில் தஞ்சம் புகுந்தன என்று கூறலாம். மன்னார்த் தீவுக்கும், இலங்கைக் கரைக்கும் இடையே இருந்த பகுதி

திருக்கேதீச்சரம்

அன்று கப்பற் போக்கு வரத்திற்கு ஏற்றதாக விளங்கிற்று. எதிர்ப் பக்கமாக ஓடிய நீரோட்டங்களால் இப்பகுதியில் மணற்றிடர்கள் எது வும் ஏற்படவில்லை. தென்கிழக்கு, தென்மேற்குக் காற்றுக்கள் எதிர்ப் பக்கமாக நீரோட்டங்களைச் செலுத்தக் காரணமாயின. எனவே தடை கள் எதுவுமின்றி ஆழமாக அமைந்திருந்த இக் கால்வாய்க்கூடாகக் கப்பல்கள் எளிதாகச் சென்றுவர முடிந்தது. ஆனால், இவ்வாறு ஆழ மும் அகலமும் உடையதாய்ச் சிறப்புடன் விளங்கிய மன்னார்க் கால் வாய் சுரி நிறைந்து கப்பற்போக்கு வரத்திற்குத் தடையாய் மாறியது என்றாலும்? மாந்தைத் துறைமுகம் மணற் குன்றுகள் நிறைந்தும், அலைபுரண்டோடிய பாலாவி பள்ளமாகவும், அதனையடுத்த பாகங்கள் மணற்றிடராகவும் மாறியது எவ்வாறு?

மாத்தனைப் பகுதியின் பரந்த பள்ளத்தாக்கில் ஓடிய நீரும், மல்வத்து ஓயாவும் சேர்ந்து பாலாவி என்ற பெயரோடு அன்று மாந்தைக் கடலில் கலந்தது. அவ்வாறு ஓடிய மல்வத்து ஓயா தன்படுக் கையை மாற்றித் தெற்குப் பக்கமாக மதவாச்சிப் பகுதிக்கூடாகப் பாய்வதாயிற்று. இக்கருத்தையே அண்மையில் இலங்கையில் விஞ்ஞான அடிப்படையில் மல்வத்து ஓயா நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தைக் குறித்து ஆய்ந்த ரூசியப் பேராசிரியரும் வலியுறுத்திச் சென்றுர். இஃது இவ்வாருகப், புதிதாக வெட்டப் பெற்ற ‘மாபெருங் குளம்.’ (Giant's Tank) ஒன்று பாலாவியை இரண்டாகப் பிரித்து விட்டது. அவ்வாறு பிரிந்த நீரின் ஒரு பகுதி அருவியாறு என்ற பெயரோடு இன்று மன்னார்த் தீவுக்குப் பல கல் தொலைவில் கடலில் விழுகின்றது. இவ்வாறு இரண்டாகப் பிரிந்ததன் காரணமாகப் பாலாவியின் முகத் துவாரம் சேறும், சுரியும் நிறைந்ததாக மாறிற்று. மேலும், புதிதாக அமைக்கப்பட்ட புகைவண்டிப் பாதையும், கற்பாதையும் மன்னார்க் கால்வாயை முற்றுக மறைத்து விட்டன. புகைவண்டிப் பாதையாலும் கற்பாதையாலும் மன்னார்த்தீவு இலங்கையோடு இணைக்கப்பட்டபோது, தலைமன்னார் இந்தியாவிற்குக் கிட்டிய துறைமுகமாயிற்று. பராக்கிரம பாகு மன்னன் காலத்திருந்தும், போர்த்துக்கேயர் வருகையிலிருந்தும் தலைமன்னார் சிறந்த துறைமுகமாக அமைந்து விளங்கிற்று. மாந்தை எவ்வாறு முக்கிய துறைமுகமாக விளங்கியதோ அதேபோன்று தலை மன்னாரும் முக்கியம் பெற்றுத் திகழுத் தொடங்கியது. கி. மு. பதினை ராம் நூற்றுண்டின் முன் சுமார் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக மாதோட்டம் சீரும் சிறப்பும் பெற்றுத் திகழ்ந்தது. இந்தியாவிற்கும் ஈழத்திற்கும் உரிய சிறந்த துறைமுகமாகவும் அமைந்து விளங்கிற்று. அல்லாமலும் இந்தியாவிலிருந்து கொண்டு வரப்பெற்ற பண்டங்களை மேற்கு நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யும் துறைமுகமாகவும் இருந்தது.

தமிழகத்தின் தென்கரையிலே அமைந்து மினிர்ந்த “இராமேஸ் வரத்திற்கு” எடும் இணையும் உள்ளதாய் ஈழத்திலே மன்னர்க்கரை தியாவிலிருந்து இலங்கைக்கு வந்த அந்தியர் படைகளால் பலமுறை திசமுந்த இராமேஸ்வரம் படையெடுப்புக்களால் பங்கப்படாமல் சிறப் புடன் விளங்கத் திருக்கேதீச்சரம் சீரழிந்து சிறப்புக் குன்றிற்று. உயர்ந்தும் தாழ்ந்தும் வந்தது. சோழ மன்னர்கள் இலங்கையை திருக்கேதீச்சரம் ஆகிய இரண்டினதும் அந்தஸ்து உச்ச நிலையை அடைந்தது. ஆனால் அரசியலில் ஏற்பட்ட மாற்றம் அவைகளின் சிறப்பைத் திட்டரெனச் சீரழியச் செய்தது. (திருக்கேதீச்சரம்) இது சிறப்புடன் இருந்தகாலத்தில் இராஜராஜேஸ்வரம் என்ற பெயரோடும் வழங்கப்படலாயிற்று.

யாழிப்பாணத்துச் சிங்கை நகரிலே அரசு குடும்பத்தில் பிறந்த காரணத்தால் பராக்கிரமபாகுமன்னன் யாழிப்பாணக் குடா நாட்டின் மேல் அந்தரங்கமான அனுதாப முடையவனுயிருந்தான். இன்னும் முதலாம் சுந்தரபாண்டியன் (கி. பி. 1251 — 1280) ஆட்சிக்காலத்தில் திருக்கேதீச்சரம் அரசனின் ஆதரவைப்பெற்றுப் பாண்டியமன்னர் காலச் சிறப்புறையில், புதுப்பித்துக் கட்டப்பட்டது. இன்று திருக்கேதீச்சரத்தில் காணப்பெறும் கற்சிறப்பங்கள் இவ்வண்மையை வலியுறுத்தும் சான்றுகளாம். மேலும் குடுமியா மலையிலுள்ள சடவர்மன் வீரபாண்டியனின் கல்வெட்டு ஒன்று அவன் ஈழத்தில் ஈட்டிய வெற்றியைப் புகழ்ந்து பேசுகின்றது. ஈழத்து அரசனை வென்ற தோடல்லாமல் அவனைக் கப்பம் கட்டுமாறும் செய்தான் என்றும் தனது இரட்டை மீன் முத்திரையையும், கொடியையும் கோணமலையில் (திருக்கோணமலை) பொறித்துத் தன் நாடு திரும்பினான் என்றும் அக்கல் வெட்டு எடுத்துரைக்கின்றது. எனவே சடவர்மன் ஆட்சிக்காலத்திலே திருக்கேதீச்சரம் அவனின் ஆதரவைப் பெற்றிருக்கலாம். இலங்கையை வென்ற சடவர்மன் கடல் வழியாகத் திருக்கோணமலைக்குச் சென்றிராவிட்டால் திருக்கேதீச்சரம் அவனுதரவைப் பெற்றிருக்கும்.

போர்த்துக்கேயர் இலங்கையின் வடகரையில் இறங்கியபோது திருக்கேதீச்சரம் இந்துக்களின் முக்கிய வழிபாட்டு ஆலயமாகத் திசமுந்தது என்பது தின்னனம். எமேர்சன் ரெனந்து கூறுவதை இங்கு நோக்குவாம்:

“யாழிப்பாணத்தைப் பலவந்தமாகக் கைப்பற்றி அங்கே ஆட்சி செய்த மலபார் அரசபரம்பரை அரசுரிமையை ஒழித்து நேரடியான ஆட்சியை 1617 வரையிலும் போர்த்துக்கேயர் ஏற்படுத்தவில்லை. தமது வாணிகப் பெருக்கத்திற்குத் துணைபுரிந்த வளம் மிக்க தென்மாகாணங்களிலும் பார்க்க தங்கள் குடியேற்றத்திற்குப் பாதுகாப்பளிக்கத் தகுதியடையதாக இருந்த யாழிப்பாணத்தைப் போர்த்துக்கேயர் நீண்டகாலமாக விரும்பி வந்தனர். ஆட்சிக்குப் பணியாத அப்பகுதியில் தமது மதத்தையும் பரப்பப் பாடுபட்டனர். இப்பகுதியைக் கைப்பற்ற 1544 ம் ஆண்டில் போர்த்துக்கேயர் முயன்றனர். போர்த்துக்கேயர் டெக்கானில் இந்து ஆலயங்களைக் கொள்ளியடிக்கச் சென்ற போது இவ்வாறு முயன்றனர். யாழிப்பாணக் குடாநாட்டின் தலைவனைக் கண்டு தம் கீழ்ச் சிற்றரசனாக இருந்து கப்பங் கட்டுமாறு வற்புறுத் தினர். அதை விரும்பாத விடத்து அவன் தம்மோடு சேர்ந்து போரிடத் தயாராகவேண்டும் என்று கூறினர். அத்தலைவன் முன்னையதற்கு இணங்கி ஆண்டொன்றுக்கு 4000 டுக்கட்ஸ்க் கப்பங் கட்ட இசைந்தான். அதே ஆண்டில் மன்னார்ப் பகுதி மக்கள் பலர் வண. பிரான்ஸ் சேவியரின் ஆஜையின் கீழ் உரோமன் கத்தோலிக்கராக மாறினர். யாழிப்பாணத்தை ஆட்சி செய்த மன்னன் மதமாற்றத்தை வேரறுக்க, மதம் மாறிய அறுநாறு பேர்களைக் கொன்று ஒழித்தான். ஏன்? மதம் மாறிய தனது தனயனின் தலையையே கொய்து விட்டான்! இதைக் கண்ணுற்ற இரண்டாவது மகன் தந்தைக்குப் பயந்து கோவா சென்று அங்கே சரணடைந்தான்.”

“இவ்வாறு வரம்பு கடந்து கொடுமைகள் செய்த அரசனுக்கு உறுதியான, மெதுவான, ஆனால் கடுமையான தண்டனை அளிக்கும்படி மூன்றும் ஜேன் இந்திய வைஸ்ரோய்க்குக் கட்டளையிட்டான். இதனால், மன்னார்ப் பகுதியிலுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் முன் போலத் தொல்லைகளுக்குள்ளானார்கள் என்றும் கோவாவிற்கு ஓடிச் சென்றவனின் அண்ணுடைய அரசுரிமை பறிக்கப்பட்டது என்றும் இரு காரணங்களைக் காட்டி 1560ம் ஆண்டில் இந்திய வைஸ்ரோய் ‘பெடான் கொன்ஸ்டான் குடாநாட்டின் மீது போர் தொடுத்தான். டி கெளடேவின் (De Couto) கூறுகின்றது. அதன்படி கொச்சி மேற்றிராணியார் போர்த்துக்கேயப் படைகளுடன் இங்கு வந்தார் என்றும், கடற்கரையிலே பலிபீடம் ஒன்றை அமைத்து அதைப் பணிந்து வணங்கி ஏற்றுக் கொள்வோரை கின்றது. இவ்வாறு தொடங்கிய போர் மிகவும் கொடுமை நிறைந்த தாக இருந்தது. மத நம்பிக்கையுள்ளோர் பலர் போர்த்துக் கேயரின்

பீரங்கிகளுக்கு இரையாயினர். நகரமும் கைப்பற்றப்பட்டு, அரண் மனையும் அழிக்கப்பட்டது. அரசனும் பிடிபட்டான். போர்த்துக்கேயர், அரசன் தமக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கவேண்டும் என்றும் ஏழாவது புவனேக பாகுவின் மருகனும், டொன் ஜோன் தர்மபாலாவின் தந் தையுமான திரிபண்டா கண்டியிலிருந்தும் கோட்டையிலிருந்தும் கைப் பற்றிய செல்வங்களை மறைத்து வைத்திருக்கும் இடத்தைக்கூற வேண்டும் என்றும் வற்புறுத்தினர். அவ்வாறு அவன் செய்யின் இழந்த அரசரிமையை மீண்டும் பெறமுடியும் என்றும் அவர்கள் கூறினர். அதற்கு உடன்பட்ட மன்னன் 8000 குருசே டோஸ் தொகையையும் மன்னார்த் தீவையும் போர்த்துக்கேயருக்குக் கொடுக்க முன்வந்தான்.”

“ மேலும் யாழிப்பான அரசன் சிங்களவர்களோடு சேர்ந்து போர்த்துக்கேயருக்கு எதிராக உதவி செய்தான் என்ற குற்றத்திற் காக 1591-ம் ஆண்டிலும், 1604-ம் ஆண்டிலும் கோவாவிலிருந்து படைகள் யாழிப்பானத்திற்கு அனுப்பப்பட்டன. அப்போர்களில் வலி குன்றிய அரசன் ஒவ்வொரு முறையும் பணிந்து சென்றமையால் பயமுறுத்தலின் அபாயம் குறைந்தது. அதனால் யாழிப்பானப் பகுதி தமக்கு உரித்தானது என்று போர்த்துக்கேயர் கொண்டிருந்த என்னால் போர்களின் நிலைமைக்கு ஏற்ப சிறிது சிறிதாகப் பின்போடப் பட்டது. ஆனால் 1617-ம் ஆண்டில் ‘கொன்ஸ்டான்டைன் டி சாய் நோரோனு’ (Constantine De Saay Norona) இன் அரசியற் தாதரின்கீழ்ப் படையொன்று யாழிப்பானத்திற்கு அனுப்பப்பட்டது. அப் படை அநாகரிகமான முறையில் போர் செய்து நகரைக் கைப்பற்றியது அல்லாமலும் யாழிப்பானத்து மன்னனைக் கோவாவிற்குக் கைதி யாகக் கொண்டு சென்று அங்கே அவனின் தலையை வெட்டிவிட்டனர். இதனால் அவனது மருகனு மலபார் அரசபரம்பரையைச் சேர்ந்த கடைசி இளவரசன் தன் அரசரிமையை இழந்து பிரான்ஸிக்கன் மடத்தில் சேர்ந்தான். அவனது உடைமைகள் அனைத்தும் போர்த்துக்கேயருக்கு ஆயது.” என்று ஏமேர்சன் ரெனந்து எடுத்துக் கூறியுள்ளார்.

எமேர்சன் ரெனந்து (Emmerson Tennent) வெளிப் படையாகக் குறிப்பிடாவிட்டாலும், போர்த்துக்கேயரின் ஆட்சிக் காலத்தில், திருக்கேதீச்சரம் சீரும் சிறப்பும் உள்ளதாய்த் திகழ்ந்தது என்பது தெளிபு-பெடக்கானில் இந்து ஆலயங்களைக் கொள்ளியிடப் போர்த்துக்கேயர் முயன்றனர். அவ்வாறு முயன்று கொண்டிருந்த அவர்களுக்கு இந்தி யக் கரையில் அமைந்து விளங்கிய திருச்செந்தூர் ஆலயத்தையும், கண்ணியா குமரிக் கோயிலையும் கொள்ளியிடுவதிலும் பார்க்கத் திருக்கேதீச்சரத்தைக் கொள்ளியடித்தல் மிகவும் எளிதாக இருந்தது. அவ்

வாறு அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியில் வெற்றியும் கண்டனர். இராமநாதபுரம் இராசாவின் படைப்பலக் காரணத்தாற்போலும் (இராமேஸ்வரத்தைக் கொள்ளையடிக்கப் போர்த்துக்கேயரால் இயலாமற் போயிற்று.)

மேலும், மன்னுர்த்தீவில் வாழ்ந்த மக்கள் போர்த்துக்கேயரால் மதமாற்றம் செய்யப்பட்டனர். அதைத் தொடர்ந்து திருக்கேதீச்சரம் கொள்ளையடிக்கப் பட்டது. அவ்வாலயத்தை இடித்து அதன் கற்களை எடுத்துச் சென்று மன்னுர்த் துறைமுகத்தைப் போர்த்துக்கேயர் கட்டி நர். இவ்வாறு திருக்கேதீச்சரத்தில் போர்த்துக்கேயர் செய்த கொடு மைகளைக் கண்டு யாழிப்பாணத்தை ஆட்சிசெய்த அரசன் சினங் கொண்டான். பழக்குப் பழவாங்க எண்ணினான். ஆனால் அவன் முயற்சி அடக்கியொடுக்கப்பட்டது. யாவும் படுகொலையில் முடிந்தது. அதைத் தொடர்ந்து மேலும் நடந்த செயல்கள் அன்றைய சமய நிலையின் சீரழிவையும், ஒழுக்கத்தின் இழிவையும் காட்டுவன என்றே கூறலாம். ஆனால் இந்நிலையில் நான் ஒன்றைத் திட்டமாகக் குறிப்பிடலாம். திருக்கேதீச்சரத்தின் வீழ்ச்சியோடு சமுத்தமிழரின் ஆட்சியும் அழிந்தது. அதுவரை சுதந்திரமாக வாழ்ந்த தமிழ் மக்கள் தமது ஆட்சியை இழந்து அடிமைகளாயினர்.

இலங்கை வேந்தனான இராவணன் சிறந்த சிவபக்தன். அவன் கோணேஸ்வரத்து இறைவனிடம் நீங்காத அன்பு கொண்டிருந்தான். இராவணனின் மாமனுன மயன் திருக்கேதீச்சரத்துப் புராதன ஆலயத்தை அமைத்தான் என்பது மரபு. இவ்வாலயத்தில் எழுந்தருளி யிருந்த இறைவனை, இலங்கையில் போரிட்டு வாகை சூடிய இராமன் வழிபட்டுச் சென்றுள்ள என்று கூறுவர். இலங்கையில் வெற்றிபெற்ற பின் அயோத்திக்குத் திரும்பிய அவன் வழியில் இராமேஸ்வரத்தில் ஆலயம் ஒன்றனை அமைத்தான் என்றும் சொல்வர். மேலும் மகாபாரதத்தின் கதாநாயகனான அருச்சனன் தெற்கே தலயாத்திரை செய்தபோது திருக்கேதீச்சரத்தைத் தரிசித்து இறைவனை வழிபட்டான் என்றும் சொல்லப்படுகின்றது. அவ்வாறு அருச்சனன் இலங்கைக்கு வந்தபோதுதான் மாதோட்டத்தை யடுத்திருந்த பகுதியை ஆட்சி செய்த நாககள் னியான ‘அல்லி அரசாணியை’ அவன் சந்தித் தான் என்றும் கூறப்படுகின்றது. மன்னுர்த் தீவுக்குத் தெற்கேயுள்ள பெருநிலப் பகுதியில் பாழடைந்து காணப்படுவன அல்லிராணியின் கோட்டை என்று கூறுவர்.

மாந்தை, கி. மு. மூன்றும் நூற்றுண்டிலிருந்து ‘மகதித்தா’ என்ற பெயர் உடையதாய் இருந்தது என்று புத்த இலக்கியங்கள் எடுத்துவரைக்கின்றன. இராமரும், அகத்தியரும், அருச்சனனும் மாந்தைத் துறைமுகத்தில் இறங்கி இலங்கையில் புகுந்தனர் என்றால்,

விஜயனும் அவனுடைய நண்பர்களும் அவ்வாறே இங்கு வந்தனர் என்பதை நாம் ஒருவாறு ஊகித்து அறிய முடிகின்றது. இவை உண்மையானால் விஜயனேடு கூடிவந்த உபத்தீசன் என்ற பிராமணன் வழிபட்ட சிவாலயம் திருக்கேதீச்சரந்தான் என்பதை எவரும் ஏற்றுக் கொள்வர். யாழிப்பாண வைபவமாலே; “விஜயன் கி. மு. ஆரூம் நூற்றுண்டில் இலங்கைக் கரையைச் சேர்ந்ததும் நெடுஞ்காலமாகப் பாழ டைந்து கிடந்த திருக்கேதீச்சர ஆலயத்தைப் புதுப்பித்துக் கட்டினன்”, என்று எடுத்துரைக்கின்றது.

“ஒன்பதாம் பத்தாம் நூற்றுண்டுகளில் இலங்கையில் தமிழரின் ஆட்சி சிறப்படைந்தது. மக்கள் வளம் பெற்று வாழ்ந்தனர். எனவே நாயன்மார் காலத்தில் மாதோட்டம் சீரும் சிறப்பும் உடையதாய்த் திகழ்ந்தது” என்பது ‘ராஜரட்ன கார’ என்ற சிங்கள நூலில் நின்றும் அறியக் கிடக்கின்றது.

திருக்கேதீச்சர ஆலயத்தின் புனருத்தாரண முயற்சி முதல் முதலில் ஸ்ரீஸ்ரீ ஆறுமுக நாவலர் அவர்களால் தொடங்கப்பட்டது. ஆனால் அன்று வாழ்ந்த சைவ மக்களின் உணர்ச்சிக் குறைவும், கிறீத் தவர்களுடைய பலத்த எதிர்ப்பும் நாவலருடைய முயற்சிக்கு உடனடியான பலனையளிக்கத் தடையாயின. ஆனால் நாவலரின் மறைவுக்குப் பின் பதினுண்கு ஆண்டுகள் கழித்து அவருடைய கனவு நன்வாயது. அரசாங்க அதிபராக யாழிப்பாணத்தில் கடமையாற்றிய சேர் வில்லியம் ருவினம் சி. சி. எஸ். யாழிப்பாணக் கச்சேரியில் நிலங்களை 13-12-1893-ல் ஏலம் போட்டபோது நாற்பது ஏக்கர் காட்டர்ந்து கிடந்த நிலத்தை யாழிப்பாணத்துச் சைவப் பெருமக்கள் விலைக்கு வாங்கினர். அன்று தொடக்கம் திருக்கேதீச்சர ஆலய புனருத்தாரண வேலைகள் தொடங்கின என்று கூறலாம். சேர் வில்லியம் ருவினம் தமது ஆட்சி அறிக்கையில் திருக்கேதீச்சரத்து ஆலயத்தின் பழைய மகிமமையைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“திருக்கேதீச்சரம், மகாதீர்த்தம், மாதோட்டம் அல்லது மாதோட்டை” என்ற (See Royal Asiatic Society Journal Volume No. 35) தலைப்பில் 1887-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 7-ம் நாள் திரு. W. J. S. போக் என்பவரால் படிக்கப்பெற்ற அறிக்கையிலிருந்து, புராதன ஆலயமான திருக்கேதீச்சரத்தின் நிலைமையைப் பற்றித் திட்டவட்டமான சில உண்மைகளை நாம் அறிய முடிகின்றது.

“இப் பழைய நகரில் உடைந்த சில சிற்பங்களின் பகுதிகளையும், ஓடுகளையும், செங்கட்டிகளையும், மட்பாண்டங்களையும் தவிர வேறு எது வும் நிலத்தின்மேல் இல்லை. பழைய வீதிகளின் அறிகுறிகளும், இரண்

திருக்கேதீச்சரம்

8

பொரு கிணறுகளும், செங்கட்டிக் கட்டிடங்கள், கோயில்கள் என் பொற்றின் அத்திவாரங்கள் என்பனவும் காணப்படுகின்றன. குன்று ஒன்றின் மத்தியில் செங்கட்டியால் அமைந்த பழைய அத்திவாரம் ஒன்று இருக்கின்றது. இவ்விடத்திலேயே முக்கிய நகரின் பெரும் பகுதி இருந்திருக்கவேண்டும். பழைய கிணற்றுக்கு அண்மையில் ஆலயத்தின் வாயில் இருந்திருக்கலாம்.” என்று அவர் கூறினார்.

ஆனால் அந்தக் கூட்டத்தில் இருந்த சேர் பொன் இராமநாதன் அவர்கள் குறித்த அறிக்கையின் ஒரு பகுதிக் கருத்தை மறுத் துரைத்து விரிவான விளக்கத்தோடு இந்துசமய அடிப்படையில் அந்த இடத்தின் அமைவைத் தெளிவு படுத்தினார். மேலும், அவர் பழைய கட்டிடங்கள் இருந்தவிடம் நகருக்குப் புறம்பானது என்றும், அவை ஆலயத்தின் உடைமைகள் என்றும் எடுத்துக் காட்டினார். அங்கு ஆட்சிக் குழுவினர், அடியார்கள், வேலையாட்கள் என்ப வர்கள் வாழ்ந்தனர். அன்று திருக்கேதீச்சரத்து ஆலயத்தைச் சூழ்ந்து இருந்த அகழியின் அமைவு முக்கியமான தொன்றென்னலாம். அங்கே இரண்டு அகழிகள் அமைந்திருந்தன. ஓர் அகழி கடல் நீரையும், மற்றது நன்நீரையும் உடையனவாய் இருந்தன. கோயிற் சொத்துக் களைப் பாதுகாப்பாற்றவே அகழிகள் அவ்வாறு அமைக்கப்பட்டிருந்தன போலும்!

பிரதான ஆலயத்தின் பாழடைந்த மூலப் பகுதி 1894-ம் ஆண்டு கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. அவ்வாறு கண்டு அறிவுதற்குக் கோயில் நிலத்தில் அமைந்திருந்த சோழர் காலக் கிணறு ஒன்றும், போர்த்துக் கேயர் காலத்திற்கு முன் வழிபடப்பட்ட சிவலிங்கம் ஒன்றும், நந்தி ஒன்றும், கணேசரின் உருவம் ஒன்றும் உதவியாயின.

ஈழத்துச் சைவப் பெருமக்களின் விருப்பத்திற்கு இணங்க, பென்றிலிலிருந்து மகிமை பொருந்திய சிவலிங்கம் ஒன்று கொண்டு வரப்பெற்றுத் திருக்கேதீச்சரத்து ஆலயத்தில் குடமுழுக்குச் செய்யப் பட்டது என்று இராமேஸ்வரத்திலுள்ள வரலாற்றுக் குறிப்புக்களால் அறியக் கிடக்கின்றது. அந்த மூர்த்தியே இன்றைய ஆலயத்தின் ஆதிமூலத்தில் அமைந்து திகழ்கின்றது. புராதன ஆலயம் இருந்த இடத்தில் 1903-ம் ஆண்டு யூன் மாதம் 28-ம் நாள் சிறிய கோயில் ஒன்று கட்டப்பட்டது. (See the Jaffna Hindu Organ of the day for description of the Ceremony.)

இன்று அம்மையும் அப்பெரும் அமர்ந்து அருள்புரியும் ஆலயம் முதலாவது உலகப் போருக்குப் பின் மன்னாரில் தங்கியிருந்த யாழிப் பாணத்து அரசாங்க உத்தியோகத்தற்களால் கட்டப்பெற்றது. இவ்

வாறு அமைந்த ஆலயம் காலப்போக்கில் புனருத்தாரணம் எதுவு மின்றிச் சிதைந்தபோது ஆகஸ்ட் மாதம் 1952-ம் ஆண்டில் புதுப் பிக்கப்பட்டுக் குடமுழுக்கு விழாவும் நடைபெற்றது. இப்பணியினை 1948-ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 19-ம் நாள் கொழும்பிலே கூடிய யார்' செய்தனர். குடமுழுக்கு விழாவின்பின் பிரதான ஆலயத்தில் பூசையும் வழிபாடும் இடையூறு எதுவுமின்றி இனிது நடந்துகொண் கோபுரம், திருமதில் என்பனவற்றின் திருப்பணிகள் நடைபெற்று வந்தன. இன்றைய ஆலயத்தின் அமைப்பு பழைய மரபினைத் தழுவி சமயத்திலும் சிற்பத்திலும் ஆற்றல் நிறைந்த தென் இந்திய சிற்ப வல்லு னர்களால் தீட்டப்பட்டது. மேலும், ஆலயத்தின் தென் கிழக்குப் பக்கத்திலுள்ள வெளி வீதியில் உற்சவ மண்டபமும், (வசந்த மண்டபம்) அதைச் சார்ந்த கட்டிடங்களும் அமைக்கப்படும். இன்னும், அடியார்கள் ஆயிரக் கணக்கில் கூடி நின்று கண்டு களிக்கக் கூடியதாகத் தேரோடும் வீதி ஒன்று வெளிப் புறச் சுவருக்கு வெளியே பெருமளவில் அமையும். அதனைச் சூழ்ந்த பகுதிகள் ஏனைய வீதிகளுக்கு ஒதுக்கப்படும். அங்கே பூந்தோட்டங்களும், அழகிய சோலைகளும், மடங்களும், சத்திரங்களும், அந்தணர், அடியார்கள், வேலையாட்கள் என்போர் இருக்கும் இல்லங்களும் அமையும். குருகுலப்பாடசாலை ஒன்றும், உயர்ந்த சமயப் படிப்புக்குக் கல்லூரி ஒன்றும், துறவிகள் தங்கி இளைப்பாறும் சாலை ஒன்றும் இடம் பெறும். குருகுலப் பாடசாலை இப்போதே ஆரம்பமாகியுள்ளது. அனுதைக் குழந்தைகள் இல்லத்தோடு இணைந்த மகளிர் இன்னல நிலையம் ஒன்றும் நிறுவ ஏற்பாடாகியுள்ளது.

சார்வரி ஆண்டு ஐப்பசித் திங்கள் 15-ம் நாள் (31-10-60) திருக்கேதீச்சரத்து வரலாற்றிலே முக்கிய புனித தினமாகும். அன்று, திருக்கேதீச்சரத்து ஆலயச் சுற்றுப் பிரகாரத்தில் புதிதாக அமைக்கப்பட்டிருந்த ஆலயங்களில் மூர்த்திகளைப் பிரதிஷ்டை செய்து குடமுழுக்கு நடந்தது. புராதன மகாலிங்கம், விநாயகர், சுப்பிரமணியர், நடராசர், சண்டேஸ்வரர் ஆகிய மூர்த்திகளுக்கு ஒம மண்டலங்களோடு கூடிய கிரியா முறைகளைமந்த மகா கும்பாபிஷேகம் அப்புனித நாளில் இனிது நிசமுந்தது. குடமுழுக்குச் செய்யப்பெற்ற மகாலிங்கம் மிகவும் பழமையானது. இவ்விழாவில் நூற்றுக் கணக்கான சிவநேயச் செல்வர்கள் கலந்து திருக்கேதீச்சர நாதரின் இன்னருளைப் பெற்று ஏகினர்.

சுத்தமான வெண்கலத்தாலும், தகரத்தாலும் கலந்து செய்யப் பெற்ற 'மணி' ஒன்று இலண்டனிலுள்ள பிரபலமான வார்ப்புத்

தொழிற்சாலையில் செய்யப் பெற்றுக் கப்பலில் வந்து கொண்டிருக் கின்றது. நாலடி விட்டத்தில் நுட்பமாக வார்க்கப்பட்ட அந்த மணி சிறந்த ஒசையை உள்ளதாக இருக்கும். அது ஒரு தொன் 3 அந்தர் 1 குவாட்டர் 26 இருத்தல் நிறையுடையது. மொத்தத்தில் முழுதும் தழுவிய அதன் அளவு $50'' \times 50'' \times 50''$. அந்த மணிக்கு ஏற்ற உயரமும் உறுதியுமள்ள மணிக்கூட்டுக் கோபுரம் ஒன்று கட்டப்படுகின்றது. அடுத்த திங்களில், திருவெம்பாவைப் பூசையின் போது ஏறக்குறையக் கடல் மட்டத்திலிருந்து 75 அடி உயரத்தில் அந்த மணியோசை மன்னர்ப் பகுதியைச் சுற்றிப் பல மைல் தூரத்தில் வாழும் மக்களை விழித் தெழுவைத்துத் திருக்கேதீச்சரத்து இறைவனை வழிபட வைக்குமன்றே !

பத்தாண்டுகளாகத் திருக்கேதீச்சர புனருத்தாரன சபையார் செய்து வந்துள்ள அரும்பணிகளை அவ்வாலையத்தைத் தரிசிக்கும் அடியார்கள் நேரில் கண்டு கொள்வர். திருக்கேதீச்சரத்திற்கு இறைவனைத் தரிசிக்க வரும் அடியார்கள் தங்குவதற்கான மடங்களையும், எளிதாகப் போக்குவரத்துச் செய்வதற்கான தார் இட்ட வீதிகளையும் அங்கே பார்க்கலாம். அல்லாமலும் குழாய்த் தண்ணீர் வசதியும் திருக்கேதீச்சரத்தில் செய்யப்பட்டுள்ளது. ஒழுங்கான பஸ் போக்குவரத்தும் திருக்கேதீச்சரத்துக்கு இருக்கின்றது. கடைகளும், தொலைபேசியோடு கூடிய அஞ்சலகம் ஒன்றும் அங்கே நிறுவப்பட்டுள்ளன. மின்சார வசதியும் உண்டு.

சைவ சமயத்தின் சின்னமாகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் அறிகுறியாகத் தமிழ் மொழியின் அடையாளமாகத் திருக்கேதீச்சரம் மன்னரில் திகழ்கின்றது. அங்கே அம்மையப்பராக அமர்ந்து இன்னருள் புரியும் இறைவனை வாழ்வில் ஒரு முறையாவது தரிசித்து வழிபட வேண்டியது ஒவ்வொரு ஈழத்துச் சைவர்களதும் கடமையுமாகும்.

“தொண்டர் நாள்தொறும் துதிசெய அருள்செய் கேதீச்சரமதுதானே”

ஸமுத்துச் சைவப் பேரியார்கள்

திரு. ஆ. கந்தையா, எம். ஏ.

ஒரேவ சமய வளர்ச்சிக்கு அயராது உழைத்த சைவப் பெருமக் கள் பலரை ஈன்றெடுத்த பெருமை ஈழத்துக்கு உண்டு. பழைய காலத் தில் ஈழத்தை ஆண்ட இராவணனே சிவபக்தனுகத் திகழ்ந்தான். “இராவணன் மேலது நீறு” என்று அவனைத் தேவாரம் புகழ்ந்து பேசுகின்றது. எனவே வாழையடி வாழையாக ஈழத்துச் சைவப்பெருமக்கள் சைவசமய உண்மைகளை உணர்ந்து வாழ்ந்ததோடு அதன் வளர்ச்சிக்கும் அல்லும் பகலும் அயராது உழைத்துள்ளனர். பல ஈழத்துச் சைவப் பெரியார்கள் கடல்கடந்து சென்று தமிழகத்திலும் சைவப்பணிகள் பல புரிந்தார்கள் என்றால் அவர்களின் சமய ஆர்வத்தை எங்குணம் சொற்களால் தீட்டுவது?

�ழத்துச் சைவப் பெரியார்கள் பலர் தமது வாழ்வின் பெரும் பகுதியைச் சமயத் தொண்டிற்காகவே செலவு செய்தனர். இந்தியாவிற்கும் சென்று ஆதீனங்களில் ஆண்டுகள் பல தங்கியிருந்து சைவசமய உண்மைகளை ஆய்ந்து உணர்ந்தனர். துறவறம் பூண்டு ‘என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே’ என்ற உள்ளத்தோடு சைவசமய வளர்ச்சிக்கு ஈழத்திலும் தமிழகத்திலும் அரும்பணிகள் புரிந்தனர். சைவ சமய நூல்களை அச்சிட்டு வெளியிட்டும், நுண்ணறிவால் நுணுகிக் கண்ட சைவ சமய உண்மைகளைச் சொற்பொழுவுகளாக நிகழ்த்தியும், நுட்பமும் திட்பமும் அமைந்த உரைகளைச் சைவ நூல்களுக்கு எழுதி எளிதாக்கியும், ஆண்டுகள் பல ஆய்ந்துகண்ட உண்மைகளை நூல்களாக வெளியிட்டும் ஈழத்துச் சைவ அறிஞர்கள் பணிகள் பல புரிந்துள்ளனர். இன்றும் பலர் அதனைத் தொடர்ந்து செய்து வருகின்றனர். இவ்வாறு சைவ சமயத்திற்குத் தொண்டு செய்த சைவப் பெரியார்களைத் தமிழகம் என்றும் மறந்துவிடாது.

சைவ சமயத்தை வளர்க்க உழைத்த இப்பெரியார்கள் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்கும் உயர்ச்சிக்கும் உறுதுணையாய் இருந்தனர். சைவம் வளர்ந்தபோது தமிழும் வளர்ந்தது. சைவத்தின் சீரும் சிறப்பும் தமிழன்னயின் எழிலை மிகைப்படுத்தின. எனவே ஈழத்துச் சைவப் பெரியார்கள் சிறப்பாகச் சைவ சமயத்திற்கும் பொதுவாகத் தமிழ் மொழிக்கும் அரும் தொண்டாற்றியுள்ளார்கள்.

ஞானப்பிரகாசர்

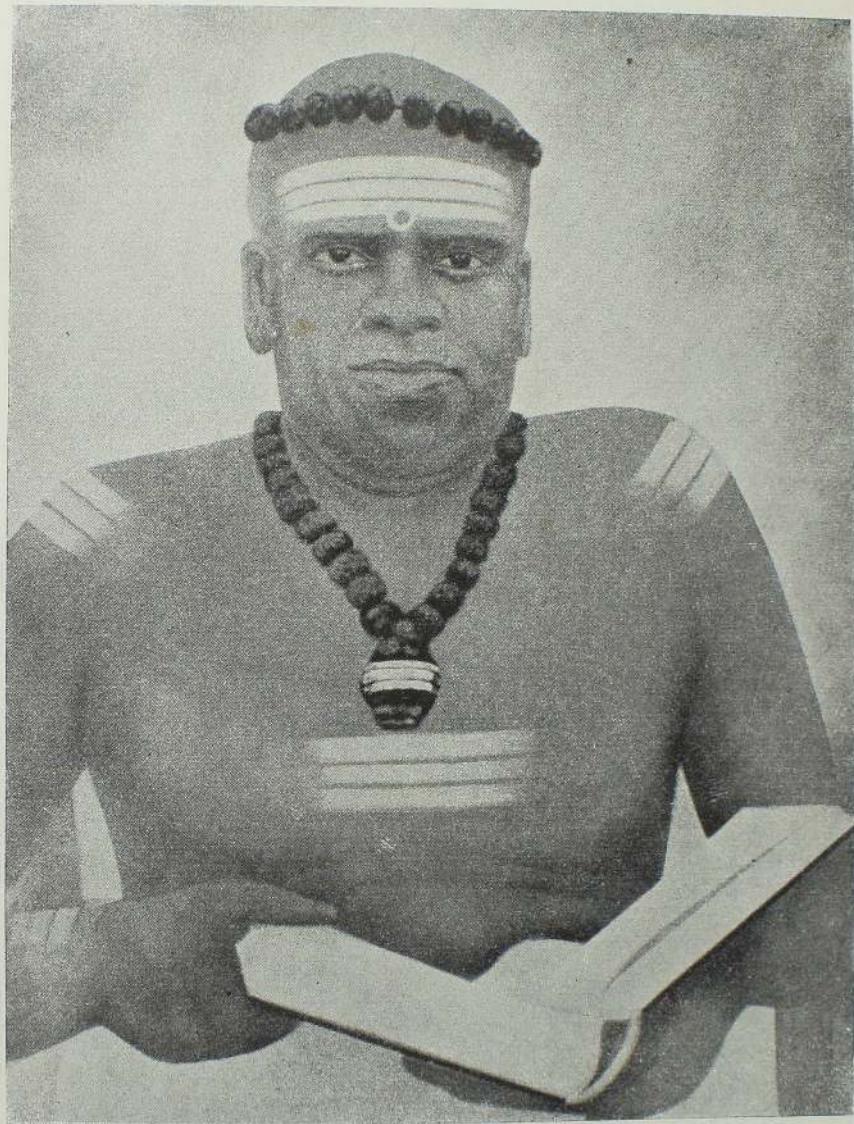
இவர் யாழ்ப்பாணம் திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்தவர். தமிழுக்கும் சைவத்திற்கும் இவர் செய்த தொண்டுகள் பல. போர்த்துக்

கேயருடைய கொடுமைகளைப் பொறுக்கச் சுகியாதவராய் இந்தியா வுக்குச் சென்றார். ஈழத்திலே செய்த சைவத் தொண்டைத் தொடர்ந்து தமிழகத்திலும் செய்தார். வடமொழிப் புலமையும் தென்மொழி ஆற்ற லும் பெற்றுத் திகழ்ந்த இவர் துறவு பூண்டு திருவண்ணமலையில் தங்கியிருந்தார். சைவசிந்தாந்த ஞான நூல்களையும், சைவ ஆகமங்களையும் ஆய்ந்தார். சித்தாந்த சிகாமணி, பிரமாணதீபிகை, சிவ யோகசாரம் முதலிய வடமொழி நூல்களுக்கு இவர் அரிய விரி வுரைகளை எழுதியுள்ளார். சிவஞான சித்தியார்க்கு இவர் எழுதிய உரை இவரின் சைவ சித்தாந்த அறிவின் நுட்பத்தை இனிது புலப் படுத்துகின்றது. கெளட தேசத்தில் இவர் தங்கியிருந்தபோது ஒரு பிராமணத் துறவியிடம் தருக்கம், வியாகரணம் முதலியவற்றை எல்லாம் நன்கு கற்றுத் தேர்ந்தார். சிதம்பரத்திலே நடராஜ தரிசனம் செய்துகொண்டிருக்கும்பொழுது அங்கு ஒரு திருக்குளத்தை அமைத்தார். இன்றும் அத்திருக்குளத்தைச் சிதம்பரத்திலே காணலாம்.

நாவலர் பெருமான்

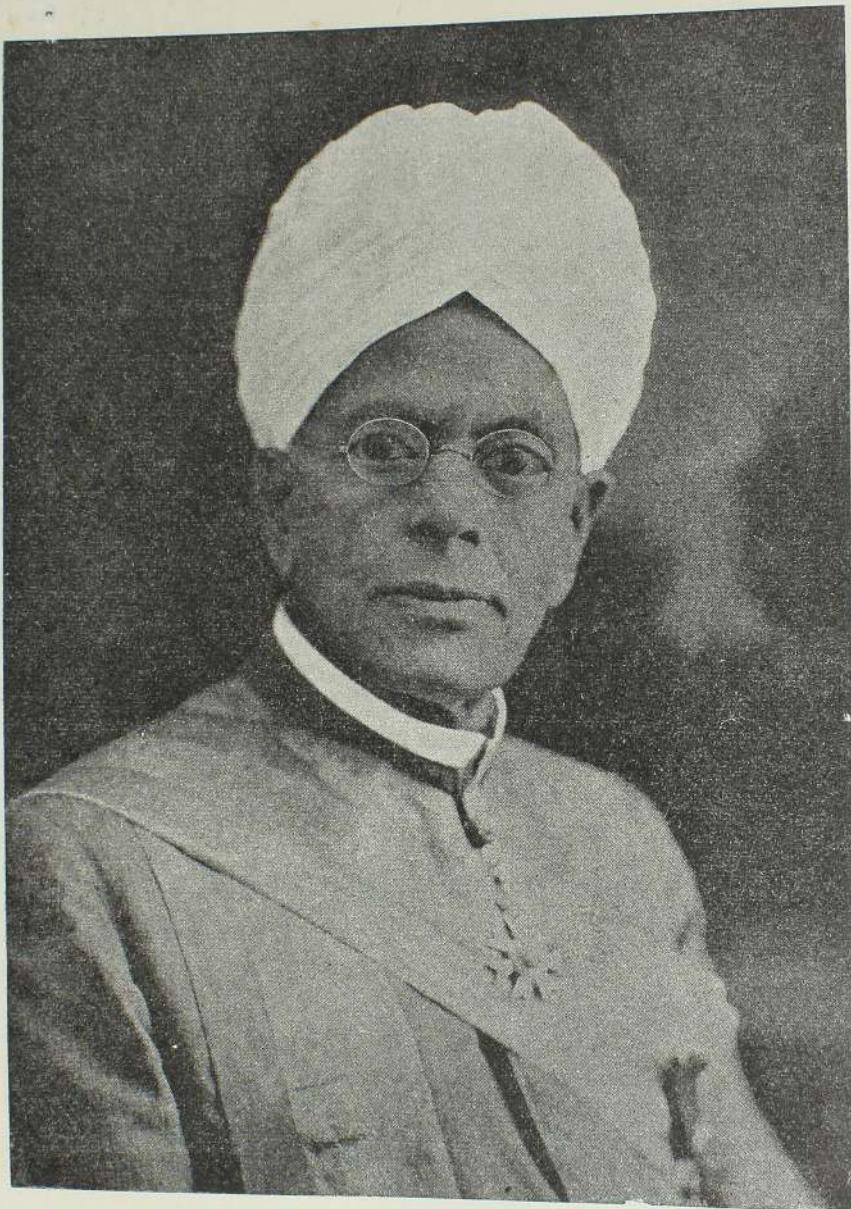
நாவலர் பெருமானின் திரு அவதாரம் ஈழத்துச் சைவ வரலாற்றில், — ஏன்? தமிழகத்தின் சைவ வரலாற்றிலேயே — மிகவும் முக்கியம் வாய்ந்த தொன்றாருகும். உணர்ச்சியின்றி, உள்ளத்தில் உறுதியின்றி வாழ்ந்த ஈழத்துச் சைவப் பெருமக்களுக்கு ஊக்கமும் உறுதியும் கொடுத்து விழித்தெழுச் செய்தவர் நாவலர் பெருமான். இவர் தமிழ் வளர்ச்சிக்கும் சைவ சமய எழுச்சிக்கும் அயராது உழைத்தார். கிறித்தவ சமய உண்மையை உணர்ந்த இவர், பாதிரிமாரின் போலி ஒழுக்கத்தைக் கண்டு சினந்தெழுந்தார். போலி ஒழுக்கம் நாவலர் பெருமானுக்குப் பெரும் வெறுப்பைக் கொடுத்தது. போலி ஒழுக்கத்தை ஒழித்துச் சமூகத்தைச் சீர்ப்படுத்த வேண்டும் என்று அவர் உள்ளாம் விழைந்தது. எனவே போலி வாழ்வை வெறுத்தார்; போலி ஒழுக்கத்தைத் துறந்தார்; போலி மார்க்கத்தைக் கடிந்தார்.

சைவ சமயத்திற்கு இவர் செய்த தொண்டுகள் பல. தாய் நாட்டிலும், சேய் நாட்டிலும் அச்சகங்களை நிறுவிப் பல சைவ நூல்களை அச்சிட்டு வெளியிட்டார். சைவப் பிள்ளைகள் படிப்பதற்குத் தாய்நாட்டிலே சைவப் பாடசாலைகளை நிறுவினார். ஏன்? சேய் நாட்டிலும் சைவப் பாடசாலைகள் எழுந்தன. சமயச் சொற்பொழிவுகளால் எளிதில் புரிந்து கொள்ளக்கூடியதாகக் கந்த புராணம், பெரியபுராணம், திருவிளையாடற் புராணம் என்பவற்றை உரைநடையில் எழுதி உதவி உயர்ந்து திகழ்கின்றது. இதனால்கேரு “வசனநடைகைவந்த வல்லாளர்”

ஈ. பும்பி திருமகள் அழக்கம்

பீலரி ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள்

சூபாம்: திருமகள் அழக்காம்
சீர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் அவர்கள்

என்று தமிழகம் இவரைப் போற்றியது. நாமன்னராகவும் பேணுமன்னராகவும் விளங்கிய நாவலரால் ஈழத்திலும் தமிழகத்திலும் சைவம் உயிர்பெற்று வாழ்ந்தது. இவர் தமிழகக்கும் சைவத்திற்கும் செய்த தொண்டி இன,

“நல்லீநக ராறுமுக நாவலர் பிறந்திலரேல்
சொல்லு தமிழெங்கே? சுருதியெங்கே? — எல்லவரும்
ஏத்து புராணகமங்க ளெங்கேப்ர சங்க மெங்கே?
ஆத்தனரி வெங்கே? அறை”

என்று சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள் கூறிப்போந்தார்.

சென்னையில் ஓர் அச்சகத்தை நிறுவிப் பல சைவ நூல்களையும், திருக்குறள் பரிமேலழகருரை, திருக்கோவையாருரை, சேனுவரையம், தொல்காப்பியச் சூத்திர விருத்தி, பிரயோக விவேகம், நன்னால் விருத்தி, கந்தபுராணம், சேதுபுராணம், பாரதம், சைவசமய நெறியரை, தருக்க சங்கிரகம் முதலாம் நூல்களையும் பிழையறப் பதிப்பித்து உதவினார். சேக்கிழார் புராணத்தை உரைநடையில் பக்திச்சுவை பெருகெடுத்து ஒட எழுதித் தமிழ்த்தாயின் அழகுக்கு மெருகூட்டினார். இவ்வாறு நாவலர் பெருமான் சைவம் வளர இராப்பகலாக உழைத்தார். அவர் சைவராகவே பிறந்தார்; சைவராகவே வாழ்ந்தார்; சைவராகவே இறைவனடியும் அடைந்தார். அவரின் உடையிலும், உணவிலும் சைவம் தவழ்ந்தது, சொல்லிலும் செயலிலும் சைவம் மினிர்ந்தது, உடலிலும் உள்ளத்திலும் சைவம் உறைந்தது. பொதுவாகத் தமிழ் உலகமும், சிறப்பாகச் சைவ உலகமும் என்றும் போற்றும் என்பது திண்ணம்.

சங்கர பண்டிதர்

சங்கர பண்டிதர் சுன்னாகத்தில் பிறந்து நீர்வேலியில் வசித்து வந்தார். இவர் வடமொழியிலும், தென்மொழியிலும் நிரம்பிய புலமையுடையவராய்த் திகழ்ந்தார். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த சமஸ்கிருத பண்டிதர்களுள் இவர் தலைசிறந்து விளங்கினார். இவர் சமஸ்கிருதத்திலுள்ள ஆகம சாஸ்திரங்களிலும் தமிழிலுள்ள சித்தாந்த சாத்திரங்களிலும் வல்லவர். இவர் மாணவர்களுக்குக் கற்பித்தும் பற்பல நூல்களியற்றியும் வடமொழி, தென்மொழி என்னும் இருமொழிகளை வளர்த்த தோடு, பிரசங்கம் செய்து சைவசமயத்தையும் வளர்த்து வந்தார். இவரும் நாவலர் அவர்களும் ஒரு காலத்தவரென்பது இவர் பெரியபுராண வசனத்துக்களித்த சிறப்புப் பாயிரத்திலிருந்து அறியக் கிடக்கிறது. இவருக்குப்பின் சிறந்த புலவராய் விளங்கிய சிவப்பிரகாச பண்டிதர் இவரின் புத்திரரே.

சபாபதி நாவலர்

நாவலரின் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றி தாய்நாட்டிலும், ஈழத்திலும் சைவம் வளர்த்த பெரியார்கள் பலர். அவர்களுள் சபாபதி நாவலரும் ஒருவராவர். ஈழநாட்டிலும், தென்னகத்திலும் பல சைவப் பாடசாலைகளை நிறுவினார். சைவச் சொற்பொழிவுகள் பல ஆற்றினார். சைவ சமய நூல்களையும் பிழையறப் பதிப்பித்து வெளியிட்டார். திருவாவடுதுறை ஆதீன வித்துவானுய் விளங்கிய இவருக்கு அவ்வாதீனம் நாவலர் என்ற பட்டத்தை அளித்தது. திராவிடப்பிரகாசிகை என்னும் நூலை இயற்றித் தமிழுலகுக்கு அளித்தார். சதுர்வேத தாத்பரியம் என்னும் நூல் இவர் இயற்றி யருளிய நூலாகும். இவர் வடமொழியிலும், தென்மொழியிலும் புலமை உள்ளவராகத் திகழ்ந்தார். ஆங்கிலத்திலும் இவருக்கு நிறைந்த ஆற்றலுண்டு. சிதம்பரத்தில் உள்ள நாவலர் வித்தியாசாலைக்கு இவர் தலைமை ஆசிரியராக இருந்தார். இவர் பல நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவருடைய திராவிடப்பிரகாசிகை இவருக்கு இன்றும் தனிப் பெருமையை அளிக்கின்றது. இந்நூலே முதல்முதலில் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றை எடுத்துரைத்தது. வேற்பிள்ளை

நாவலர் காட்டிய வழியிலே நின்று சைவம் வளர்த்தவர்களுள் மட்டுவில் சைவப் பெரியார் திரு. க. வேற்பிள்ளையும் ஒருவராவர். இவர் கோயில்களிலும், மடங்களிலும், வீடுகளிலும் கந்தபுராணம், பெரிய புராணம், திருவிளையாடற் புராணம் முதலியவற்றைப் படித்து பொருள் சொல்லி மக்களை மகிழ்வித்தார். இயற்கையாய் அமைந்த இனிய குரல் இவருக்கு உண்டு. எனவே இசையோடு பாடிப் பொருள் சொன்னபோது மக்கள் தமிழை மறந்து கேட்டு மகிழ்ந்தனர். சொல்லின்பழும், பொருளின்பழும் தோன்ற விரிவுரைகளை நிகழ்த்தியபோது கேட்டிருந்தார் இது யாழிசையோ, அன்றிப் பரதத்தின் இன்னிசையோ என்று வியந்தனர். வேற்பிள்ளை அவர்கள் சிதம்பரத்தில் உள்ள நாவலர் வித்தியாசாலையில் பல ஆண்டுகள் ஆசிரியராகத் தொண்டாற்றி எழுதியுள்ளார். இவர் உரையின் சிறப்பு இவருக்கு உரையாசிரியர் என்னும் பெயரை அளித்தது. இவ்வாறு இவர் சைவம் வளரச்செய்த தொண்டினை சைவ உலகம் என்றும் போற்றுமன்றே. வரணியூர் தில்லைநாதர்

ஒல்லாந்தர் காலத்தில் சைவம் சீரமுந்தது. ஒல்லாந்தர் சைவர். சமய முறைகளைத் தூற்றினார். சமயக் கிரியைகளை எள்ளி நகையாடி அதனால் சமய உணர்வு மக்களிடையே குறைவதாயிற்று. இது

ஜோக் கண்டு கலங்கிய சைவர்கள் பலர். அவர்களில் சிலர் அந்திய ராட்சியை வெறுத்தது மட்டுமன்றிக் கட்டுமரங்களில் கோடிக்கரை சென்று சிவாலயங்களைப் பார்த்து, கண்ணீர்விட்டு மீண்டனர். அவ்வாறு கோடிக்கரை சென்றவர்களுள் ஒரு சிலர் அங்கேயே தங்கியும் விட்டனர். அவ்வாறு தங்கிய பெரியார்களுள் வரணியூர் தில்லைநாதர் என்பவரும் ஒருவர். அவர் திருவண்ணமலைக்குச் சென்று ஞானப்பிரகாச மடத்திலே தங்கினார். காவி உடையணிந்து சிவானுடைமானுயத் திகழ்ந்த இவர் சைவசமய தூல்களையே ஜயந்திரிபறக் கற்றார். வேதாரணியத்திலுள்ள சிவாலயத் திருப்பணியை மேற்கொண்டார். இவ்வாறு வரணியூர் தில்லைநாதர் சைவத்திற்கு அருந்தொண்டுகள் பல ஆற்றியுள்ளார்.

கதிரைவேற்பிள்ளை

சைவம் வளர்த்த ஈழத்துப் பெரியார்களுள் திரு. கதிரைவேற்பிள்ளையும் ஒருவராவர். இவர் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள புலோலியைச் சேர்ந்தவர். சென்னையில் தங்கியிருந்து அரும்பணிகள் பல புரிந்தவர். இராயப்பேட்டையில் “பால சுப்பிரமண்ய பக்தஜன சபை” ஒன்றை நிறுவினார். நாவன்மை படைத்த திரு. கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்களின் சொற் பொழுவுகளைக் கேட்க மக்கள் திரள் திரளாகக் கூடுவர். திரு. வி. க. அவர்கள்கூட அவரின் சொற் பொழுவுத் திறனைப் போற்றிப் புகழ்ந்துள்ளார். இவர் தொகுத்த சைவ பூஷண சந்திரிகை, சுப்பிரமண்ய பராக்கிரமம் என்னும் நூல்களால் இவரின் சமயத் திறனை நாம் நன்கு அறிய முடிகின்றது. ஆரணி நகர சமஸ்தான வித்துவானுக இருந்த இவர் சைவ சித்தாந்த சரபம் என்னும் சிறப்புப் பெயரையும் உடைய வராய் விளங்கினார். நாவாலும், பேனுவாலும் சைவம் வளர அரும் பணிகள் புரிந்த இவரைச் சைவ உலகம் என்றும் மறந்து விடாது!

பொன்னம்பலப்பிள்ளை

சென்னைச் சைவ சித்தாந்த மகா சமாசத்திற்குத் தலைமை தாங்கிய சைவப் பெரியார்களுள் தா. பொன்னம்பலப்பிள்ளையும் ஒருவராவர். யாழ்ப்பாணத்திலே பிறந்த இவர் தென்னிந்தியாவிலுள்ள திருவனந்தபுரத்தில் உயர்தர உத்தியோகம் வகித்தார். இவர் வரலாற்று ஆராய்ச்சியில் மிகவும் ஈடுபட்டு உழைத்தார். இவர் எழுதிய “வஞ்சி மாநகர்” என்னும் நூல் இவரின் ஆழ்ந்த ஆராய்ச்சித் திறனை இனிது புலப்படுத்துகின்றது. இவர் பல கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். அவை இவரின் மொழித்திறனையும், ஆராய்ச்சி நுட்பத்திறனையும் நன்கு தெரிவிக்க வல்லனவாக அமைந்து விளங்கக் காண்கின்றோம். சைவசமய நூல்களை ஜயந்திரிபறக் கற்ற திரு. பொன்னம்பலப்பிள்ளை அவர்கள்

சைவசமய உண்மைகளை உணர்ந்து வாழ்ந்தார். ஈழத்திலும், தமிழ் கத்திலும் சைவ சமய வளர்ச்சிக்கு இவர் செய்த அரும்பணிகள் பல.

சிற். கைலாசபிள்ளை

நல்லூரில் கல்வியும் செல்வமும் நிறைந்த குடும்பத்தில் சிற். கைலாசபிள்ளை தோண்றினார். அரசாங்க உத்தியோகத்தில் திறம்பட சடமையாற்றி இராசவாசல் முதலியார் என்னும் பட்டத்தைப் பெற்றுர். இந்தியாவிலே சிலகாலம் வசித்து திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தோடு தொடர்புகொண்டிருந்தார். இவருடைய தமிழ்நிவையும் சமயஅறிவை மறியாதைசெய்தனர். இவர் அகவற்பா இயற்றுவதிலும், அதை உரிய இசையோடு பாடுவதிலும் ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாது விளங்கினர். இவர் சமஸ்கிருதபாலையிலும் ஆழ்ந்த அறிவுடையராய் சமஸ்கிருத சுலோகங்களை பிராமணரும் வியக்கும் படி படிப்பார். இவர் தேவாரம் பாடுவதிலும், சிவபக்தியிலும் சிறந்தவர். சேர். பொன் இராமநாதன் சேர். பொன் அருணசலம் முதலியவர்களோடு நெருங்கிய தொடர் புடையவராய், அவர்கள் சில சமய சாத்திரங்களை கற்பதற்கு உதவியாயிருந்தார். இவர் கொழும்பு விவேகானந்தசபையில் நெடுங்காலம் சமயசாத்திர வகுப்புக்களை நடாத்தினார்.

அம்பலவாண நாவலர்

இவர் யாழிப்பாணத்திலுள்ள வட்டுக்கோட்டையில் பிறந்தனர். தமிழ், வடமொழி இரண்டினையும் நன்கு பயின்றனர். ஈழத்திலும், தென் இந்தியாவிலும் சைவப் பாடசாலைகளை நிறுவியும் சைவப் பிரசங்கங்கள் செய்தும் சைவ சமய நூல்களைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டும் அரும்பணிகள் பல புரிந்துள்ளார். ஆறுமுக நாவலரின் பாத சேகரர் என்ற சிறப்புப் பெயர் பூண்ட அம்பலவாண நாவலர் ‘ஆரியதிராவிடப் பிரகாசிகை’ ‘பெரியபுராண பாடியம்’ என்னும் நூல்களை இயற்றியுள்ளார்கள். சமயத் துறையில் பெரிதும் உழைத்த இவர் தம் வாழ்வின் பெரும்பகுதியை இந்தியாவில் கழித்தார். உமாபதி சிவாசாரியார் இயற்றிய பௌஷ்கராகம விருத்தியைச் சிறந்த முகவரை அரும்பணிகள் பல புரிந்துள்ளார்.

ஆறுமுகத்தம்பிரான் சுவாமிகள்

இவர் ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்களின் மாணவர். நாவலர் மையை உண்மையாய் உணர்ந்தவர் ஆறுமுகத் தம்பிரான் சுவாமிகள்

என்று கூறின் அது மிகையாகாது. திருவண்ணமலை ஆதீனத்தைச் சேர்ந்து சைவ சிந்தாந்த நூல்கள் சிலவற்றைக் கற்றுச் சைவ சமயத்தில் நுண்ணிவுடையவராய் விளங்கினார். இவர் பெரிய புராணத் திற்குச் செய்த திட்பழும், நுட்பழும் நிறைந்த உரை அவரின் அறி விள் ஆற்றலை இனிது புலப்படுத்துகின்றது. முதல் முதலில் பெரிய புராணத்திற்கு இவரே செறிவும் நுட்பழும் வாய்ந்த உரை ஒன்றனை எழுதினார். அவ்வரை ஆறுமுகத் தம்பிரான் சுவாமிகள் பெரிய புராணத்தில் கொண்டிருந்த ஈடு பாட்டை இனிது தெளிவுறுத்துகின்றது.

சபாரத்தினமுதலியார்

இவர் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள கொக்குவிலைச் சேர்ந்தவர். தமிழ் மூலம், ஆங்கிலத்திலும் புலமை நிறைந்து விளங்கினார். சைவ சமய வளர்ச்சிக்கு இவர் அரிய பல தொண்டுகள் செய்தார். இவர் ஆங்கிலத்தில் “இந்து மதத்தின் பிரதான அம்சங்கள்” என்னும் நூலை எழுதி வெளியிட்டார். அதனைக்கொண்டு முதலியார் அவர்களின் சமய அறிவின் ஆற்றலை நன்கு அறிய முடிகின்றது. “சித்தாந்த தீபிகை” என்னும் ஆங்கில வெளியீட்டுக்குக் காலந்தோறும் இவர் பல சிறந்த கட்டுரைகளை ஆங்கிலத்தில் எழுதி உதவியுள்ளார். இவர் தென்னிந்தியா வில் நடைபெற்ற சைவ சித்தாந்த மகாசமாசத்திற்குத் தலைமை பூண்டுள்ளார்.

சுவாமிநாதபண்டிதர்

இவர் யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரைச் சேர்ந்தவர். தமிழகம் சென்று திருவாவடுதூரை ஆதீனத்தோடு நெருங்கிய தொடர்புடைய வராய்ப் பல ஆண்டுகள் வாழ்ந்தார். சைவசமய உண்மைகளை ஆய்ந்தறிந்து அதன் வழி வாழ்ந்தார். தென் இந்தியாவில் இவர் செல்லாத ஊர்களே இல்லையெனலாம்! சென்றவிடம் எல்லாம் தமது சைவசமய சொற்பொழிவுகளால் சைவப் பெருமக்களின் ஆழ்ந்த அன்பைப் பெற்றார். இவர் பல சைவசமய நூல்களை அச்சிட்டு வெளியிட்டார். மாபாடியத்தில் சில பாகங்களை இவரே முதன் முதல் அச்சிட்டவராவார். தேவார அடங்கன் முறையைத் திருத்தமாகவும், தெளிவாகவும் அச்சிட்டு வெளியிட்ட பெருமையும் இவருக்கு உண்டு. நாவலரைப் போன்று இவருக்கும் பல பகைவர்கள் இருந்தனர். எனினும் தமது அறிவுத் திறனாலும், சொற்பொழிவு ஆற்றலாலும் சென்ற இடம் எல்லாம் சிறப்பினைப் பெற்றார். இவர் திருச்செந்தூரில் ஒரு சைவப்பாடசாலையை நிறுவி நடாத்தி வந்தார். இவ்வாறு இவர் ஆற்றிய பணிகள் பல.

செந்திநாதையர்

செந்திநாதையர் வடமொழியிலும், ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் புலமை நிறைந்த இவர் திருப்பரங்குன்றத்தில் பல ஆண்டுகள் தங்கி இருந்து சமயத் தொண்டாற்றினார். இவர் இயற்றிய நீலகண்ட பாடிய மொழிபெயர்ப் புப் பலரின் பாராட்டுதலைப் பெற்றது. சிவஞான போத வசனாலங்கார தீபம், தேவாரம் வேதசாரம் முதலிய நூல்களும் இவரால் இயற்றப்பட்டவை. சைவசமயத்தில் இவருக்கு இருந்த ஆழ்ந்த அறிவை இவர் இயற்றிய நூல்களின் வாயிலாக நாம் கண்டு கொள்ள முடிகின்றதன்கே!

திருவிளங்கம்

திருவிளங்கம் மாணிப்பாயில் தோன்றி கொழும்பில் வழக்கறிஞராக விளங்கிய திருவிளங்கம் அவர்கள் சைவசித்தாந்த சாத்திர அறிவில் சிறந்து விளங்கினார். சுன்னகம் குமாரசுவாமிப் புலவர்போன்ற தமிழ்நிஞரின் உதவியோடு சிவஞான சித்தியார், சிவப்பிரகாசம் போன்ற சாத்திர நூல்களுக்கு தெளிவான உரை எழுதியுள்ளார். மேலும் சிறந்த முருக பக்தனு இவர் திருப்புகழுக்கும், கந்தரலங்காரத்துக்கும் உரை யெழுதியுள்ளார். காலங்கென்ற கே. சி. நாதன், வட்டுக்கோட்டை வழக்கறிஞர் வே. நாகவிங்கம் முதலியோர் இவரிடமே சைவசமய சாத்திரங்களைப் பாடங்கேட்டனர்.

முத்துக்குமாரசுவாமித் தம்பிரான்

இவர் யாழ்ப்பாணம் வண்ணுற்பண்ணையைச் சேர்ந்தவர். இலக்கணச் சாமி என்ற பெயரும் இவருக்கு உண்டு. வடமொழி தென் மொழி ஆகிய இரண்டிலும் இவருக்கு நிறைந்த புலமை இருந்தது. சைவ சிந்தாந்தத்தில் இவர் நிறைந்த அறிவு உள்ளவராக விளங்கி ஞர். பழனி ஈசானசிவாச்சாரியார், கோவை சிவக்கவிமணி சி. கே. சுப்பிரமணிய முதலியார் என்போர் இவரிடம் சித்தாந்த பாடம் கேட்டனரெனில் இவரின் ஆற்றலைப் புலப்படுத்த வேறு என்ன சான்று வேண்டும். சிவஞானமாபாடியத்தை ஆராய்ந்து முதல் முதலாக முழு நூலாக வெளியிட்டபெருமை இவருக்கே உரியது. சிவக்கவிமணி சி. கே. சுப்பிரமணிய முதலியார் எழுதிய பெரிய புராண உரைக்கும் இவர் பெரிதும் உதவியாக இருந்தார். இவ்வாறு சைவசமயத்திற்குத் தொண்டுகள் பல புரிந்த இவர் துறவியாய்ச் சிதம்பரத்திலே பல ஆண்டுகள் தங்கியிருந்தார்.

சிவபாதசுந்தரன்

நாவலர் வழிநின்று சைவத்தை வளர்த்தவர்களுள் சைவப்பெரி
யார் சிவபாதசுந்தரனுர் முக்கியமானவர். இவர்கள் செந்தமிழம்

ஆங்கிலமும் திறமீபடக்கற்று சித்தாந்த சாத்திர அறிவில் தலைசிறந்து விளங்கினார். சுளிபுரம் விக்ஞேந்தியாக் கல்லூரியிலும், பரமேஸ்வரக் கல்லூரியிலும் அதிபராக விளங்கினார். சைவபோதம், கந்தப்புராண விளக்கம் முதலிய வசன நூல்களை எழுதியதோடு, திருவருட் பயனுக்கு ஒரு தெளிவான உரை கண்டுள்ளார். ஆங்கிலத்திலும் சைவ சித்தாந்தம் பற்றி நூல் ஒன்று எழுதியுள்ளார். திருக்கேதீச்சர புனருத்தாரண சபைக்குப் பல்லாண்டுகள் தலைவராயிருந்து அருந்தொண்டாற்றியுள்ளார்.

விபுலானந்தர்

மட்டக்களப்பில் பிறந்த ஸ்ரீமத் விபுலானந்த அடிகளார் தமிழ் வளர்ச்சிக்கும் சமய எழுச்சிக்கும் அயராது உழைத்தார். தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் புலமை மிக்கு விளங்கிய இவர் அண்ணமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்ப் பேராசிரியராகவும், கீழ் நாட்டுக் கலையாராய்ச்சித் துறைத் தலைவராகவும் விளங்கினார். இராமகிருஷ்ண மடத் தைச் சேர்ந்து துறவறத்தை மேற்கொண்டார் அடிகளார். சைவ சமயத்தின் உண்மையை உணர்ந்து வாழ்ந்தார். இவர் கைலாசம் வரை யாத்திரை செய்து சமய வாழ்வு வாழ்ந்து தமிழ்த்தொண்டாற்றி னார். சமயப் பணிகள் பல புரிந்தார். 1935-ம் ஆண்டில் திருவண்ணமலையில் நடந்த சைவ மகாநாட்டுக்கு தலைமை தாங்கினார்,

நவநீதகிருஷ்ணபாரதியார்

இவர் சேர் பொன் இராமநாதன் அவர்களின் ஆஸ்தான கவிஞராகவும், இராமநாதன் கல்லூரித் தலைமைப் பண்டிதராகவும் விளங்கினார். சைவசமயப் பற்றும், பண்பும் நிறைந்த பாரதியார் சைவசமய வளர்ச்சிக்கும் தமிழ்மொழி உயர்ச்சிக்கும் தொண்டுகள் பல ஆற்றி னார். இவர் இயற்றிய “உலகியல் விளக்கம்” என்ற சிறந்த இலக்கிய நூல் தமிழ் அன்னைக்கு 1922-ம் ஆண்டில் அளிக்கப்பட்டது. இன்னும், இவர்செய்த நூல்கள் இவரின் தமிழ்ப் புலமையை இனிது தெளிவுறுத்தி நிற்கின்றன. பாரதியார் பல ஆண்டுகள் உழைத்துத் திருவாசகம் முழுமைக்கும் அரிய உரையொன்றினை எழுதி அளித்துள்ளார். திருவாசகத்திற்கு உருகி நின்று அவர் உணர்ந்து கண்ட உரை உயர்ந்த தாயும், சிறந்ததாயும் திகழுக் காண்கிறோம். சிவபுராணத்தைத் தற்சிறப்பாயிரமாகவும், அதனை யடுத்துள்ள மூன்று அகவல்களையும் நூலில் வரலாருகவும் கொண்டு உரை கண்டுள்ளார்கள். அவர் கண்ட உரையைக் கொண்டு அவர் திருவாசகத்தில் எவ்வளவு ஈடுபாடுள்ள வராக வாழ்ந்தார் என்பதை நாம் கண்டுணர முடிகின்றதன்றே!

கணேசயர்

தமிழிலும், வடமொழியிலும் புலமை நிறைந்த ஐயர் அவர்கள் தொல்காப்பியம் முழுவதையும் உரை விளக்கக் குறிப்புகளுடன் பதிப் பித்தும் இருவம்சத்துக்கு உரைகண்டும் ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் சரித்திரத்தை எழுதியும் தமிழ்த்தாய்க்கு அருந்தொண்டாற்றியுள்ளார். ஜயர் அவர்கள் இலக்கிய இலக்கணங்களை எவ்வளவு கற்றிருந்தாரோ, அவ்வளவு சமய சாத்திரங்களையும் கற்றிருந்தார். கற்றதோடமையாது அவ்வளவு சமய சாத்திரங்களையும் கற்றிருந்தார். தமது இஷ்டதெய்வமான கணேசப் கற்றுங்கு வாழ்ந்தும் வந்தார். தமது இஷ்டதெய்வமான கணேசப் பெருமான்மீது பலபிரபந்தங்கள் பாடியுள்ளார்.

சோமசுந்தரப்புலவர்

நவாலியூர் சோமசுந்தரப்புலவர் அவர்கள் தமிழுக்கும், சைவ சமயத்திற்கும் ஆற்றிய தொண்டுகள் பல. அவர் இயற்றிய இலக்கியங்களில் சைவசமய மணம் கமழ்வதைக் காணலாம். சைவசமய நூல்களைக் கற்று உணர்ந்து வாழ்ந்த அவர்கள் பணிகளைச் சைவ நூல்களைக் கற்று உணர்ந்து வாழ்ந்த அவர்கள் பணிகளைச் சைவ உலகம் என்றும் மறவாதன்றே; இவர் இயற்றிய ‘கதிரைச்சிலேடை வெண்பா’ இவரின் சைவசமயப் பற்றையும், தமிழ்ப் புலமையையும் இனிது காண்பிக்கின்றது.

சிவ பீநி ச. குமாரசுவாமிக்குருக்கள்

வேதாகமம், பன்னிருதிருமுறை, மெய்கண்ட சாஸ்திரம் முதலாம் சைவ சித்தாந்த நூல்களுக்கு விளக்கமும் உரையும் தந்து ஸீலஸீ ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டில் திகழ்ந்தார். அங்குனமே இருபதாம் நூற்றுண்டிற்குப் பெருமை அளித்து வருவபருள் ஸீலஸீ குமாரசுவாமிக்குருக்கள், தலைசிறந்து விளங்குகின்றார் என்று கூறின் அது மிகையாகாது. அச்சுவேலியில் தோன்றிய இப்பெரியார் சைவ வித்தியாசாலையை நிறுவியதுடன் சைவ சமய நூல்களை வெளியிட்டும் தூய வாழ்க்கை நடாத்தியும் வருகின்றார்கள். குருக்கள் அவர்கள் தமிழழயும், வடமொழியையும் முறையாக நன்கு பயின்றவர். இவர் எழுதியுள்ள சைவப்பிரகாசிகை என்ற தொடர் நூல்கள், சைவசமயத்தை நன்கு அறிய வாய்ப்பளிக்கின்றன. இன்னும், அவர்கள் இயற்றிய சிவபூசை விளக்கம், அனுட்டான அகவலூரை, முப்பொருள் விளக்கம், வேதாகம நிரூபணம் முதலிய நூல்கள் சைவ சமயத்தின் பேருண்மைகளையும், சைவக்கிரியைகளின் உண்மைக் கருத்துக்களையும் அறியப் பேருதவிபுரிகின்றன. இவர் இயற்றிய நூல்களில் சில இன்னும் அச்சேருமல்கையெழுத்துப் படிவங்களாகவே இருப்பதாக அறியும் நம் உள்ளம் வேதனையடைகின்றது! எழிமையும் தூய்மையும் உடைய வாழ்வை நடாத்தும் குருக்கள் அவர்கள் சைவ

சமய வளர்ச்சிக்குச் செய்த தொண்டுகளால் சைவாபிமானிகளது உண்மையன்புக்கு உரியவர்களானானார்கள். அதனால் அவரின் அரிய சேவைகளைப் போற்றி அண்மையில் யாழ்ப்பாணத்தில் பாராட்டு விழா ஒன்றும் நடைபெற்றது. குருக்களவர்கள் பல்லாண்டுகள் வாழ்ந்து சைவத்துக்கும் தமிழுக்கும் தொண்டுபுரிய இறைவன் இன்னருளை வேண்டுகின்றோம்.

அருணசலதேசிகர்

ஈழநாட்டில் சைவம் வளர்த்த பெரியார் வரிசையில் ஒருமுக்கிய இடம் பெறவேண்டியவர் மட்டக்களப்பு சைவப்புலவர் கா. அருணசலதேசிகராவர். இவர்கள் தமிழறிவிலும் சைவசித்தாந்த அறிவிலும் சிறந்து விளங்குகின்றார். கிழக்கு மாகாணத்தில் சைவப்பாடசாலைகளை தாபிப்பதிலும் அவற்றை வளர்ப்பதிலும் கண்ணும் கருத்துமாய் உழைத்தார். விபுலானந்த சுவாமிகளின் கல்வித்தொண்டுக்கு உறுதுணையாயிருந்தவர். “சைவசமைய சிந்தாமணி” போன்ற சிறந்த தமிழ் நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

இவ்வாறு சைவ சமயத்திற்குச் சைவப் பெரியார்கள் அரும்பணி கள் பல புரிந்துள்ளனர். இவர்களைவிட இன்னும் சைவ சமயத் தொண்டாற்றிய அறிஞர்கள் பலர் ஈழத்தில் வாழ்ந்தனர். அவர்களின் வரலாறுகளை எல்லாம் திரட்டி விரிவாக எழுதுவதானால் கட்டுரை நீண்டு கொண்டே செல்லும். எனினும் ஈழத்தில் பிறந்து சைவ சமயத்தை வளர்த்த சிலரின் பணிகளை இக்கட்டுரையில் ஓரளவு திரட்டி எழுத முயன்றுள்ளோம். ஏனையவர்களின் வரலாற்றையும் பணிகளையும் அறிந்து நூல் வடிவில் வெழியிடவேண்டியது சைவ அறிஞர்களின் கடமையாகும். இன்னும் இப்பெரியார்களின் முன் மாதிரியைப் பின் பற்றிச் சைவ சமயத்தின் உண்மைகளை உணர்ந்து வாழ்வதோடு உள்ளத்தைச் செம்மைப்படுத்தி உள்ளத்தால் உயர்ந்தவர்களாகவும் வாழ்வோமாக.

“என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன், தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே” என்ற திருமூலரின் திருவாக்கை உள்ளத் திருத்தி தமிழுக்கும் சைவத்திற்கும் பணிபுரிவோமாக.

மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

சௌகரித்தாந்த சமாஜமும் ஈழ நாடும்

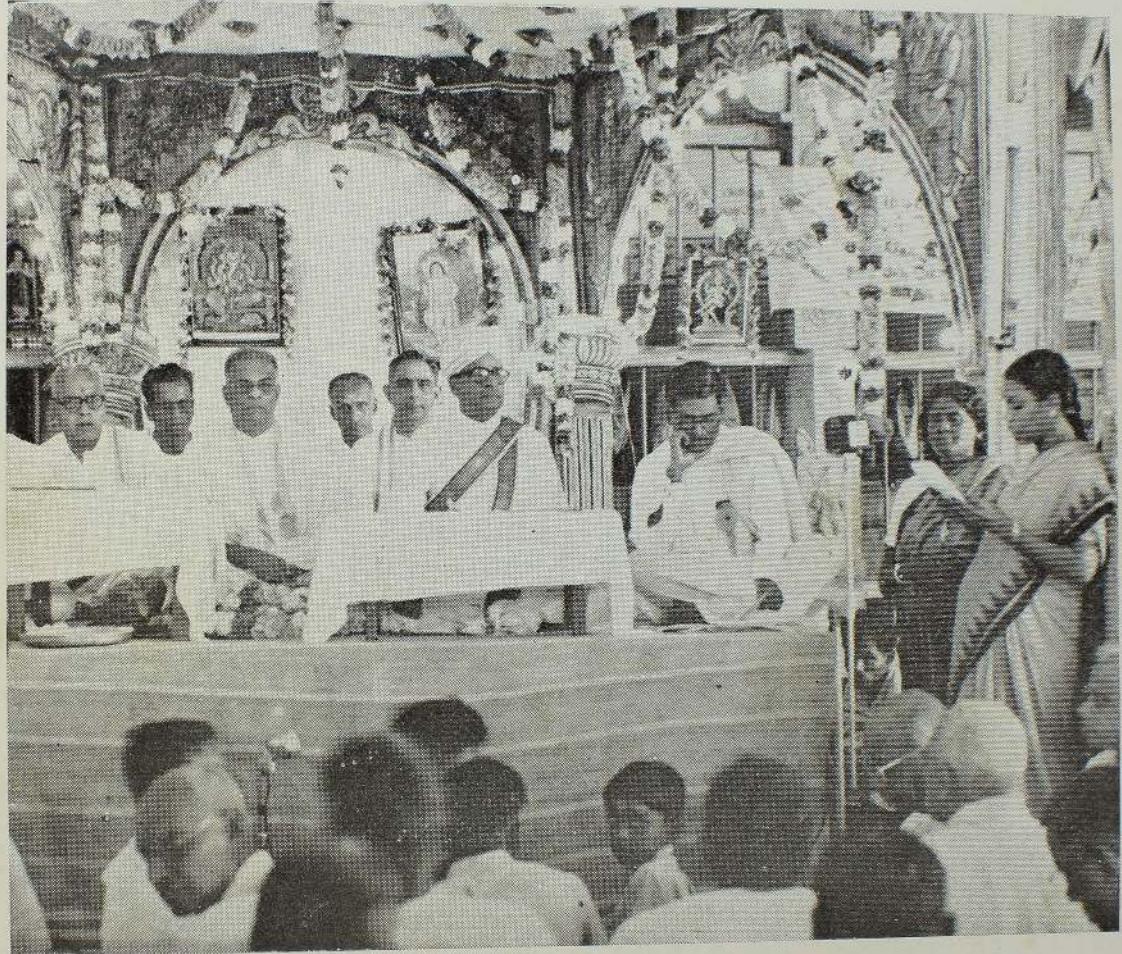
திரு. ச. அம்பிகைபாகன், B. A.

தமிழ் நாட்டிலும் ஈழநாட்டிலும் சைவத்தையும் தமிழழையும் வளர்க்கும் சபைகள் பலவுள். இவற்றில் தலைசிறந்து விளங்குவது சென்னைச் சைவசிந்தாந்த சமாஜமாகும். சென்ற 54 ஆண்டுகளாகச் சென்னைச் சைவசிந்தாந்த சமாஜமாகும். சென்ற 54 ஆண்டுகளாகச் சைவத்துக்கும் தமிழுக்கும் அருந்தொண்டாற்றிவரும் சமாஜத்தின் ஆண்டு விழா இம்முறை டிசம்பர் 30, 31, ஜூனுவரி 1-ல் திருக்கேதீச் சரத்தில் சைவப்பெரியார் ச. சச்சிதானந்தம்பிள்ளை தலைமையில் நடைபெறும். இதற்குமுன் 1948-ம் ஆண்டு டிசம்பரில் யாழ்ப்பாணத் திலும், 1950 ஜூனுவரியில் கொழும்பிலும் சமாஜத்தின் ஆண்டுவிழாக் கள் நடைபெற்றன. இச்சந்தரப்பத்தில் சமாஜத்தின் சரித்திரத்தை யும் இது ஆற்றிவரும் தொண்டுகளைப்பற்றியும் சிறிது ஆராய்வது பயனுடைத்தாயிருக்கும்.

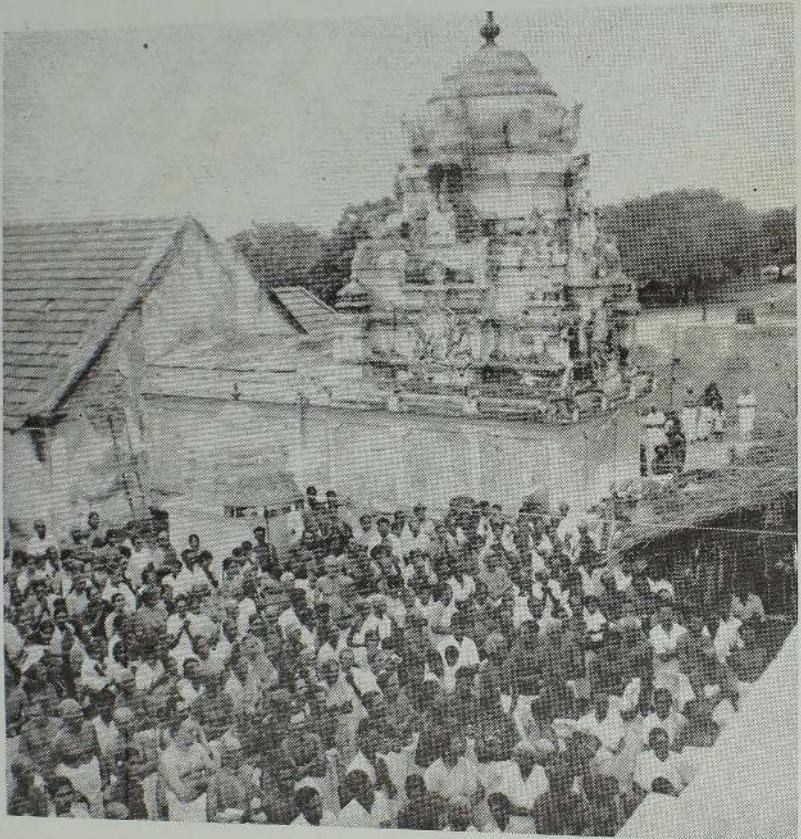
இந்நூற்றுண்டிலே சைவத்துக்கும் தமிழுக்கும் அருந்தொண்டாற்றியவர்களில் தலைசிறந்து விளங்கியவர் ஞானியார் சுவாமிகளாவர். இவர் தமது வாழ்க்கைமூலமும் பேச்சுக்கள் மூலமும் நமது சமயத்துக்கும் மொழிக்கும் புத்துயிர் கொடுத்தார். இப்பொழுது தமிழ் நாட்டில் சிறந்த பேச்சாளராக விளங்குபவர்களிற் பலர் சுவாமிகளின் பேச்சு முறையைப் பின்பற்றிப் பேசுபவர்களாவர். ஞானியார் சுவாமிகளின் ஆசியுடன் சைவசித்தாந்த சமாஜம் 7-7-1905-ல் திருப்பாதிரிப் புலியூர் மடத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. சமாஜத்தை நிறுவுவதற்கு முயற்சி செய்தவர்களில் திரு. ஜே. எம். நல்லசாமிப்பிப்பிள்ளையும் மறைமலையடிகளும் விசேஷமாகக் குறிப்பிடப்படவேண்டியவர்கள். திரு. ஜே. எம். நல்லசாமிப்பிள்ளை “சித்தாந்த தீபிகை” என்னும் ஆங்கில வெளியீட்டின் மூலம் சைவ சமயத்துக்குச் செய்த தொண்டு அளவிடற்கரியதாகும். அவருக்குப் பின், ஆங்கிலத்தில் சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்களை வெளியிடும் தொண்டு அதிகம் நடைபெறவில்லை, உலகத்தில் சித்தாந்தாந்தக் கருத்துக்கள் பரவவேண்டுமானால் ஆங்கிலத்தில் சித்தாந்த நூல்கள் வெளி வருவது அவசியமாகும்.

ஆண்டு விழாக்கள்

சமாஜத்தின் நோக்கங்களிலொன்று சைவம் வழங்கும் நாடுகளில் இடத்துக்கிடம் ஆண்டுக் கொருமுறை மகாசபை கூட்டுதல். 1906-ம் ஆண்டில் சிதம்பரத்தில் நடைபெற்ற முதல் ஆண்டுவிழாவுக்

1954-ல் விருது நகரில் சேர். கந்தையா வைத்தியநாதன் தலைமையில் நடைபெற்ற சமாஜ ஆண்டு விழாவின்போது எடுக்கப்பட்ட படம். படத்தில் சேர். P. T. ராஜன், காருமுத்து தியாகராச செட்டியார், பொ. ஸ்ரீ ஸ்கந்தராஜா, சேர். கந்தையா வைத்தியநாதன் முதலியோரைக் காணலாம்.

31-10-60 ல் திருக்கேதீச்சரத்தில் நடைபெற்ற
கும்பாபிஷேகக் காட்சிகளிலொன்று.

குத் தலைமை தாங்கும் பெருமை சேர். பொன் இராமநாதனுக்குக் கிடைத்தது. மேலும் 1922-ம் ஆண்டிலும், 1925-ம் ஆண்டிலும் சென் ஜெயில் நடைபெற்ற ஆண்டுவிழாக்களுக்கும் இவரே தலைமை தாங்கி னர். சைவத்தைத் தமது வாழ்க்கை மூலமும் இராமநாதன் கல்லூரி, பரமேஸ்வரக் கல்லூரி மூலமும் வளர்த்த இப்பெரியாருக்குச் சமாஜத் தார் கொடுத்த சிறப்புப் பொருத்தமானதே. சேர் இராமநாதனைப் பின்பற்றி வேறும் பல ஈழநாட்டுப் பெரியார்கள் தலைமை தாங்கியுள் ளார்கள். அவர்கள் தலைமை தாங்கிய விபரம் பின்வருமாறு:

- 1909 — சேர் A. கனகசபை, திருச்சிராப்பள்ளி.
- 1912 — திரு. T. பொன்னம்பலபிள்ளை, காஞ்சிபுரம்.
- 1915 — திரு. அம்பலவாண நாவலர், தஞ்சாவூர்.
- 1916 — முதலியார் சபாரத்தினம், மயிலாப்பூர்.
- 1918 — திரு. சுவாமிநாத பண்டிதர், கும்பகோணம்.
- 1920 — " " " மாழூரம்.
- 1935 — சுவாமி விபுலானந்தர், திருவண்ணமலை.
- 1953 — திரு. வே. நாகலிங்கம், சென்னை.
- 1954 — சேர். கந்தையா வைத்தியநாதன், விருதுநகர்.
- 1955 — திரு. சு. நடேசபிள்ளை. சிதம்பரம்.
- 1956 — " " " பெண்ணைகடம்.

அடக்கவிலைப்பதிப்புகள்

சமாஜத் தார் செய்த தொண்டுகளில் தலை சிறந்தது அவர்கள் வெளியிட்ட அடக்கவிலைப்பதிப்புகளாகும். பன்னிரு திருமுறைகளும் பதினுன்கு சாத்திரங்களும் சைவம் வழங்கும் இடங்களில் பரவுவதற்குச் காரணமாயிருந்தவை இந்த அடக்கவிலைப்பதிப்புகளே. இவர்கள் வெளியீடுகள் விலையில் அடக்கமேயொழிய மறுவிஷயங்களிற் சிறந்த பதிப்புகளாகும். சமாஜத் துக்கு 20 ஆண்டுகளுக்குமேல் காரியதரிசியாயிருந்த ம. பாலசுப்பிரமணிய முதலியாரே இவ்வெளியீடுகள் வெளி வருவதற்குக் காரணராயிருந்தார். இவ்விஷயத்தில் சமாஜத் துக்கு பேருதவியாயிருந்தவர், திரு. வி. காவின் சகோதரர், திரு. உலகநாத முதலியாராவர். சமாஜத் தின் பரந்தனோக்கம் சங்காலிக்கியம், சீவக சிந்தாமணி நாலாயிர திவ்வியபிரபந்தம் முதலியவற்றையும் அடக்க விலைப்பதிப்புகளாக வெளியிட்டுத் தமிழக்குத் தொண்டு செய்ததிலி ருந்து விளங்கும். சமாஜப்பதிப்புகள் பல இப்பொழுது கிடையா. சீக்கிரத்தில் இப்பணியை மறுபடியும் செய்வார்களென்று நாம் எதிர் பார்க்கிறோம்.

பத்திரிகை, தேர்வுகள்

சமாஜத்தார் சித்தாந்தம் என்னும் மாதாந்தப் பத்திரிகையை
1912ம் ஆண்டு தொடக்கம் நடாத்திவருகிறார்கள். இதில் சமாஜத்
தைப் பற்றிய விபரங்களும், சமயசம்பந்தமான கட்டுரைகளும்
வெளிவருகின்றன. சைவசமயத்திலன்புள்ள ஒவ்வொருவரும் இப்பத்திரி
கையைப் படித்தல் வேண்டும்.

சைவப்புலவர், இளஞ் சைவப்புலவர் தேர்வுகளை ஆண்டுதோறும்
சமாஜத்தார் நடாத்திவருகின்றார்கள். ஈழநாட்டில் பலர் இத்தெரிவுகளுக்கு
குத் தோன்றிச் சித்தியெய்தியுள்ளார்கள். இப்படிச் சித்தியெய்திய
வர்கள் இப்பொழுது ஒரு சங்கமாகக்கூடி சமயத்துக்கு உழைக்க முன்
வந்திருப்பது போற்றத்தக்கதாகும்.

கோடைவகுப்புக்கள்

சித்தாந்த சாத்திர அறிவைப் பரப்பும் நோக்கமாக பல ஆண்டுகள்,
சமாஜத்தார் கோடைவகுப்புக்களை நடத்திவந்தனர். பன்னி
ரண்டு நாட்களுக்கு ஆசிரியரும் மாணவரும் ஒருங்கிருந்து சித்தாந்த
சாத்திரங்களைக் கற்று வந்தனர். நமது நாட்டிலும் இப்படி வகுப்புக்கள்
நடத்துவது அவசியம். சமயபாடத்தை எஸ். எஸ். சி. வகுப்பு
களுக்குப் படிப்பிக்கும் ஆசிரியருக்கு இவ்வகுப்பு மிகவும் பிரயோசனப்படும்.
திருப்பதியில் இதுபோன்ற வகுப்பு ஆண்டுதோறும் சிறப்பான முறையில் நடைபெற்று வருகிறது. சகல வசதிகளும் என்றுக்
கேதீச்சரத்தில் இப்படி வகுப்புக்கள் நடத்துவது பொருத்தமானதாகும்.

அப்பர் சுவாமிகள் திருத்தாண்டகத்தில்
திருக்கேதீச்சரம்

பூதியணி பொன்னிறத்தர் பூண்ணாலர்
பொங்கரவர் சங்கரர் வெண் குழையோர்காதர்
கேதீச்சர மேவினுர் கேதாரத்தார்
கெடில் வடவதிகை வீரட்டத்தார்
மாதுயரந் தீர்த்தென்னை யுயக்கொண்டார்
மழபாடிமேய மழுவாளனார்
வேதிகுடியுளார் மியச்சுரார்
வீழி மிழலையே மேவினுரே.

தேவாரகாலங் கண்ட மாதோட்ட நன்னகர்.

சேர். கந்தையா வைத்தியநாதன்

திருக்கேதீச்சரத்து இறைவன் புகழைப் பாடிப்பரவியோர் இருவர். ஒருவர் ஏழாம் நூற்றுண்டில் வாழ்ந்த திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயகர்; இன்னென்றால் ஒன்பதாம் நூற்றுண்டில் சைவம் வளர்த்த சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள். கேதீச்சரத்து இறைவனைப் பாடிய அவர்கள், மாதோட்டத்தின் மாண்பையும், பாலாவியின் பண்பையும் போற்றிப் புகழ்ந்தனர். அன்று, மாதோட்டம் பல வளங்களும் பெற்று மிளிர்ந்தது. பாலாவி பெரிய திரைகளை வீசிப் பெருக்கொடுத்துப் பாய்ந்தது. எனவே மாதோட்ட நன்னகர் சீரும் சிறப்பும் உடைத்தாய் திகழ்ந்தது. என்பதை சம்பந்தரும், சுந்தரரும் அருளிச் செய்த பாடல்கள் இனிது புலப்படுத்துகின்றன.

ஒங்கி வளர்ந்த பொழில்கள் அன்று மாதோட்டத்தின் அழகுக்கு அழகுசெய்தன. அங்கே மாமரங்களும், கழுகமரங்களும், வாழைகளும் நெருங்கி வளர்ந்து காட்சி கொடுத்தன. மாமரங்களில் பழுத்துத் தொங்கிய பழங்களையும், கதவியிற் கனிந்திருந்த கனிகளையும் பொழில் களில் வதியும் மந்திகள் உண்டு களித்தன. வானரங்கள் கனிகொடுத்து மந்தியொடு கொஞ்சின. சோலைகளிலுள்ள மலர்களில் பெட்டையொடு வண்டுகள் வதிந்தன. பாலாவியில் வாழ்ந்த வாளை, வாளை நோக்கித் துள்ளியபோது வளர்ந்தோங்கிய கழுகின் பாளையில் வதிந்த வண்டுகள் முரன்று எழுந்துவிடன. இவ்வாறு நீர்வளமும், நிலவளமும் ஒருங்கே பெற்று மாதோட்ட நன்னகர் அன்று விளங்கிற்று என்பதை,

“கனை கடல் கடிகமழ் பொழில் அணி மாதோட்டம்”

என்றும்,

“மாவும் பூகமும், கதவியும் நெருங்கு மாதோட்ட நன்னகர்”

என்றும்,

“வாழை அம்பொழில் மந்திகள் களிப்புற மருவிய மாதோட்டம்”

என்றும்,

திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி சுவாமிகள் தாம் அருளிச் செய்த தேவாரங்களில் அழகாய்ப் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றார். தேவாரங்களைப் பாடுகின்றபோதே, நம் அகக்கண்முன்னே அழகிய பொழிலையும், அங்கே கனியுண்டு களிக்கும் மந்திகளையும் காண்கின்றே மல்லவா? மாதோட்ட நன்னகரில் மாவின் கனிதூங்கும் மாண்பினை,

“மாவின் கனிதூங்கும் பொழில் மாதோட்ட நன்னகர்”
என்று

தேவாரத்தில் சொற்களால் தீட்டுகின்றூர் சுந்தரர்.

மாதோட்டத்துப் பூஞ்சோலையில் புது மலர்களில் வண்டுகள் பல வதிந்தன. அவை இனிய தேனை விரும்பி உண்டு மதி மயங்கி ரீங்காரம் செய்து பண்கள் பாடித்திரிந்தன. அவ்வினிய இசையாழின் இன்னிசையைப் போன்று சுந்தரர் செவிகளிலே ஒலித்தது. இதனை அவர் அருளிச் செய்த தேவாரங்களில் வரும் அடிகள் சில இனிது புலப்படுத்துகின்றன.

“சிறையார் பொழில் வண்டு யாழ் செய்யும் கேதீச்சரத்தானை”
என்றும்,

“மட்டுண்டு வண்டாலும் பொழில் மாதோட்ட நன்னகர்”
என்றும்,

“வரிய சிறை வண்டு யாழ் செயும் மாதோட்ட நன்னகர்”
என்றும்,

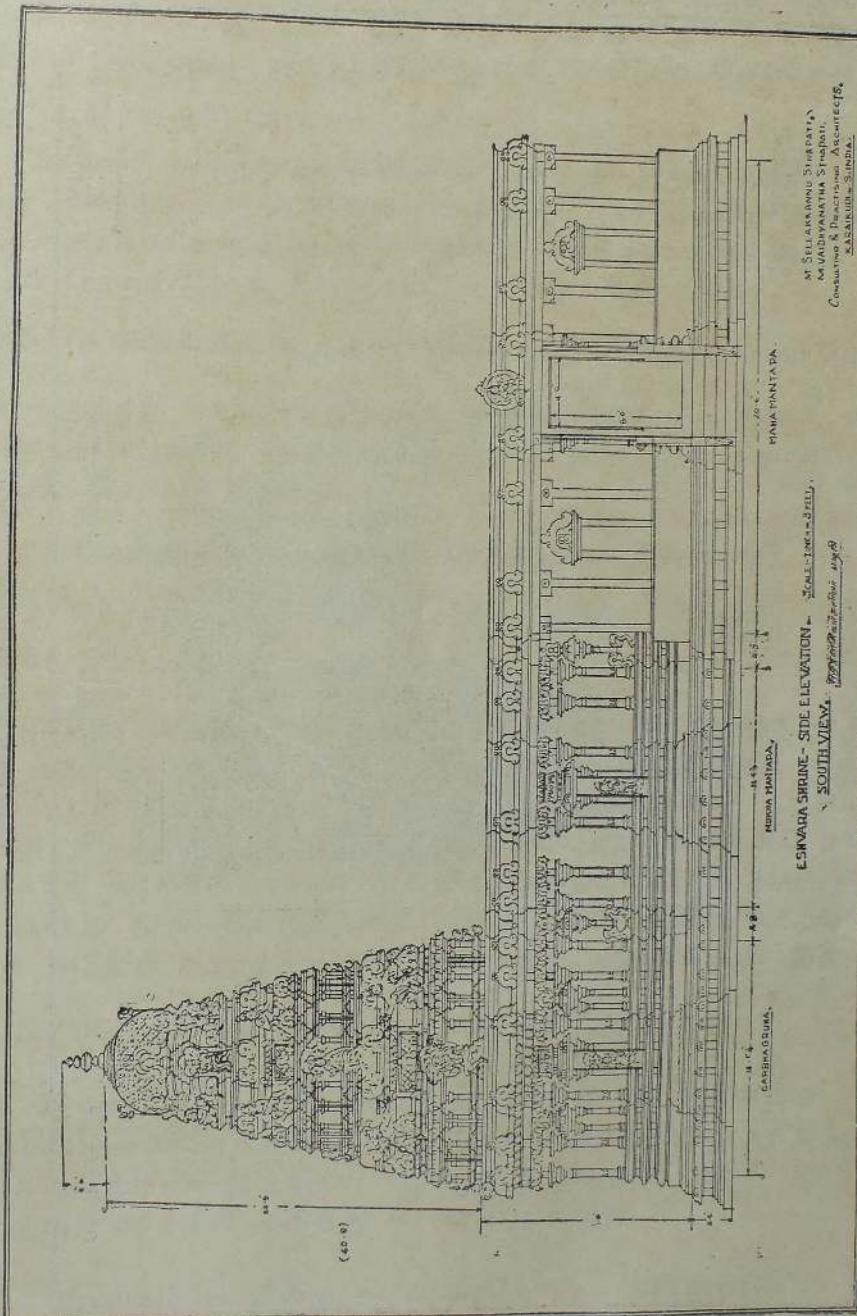
வண்டாலும் பொழிலை நம் கண்முன்னே காட்டுகின்றூர் சுந்தரர்.

மாதோட்ட நகரின் கண் உள்ள சோலை ஒன்றிலே அழகான காட்சி ஒன்றனை ஞானக்கண்ணுல் கண்டு வியக்கின்றூர் சம்பந்தர். மாமலர்ப் பொழிலிடையே மயில் ஒன்றைக் கண்டார். அந்த மயில் அழகாக ஆடுவதையும் பார்த்தார். அந்த நடனமும் வண்டுகளின் இன்னிசைக்கு இயைய அமைந்து இருந்ததையும் நோக்கினார். அக் காட்சி அவர் கண்ணையும் கருத்தையும் கவர்ந்தது. இக் கவின் மிகும் காட்சியைத் தம் தேவாரத்திலே,

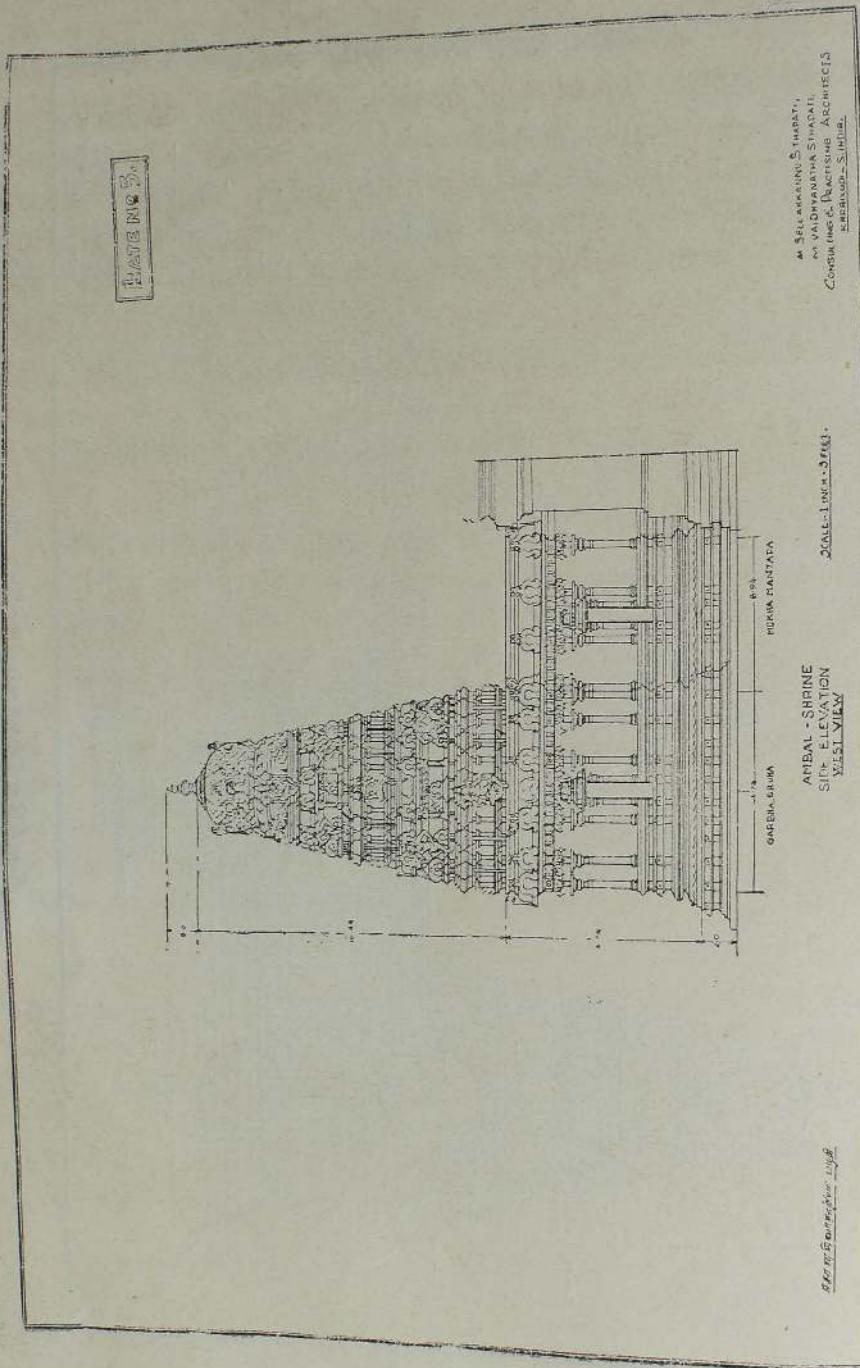
“வண்டு பண்செய மாமலர்ப் பொழிலிடை மஞ்ஞஞ நடமிடும்”,
என்று அழகாகப் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றூர். இவ்வடி, “பண்டு நால்வருக்கு அறமுரைத்தருளி” என்னும் தேவாரத்தின் மூன்றாவது அடியாக அமைந்து திகழ்கின்றது.

மாதோட்ட நன்னகரில் தென்னைகள் நிரைநிரையாகச் செழித்து வளர்ந்து காட்சி கொடுத்தன. திருக்கேதீச்சரத்தைச் சூழ்ந்து தென்னைச் சோலைகள் திகழ்ந்தன என்பதை,

“தெங்கம் பொழில் சூழ்ந்த திருக்கேதீச்சரத்தானே”
என்று சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தாம் அருளிச் செய்த தேவாரத்தில் ஓரடியால் இனிது தெளிவுறுத்துகின்றூர். ஏன்? இன்றும் தென்னைகள்

திருக்கேத்தசரநாதர் கோவில்

கீர்தாரி அம்பாள் கோவில்

அங்குச் செழித்து வளர்கின்றனவே! கடற்கரையை அடுத்துள்ள நிலமாதலாலும் தென்னை வளர்வதற்கு மாதோட்டத்தின் தென் பாகம் இன்னும் உகந்த இடமாக இருப்பதாலும் அன்றும் பல தென்னைச் சோலைகள் நிறைந்து திகழ்ந்திருக்கலாம் என்பது தெற்றெனத் தெரி கின்றது!

மேலும், மாதோட்ட நன்னகர் அன்று திருவுறையும் பொன்னகராகத் திகழ்ந்தது. கடலீன்ற முத்துக்களும், வலம்புரிச்சங்குகளும் விலையுயர்ந்தமணிகளும் அங்குக் குவிந்து கிடந்தன. மாதோட்ட நகரின் செல்வப் பெருக்கினத் திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள்,

“பொன்னிலங்கிய முத்து மாமணிகளும் பொருந்திய மாதோட்டம்”

எனச் சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்கின்றார். இன்னும் மாதோட்டத்தின் அயலிலுள்ள முழங்குதிரைப் பெருங்கடலில் வெண் சங்குகள் மலிந்துகிடந்தன என்பதை,

“வானத்துறு மலியுங்கடல் மாதோட்ட நன்னகர்”

என்னும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின் கூற்று மேலும் வலியுறுத்து கின்றது.

மாதோட்ட நன்னகர் அன்று சிறந்த துறைமுகமாகவும் விளங்கிறது. அங்கே சங்குகளும் முத்துக்களும் மணிகளும் மட்டுமன்றி இன்னும் பல்வேறு நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதியான பண்டங்களும் குவிந்து கிடந்தன. வாணிபத்தில் சிறப்புற்று விளங்கிய மாதோட்ட நன்னகரில் வாழ்ந்த மக்கள் எவ்வித குறையுமின்றிப் பல செல்வங்களும் பெற்று இன்புற்றிருந்தனர். அவர்களின் இன்ப வாழ்வுக்கு ஏறி திரைக் கடலும் உறுதுணையாய் அமைந்து விளங்கிறது. இதனுலேயே,

“வையம் மலிகின்ற கடல் மாதோட்ட நன்னகர்”

எனத் தேவாரங்கள் அந்நகரினைப் புகழ்ந்து பேசுகின்றன. மேலும், பல பண்டங்களை ஏற்றிய நாவாய்கள் அத்துறைமுகத்திற்கு வருவதும் போவதுமாக இருக்கும். ஒன்றல்ல, பலநாவாய்கள் மாதோட்டத்துத் துறைமுகத்தில் மலிந்து காணப்பட்டதை,

“வங்கம் மலிகின்ற கடல் மாதோட்ட நன்னகரில்”

என்னும் அடி தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்ற தன்றே! எனவே மாதோட்டம் அன்று மிகவும் பெரிய தொரு துறைமுகமாக விளங்கும் அடி தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்ற தன்றே!

கிற்று என்பதும் அதனையடுத்த கடல் கப்பற் போக்குவரத்திற்கு ஏற்றாக இருந்தது என்பதும் தெளிவாகின்றது.

இவ்வாறு மாதோட்டம் எழில் பெற்றுத் திகழ்வதற்கு அதன் நடுவண் பாய்ந்தோடிய பாலாவி என்னும் நதியும் ஒரு காரணமாகும். இன்று அப்பெருநதி வற்றி வரண்டு காட்சியளிக்கின்றது. மழை பெய்யும் காலத்தில் மாத்திரம் அந்நதியில் ஓரளவு நீர் ஓடிச் செல்வதைக் காணலாம். மாதோட்ட மக்களுக்குப் பலவழிகளில் பாலாவி பயன் காணலாம். மாதோட்ட மக்களுக்குப் பலவழிகளில் பாலாவி பயன் பட்டது. பாலாவியிற் பாய்ந்து சென்ற புது நீரினை மறித்து இடையிடையே தேக்கிப், பல மைல்களுக்குப் பரந்து கிடந்த செந்நெல் வயல்களுக்கு மாதோட்ட மக்கள் நீர்ப் பாய்ச்சினர். பாலாவித் தன் கீரால் பசுமை பெற்று விளங்கிய வயல் நிலங்கள் மாதோட்ட நகரை அழுக செய்தன. அங்கே தண்டலை மயில்கள் ஆடத் தாமரை விளக்கந் தாங்க, வண்டுகள் இனிதுபாட மருதம் வீற்றிருந்தது. அன்று பாலாவி மிக்க ஆழமுடையதாய்ப் பரந்து நீண்ட ஆற்றுப் படுக்கையினைக் கொண்டதாய் விளங்கிற்று. கடலிடைக்கலந்த பாலாவியின் பெருக்கினைச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்,

“பரியதிரை எறியவரு பாலாவியின் கரைமேல்”

என்று தமது தேவாரத்தில் தீட்டுகின்றார். இத்திருநதி தன்னில் படிந்த எவ்வருணத்தாரதும், எத்திறத்தாரதும் பாவப் பிணிகளைக் களைந்து அவர்களுக்கு முத்தியின்பத்தை நல்கிற்று என்று “தக்ஷண கைலாச மான்மியம்” என்னும் நூல் கூறும்.

“பாவம் வினை அறுப்பார் பயில் பாலாவியின் கரைமேல்”

என்னும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனுரின் கூற்று இதனை மேலும் வலியுறுத்துகின்றது.

மாதோட்டத்தின் மத்தியிலே எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவன் நித்திய மணவாளனுக விளங்கினான் என்று தேவாரங்கள் புகழ்ந்து பேசுகின்றன.

“மத்தம் மத யானையுரி போர்த்த மணவாளன்

.....திருக்கேதீச் சரத்தானே.

எனப் போற்றிப் பாடுகின்றார் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள். அங்ஙனம் அவன் நித்திய மணவாளனாகில் அங்கு நாள் தோறும் மணமுரசு ஒலிக்க வேண்டுமோ? ஆம்; மணமுரசு சுந்தரர் செவிகளில் ஒலித்தது. மாதோட்ட நகரின் அயலிலுள்ள மறி கடல் நாள் தோறும் மங்கல ஒலி செய்து கொண்டே இருக்கும். இதனை,

“மாடெலாம் மணமுரசெனக் கடலின தொலிகவர் மாதோட்டம்”,

என்னும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அருளிய தேவாரப் பதிகம் ஒன்றிலே வரும் இவ்வடி திருக்கேதீச்சரத்து மணவாளனின் மங்கல முரசு எது என்பதை எமக்குத் தெரிவியா நிற்கின்றது. அக்கடலானது இன்று ஆழம் குறைந்ததாய் இருந்த போதிலும் பண்டு பாய்க் கப் பல்கள் பலவோடிய மறி கடலாகத் திகழ்ந்தது. அக்கடலில் சங்குகள் மலிந்து கிடந்தன. அதன் அயலில் மாதோட்டம் புகழ் பெற்ற சிறந்த துறைமுகமாக இலங்கிற்று. அக்கடல் கஜைகடல் எனவும், மறிகடல் எனவும், மலிகடல் எனவும், வங்கம் மலிகின்ற கடல் எனவும், வானத் துறு மலியும் கடல் எனவும் கறையார் கடல் எனவும், தேவாரத் திருப் பதிகங்களில் புகழ்ந்து பேசப்படுகின்றது.

எனவே திருக்கேதீச்சரத்து இறைவனது இன்னருளைப் பாடிய நாயன்மார்கள் மாதோட்டத்தின் சீரையும் சிறப்பையும், பாலாவியின் பாங்கையும் அழகாகத் தேவாரங்களில் எடுத்துரைத்துப் போந்தார்கள். பண்டு எழில் மிக்குத் திகழ்ந்த இப்புனிதநகர் இடைக்காலத்தில் சிதைவுற்றுக் காட்டர்ந்து கிடந்ததை என்னுந் தோறும் சைவப் பெருமக்களின் உள்ளங்கள் நெந்து வருந்துமன்றே!

திருக்கேதீச்சா ஆலயத் திருப்பணி

சைவப்பெரியார் சு. சிவபாதசுந்தரம்.

[திருக்கேதீச்சா ஆலயப் புனருத்தாரணைச் சமைத்தலைவராய் விளங்கிய சைவப்பெரியார் சு. சிவபாதசுந்தரம் அவர்கள் மலாய் நாட்டுச் சைவ அன்பர்களுக்குச் சுற்று நிருபமாக பின்வருங் கடித்ததை 1949ம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் 80ம் திகதி ஆசிரியர் த. மயில்வாகனம் மூலம் அனுப்பினார். இதன் பயனாக மலாய் நாட்டுச் சைவ அன்பர்கள் அங்குத் திருக்கேதீச்சா ஆலயத் திருப்பணிச் சபையொன்றை ஏற்படுத்திப் பொருள் சேகரித்து கௌரி அம்பாள் கோயிலில் கருங்கல் திருப்பணியாகச் செய்வதாகச் தீர்மானித்தார்கள். இப்பொழுது வேலையும் ஆரம்பித்து விட்டார்கள்.]

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனாரும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரும் தேவாரம் பாடிய சிவஸ்தலம் இலங்கையிலே ஒன்றுதானுள்ளது. அது மன்னாருக்குச் சமீபத்திலுள்ள திருக்கேதீச்சாரம். இது நெடுங்காலமாய்விந்திருந்தது. ஆறுமுக நாவலர் பெருமான் இதைப் புதுக்கக் கட்டுதற்காக அந்த இடத்தை விலைக்குத் தரும்படி அரசினரைக் கேட்டபோது அவர்கள் மறுத்துவிட்டார்கள். பின்பு சேர் இராமநாதன் முதலியோரது முயற்சியினாலே, அது அரசினரிடம் வாங்கப்பட்டது. அந்த இடத்திலே ஒரு கோயில் கட்டி நாற்பது வருடங்களின் முன் கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்டது. அது செங்கல்லாற் கட்டப் பட்டபடியால் அது இப்போது பழுதடைந்திருக்கின்றது. அதைக் கருங்கல்லாற் கட்டவேண்டுமென்ற எண்ணம் இப்போது இவ்வூரில் தோன்றியிருக்கிறது. இதைக் கட்டி முடித்தற்காகத் திருக்கேதீச்சாரத் திருப்பணிச் சபையொன்று ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. கருங்கல்லாற் கட்டுதற்கு மூன்று லட்சம் ரூபா வரையிலே மதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது பணம் சேர்க்கும் முயற்சிதொடங்கிவிட்டது. கோயிலுக்குப் பக்கத்திலே இப்போது ஒரு விசாலமான மடம் 5000 ரூபாய் செலவு செய்து கட்டப்பட்டுவிட்டது. இது எங்களுக்குள்ளே சிலர் சேர்த்துக் 2500 ரூபாய் கொடுத்தார். ஏழூபேர் ஒவ்வொருவரும் 1001 ரூபா பணிச் சபையொன்று ஆக்கப்படுதல் நல்லது. சம்பந்த சுவாமியும் வேண்டும். அவர்களுடைய பெருமையை நிலைநாட்டுதற்காகச் சைவ சமயத்தவர் ஒவ்வொருவரும் முயற்சி செய்தல் பெருங் கடனாகும். அவர்களுக்காகவே அன்றி எமது நாடாகிய இலங்கைக்காகவும் இக் கோயிலிலே எங்களுடைய மனம் முழுவதும் செல்லவேண்டும். சம் பந்த சுவாமிகள் தேவாரம் பாடிய ஸ்தலங்கள் இந்தியாவிலே முந்நாறு

வரையில் உண்டு. சுந்தர மூர்த்தி நாயனுர் பாடிய ஸ்தலங்கள் இந்தியாவிலே நூறு வரையிலுண்டு.

இவர்கள் பாடிய ஸ்தலம் இலங்கையிலே திருக்கேதீச்சரமாகிய ஒன்றேயாம். இலங்கையினுடைய பெருமைக்காகவும் இலங்கையைச் சேர்ந்த சைவசமயத்தவர் யாவரும் இக்கோயிலை உன்னத நிலையில் வைத்தல்வேண்டும். இதற்குப் பொருளுத்தவலும் வேறு; மற்றைய கோயில்களுக்குப் பொருளுத்தவலும் வேறு. ஆயிரம் ரூபா நோட்டும் கடதாசித் துண்டுதான்; காற்சத்துக்கு வாங்கும் கடதாசித் துண்டும் கடதாசிதான். இவற்றுக்கிடையேயுள்ள வித்தியாசமென்ன வென்றால், நோட்டில் இவருடைய (Commissioners of currency) கையெழுத்துக்கள் உண்டு: மற்றக் கடதாசியிலே அவர்களுடைய கையெழுத்தில்லாமை. Commissioners of currency ‘The Government promises to pay Rs 1000’ என்று சொல்லுவதுபோல, சம்பந்த சுவாமியும் “திருக்கேதீச்சர நாதர் அடியவர்களுக்கு அருள் செய்வார்” (“தொண்டர் நாள்தொறும் துதிசெய அருள் செய் கேதீச்சரமது தானே”) என்று சொல்லியருளினார். அன்றியும், இக்கோயில் சூரபன் மனுடைய காலத்துக்கும் மிகவும் முந்தியது. இக்கோயிலிருக்கு மிடத்துக்கு மாதோட்ட நகரம் என்று பெயர். இந்த இடத்துக்கு இந்தப் பெயர் வந்த காரணம் என்னவென்றால், சூரபன் மனுடைய மனை வியடைய தகப்பனுடைய தகப்பன் துவட்டா என்பவர் நெடுங்காலம் பிள்ளையில்லாமையினாலே திருக்கேதீச்சரத்திலே தவம்செய்து புத்திர பாக்கியம் பெற்று அங்கே ஒரு நகரத்தையுண்டாக்கி வாழ்ந்தார். அவருண்டாக்கிய நகரமாதலால், அதுக்கு மாதுவட்டா நகரம் என்ற பெயர்வந்தது. இந்தப்பெயர் மாதோட்ட நகரம் என்று வந்தது. இந்தச் சரித்திரம் தட்சன கைலாச பூராணத்திலுள்ளது. இக்கோயி லுக்குத் தட்சன கைலாசம் என்ற பெயருமூண்டு, இக்கோயிலுக்கு இருவரும் பாடியருளிய தேவாரங்களும் அவற்றின் உரையும் கோவிலின் மகிமையும் சேர்ந்த புத்தகப் பிரதியொன்று இன்று அனுப்புகிறேன். மலேயாவிலுள்ள சிவநேநசர்கள் சிலரை ஒர் இடத்திலே கூட்டி இதை அவர்களுக்கு விளங்கப்படுத்தி அவர்களுடைய துணையோடு ஒரு பெருங் கூட்டத்தைக் கூட்டித் திருக்கேதீச்சரத் திருப்பணிச் சபையொன்று ஸ்தாபிக்கும் படி கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். நாம் சம்பாதிக்கும் பொருளிலே திருக்கேதீச்சரத்துக்குக் கொடுக்கப்படும் பகுதியானது இப்பிறவியிலும் இனிமேல் வரும் பிறவிகளிலும் நீங்காத துணையாக நிற்குமென்பதற் கையமில்லை. இவ்வளவு நீளமான கடிதங்கள் உவ்விடத்திலுள்ள பலருக்கு எழுத வேண்டியதாயினும் இப்போது அவ்வளவு உடல் வலியில்லாமையால், நான் மற்றவர்களுக்கெழுதாமையைக் குறித்து அவர்கள் என்னிலே குறை பாராட்டலாகாது.

திரு. P. குமாரசுவாமி அவர்கள்

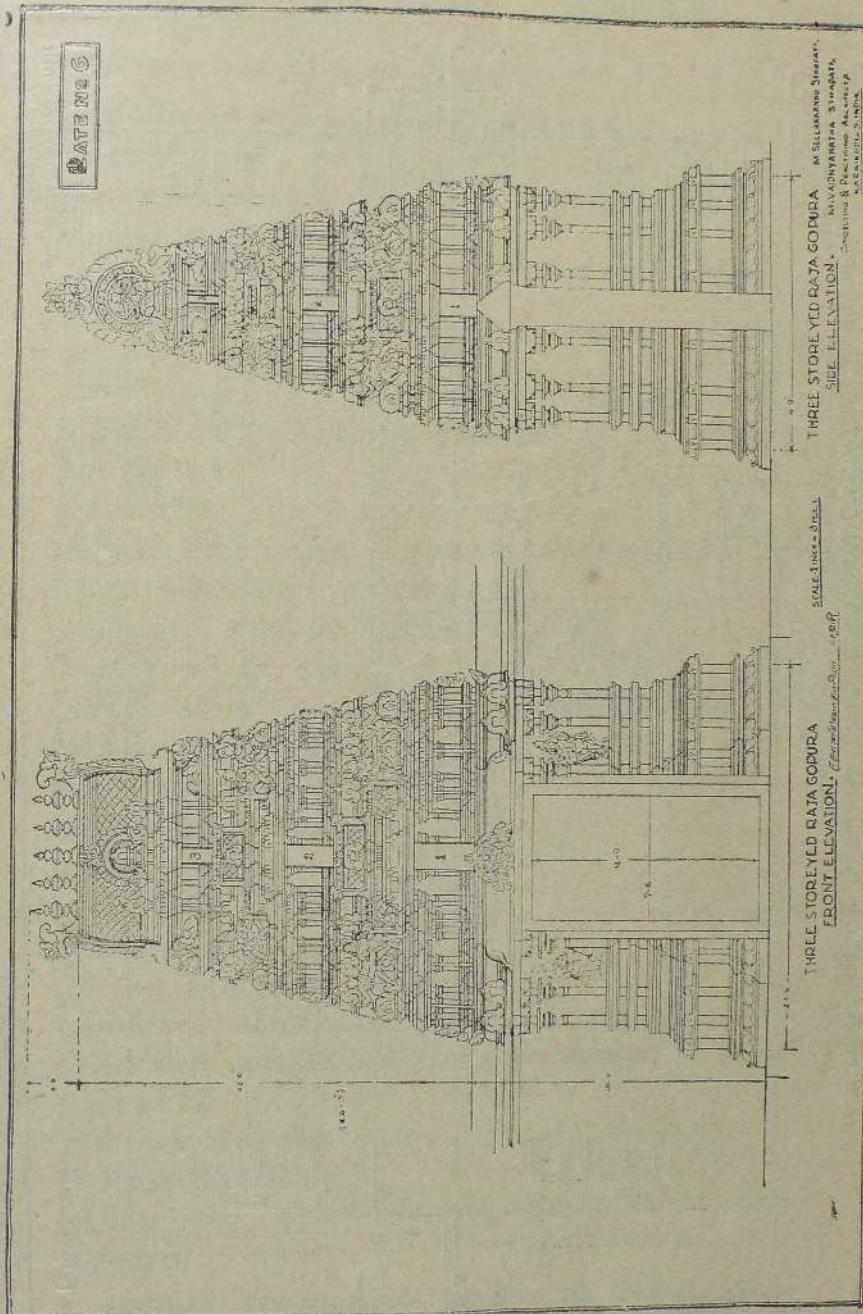
திரு. S. நாகலிங்கம் அவர்கட்டு

15-11-1893ல் எழுதிய கடிதத்தில் திருக்கேதீச்சரத்தைப்

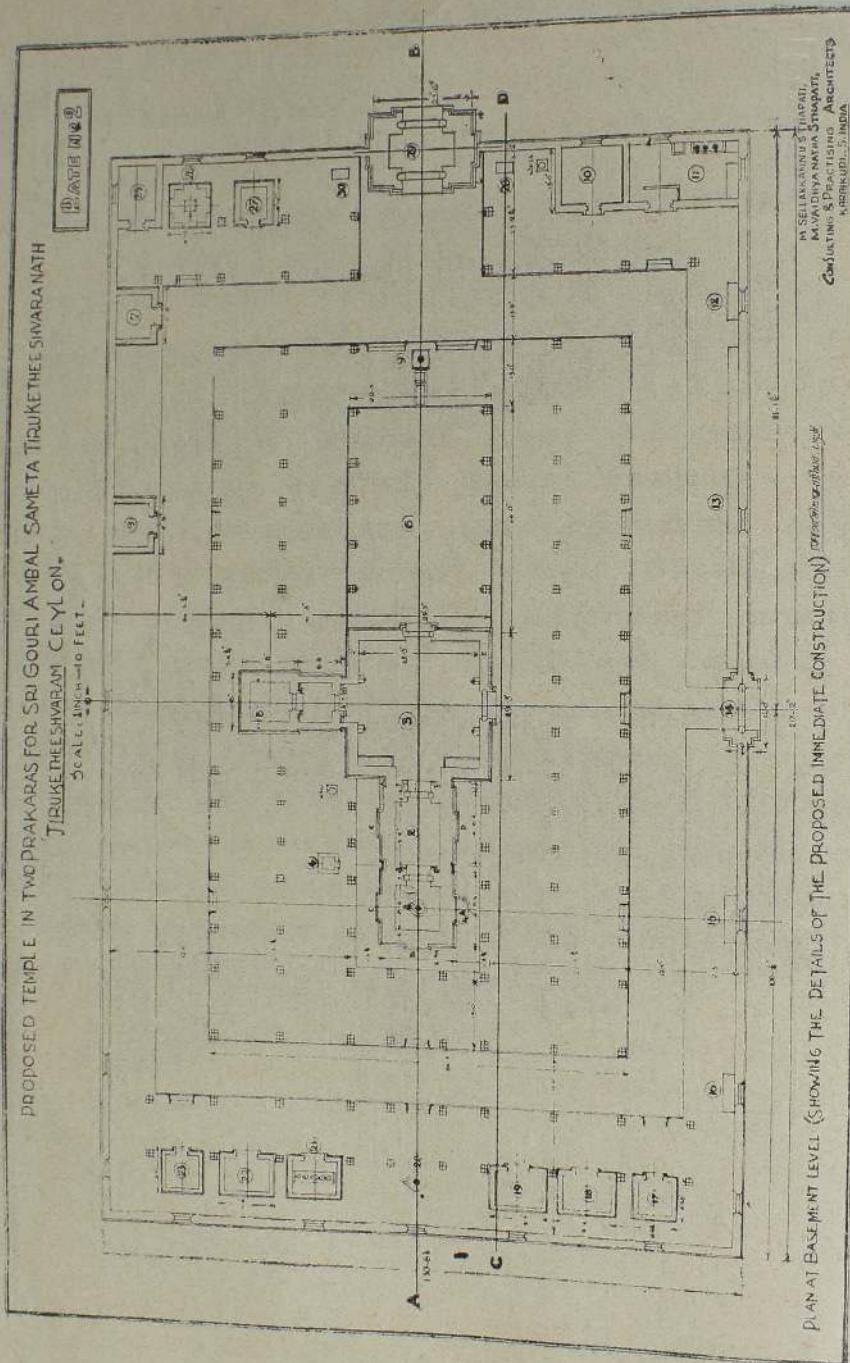
பற்றிய பகுதியின் மொழிபெயர்ப்பு.

“யான் நேற்றைய தினம் தேசாதிபதி அவர்களைச் சந்தித்து உரையாடிய போது திருக்கேதீச்சரக்காணி நமக்குரியதென்பதை ஆணித்தரமாக எடுத்துக் கூறினேன். அவர் தம் பதவிக்காலத்தில் எந்தச் சமயத்தாருக்கும் காணிகளை இலவச மாணியமாக அளிக்கப் போவதில்லை எனக் கூறுகின்றார். அதுமாத்திரமன்றி, அதேகாணி யில் ரோமன் கத்தோலிக்கரும் உரிமை கொண்டாடுகின்றன ரெனவும் அவர் கூறினார். இந்துக்களே அந்நிலத்தை வாங்கக்கூடிய வர்கள் என்றும் அவர் நம்பிக்கை தெரிவித்தார். ஆகவே, நீங்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு சபை கூட்டித் தாமதமின்றி நன்கொடை திரட்டுவதே இப்பொழுது செய்ய வேண்டியது. என்னப் பொறுத்தவரையில் யான் எனது நன்கொடையை மகிழ்ச்சியுடன் உதவ சித்தமாயிருக்கிறேன். ஆனால், உங்களுடைய கல்லூரியின் நிமித்தம் உங்கள் பிரதிநிதிகள் இவ்விடம் ஏற்கனவே நிதிதிரட்ட வந்திருக்கின்றமையால் கொழும்பிலுள்ள இந்துக்களிடமிருந்து நீங்கள் எவ்வித பண்டுதவியும் எதிர்பார்க்க முடியாதே என அஞ்சுகின்றேன்.”

இருப்பேசுப்பும்

2ம் படத்திற்கு விளக்கம்

மாதிரிப் படத்தில் கட்டுமுறை காட்டப்பட்டுள்ளது

- 1 திருக்கேதீச்சரநாதர்—கர்ப்பக்கிருகம்
- 2 முகமண்டபம்
- 3 மகாமண்டபம்
- 4 சண்டேசுரர் கோவில்
- 5 அம்பாள் கோவில்
- 6 நிருத்தமண்டபம்
- 7 நடராசர் சபை
- 8 பள்ளியறை
- 9 நந்தி, பலிபீடம் துவஜஸ்தம்பம்
- 10 களஞ்சியம்
- 11 பாகசாலை
- 12 திருப்பதிகம் பாடிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனர்
- 13 அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்
- 14 அம்பாள் சந்திதி, தெற்கு வாயில்
- 15 சமயாசாரியார்கள்
- 16 திருப்பதிகம் பாடிய சுந்தரமூர்த்தி நாயனர்
- 17 விநாயகர் கோவில்
- 18 சோமாஸ்கந்தர் கோவில்
- 19 மகாவிஷ்ணு கோவில்
- 20 மகாவிங்கம்
- 21 பஞ்சவிங்க கோவில்
- 22 மகாலக்ஷ்மி கோவில்
- 23 ஸ்ரீ சுப்பிரமணியர் கோவில்
- 24 அலங்கார மண்டபம் குறடு
- 25 ஆபரணக் களஞ்சியம் (பாதுகாப்பறை)
- 26 யாகசாலை
- 27 வைரவர் கோவில்
- 28 சூரியன் குறடு
- 29 முன்றடுக்கு இராசகோபுரம்
- 30 சந்திரன்

குறிப்பு:- 2ம் படத்தில் இரண்டாம் வீதியிலுள்ள கட்டட அமைப்புக் காட்டப்படவில்லை.

திருக்கேதீசுர திருப்பணி ஆரம்பம்

விஜய வருஷம் தை மாதம் 1894-ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து திரு. சி. த. மு. பசுபதி செட்டியாரும் சில மேசன்மாரும் வேறும் சில கூவியாட்களும் திருக்கேதீசுரம் சென்று வாஸ்து சாந்தி கிராம சாந்தி முதலிய கிரியைகள் செய்து, காடுவெட்டிச் சோதித்த போது அகப்பட்ட கிணறு இறைத்துச் சேறு அள்ளியபிறகு நல்ல தீர்த்தமுடையதாய் இருந்தது. இத்திருக்கேதீசுரத்தினது அத்திபார ஸ்தானம் ஒருவாறு சோதனையால் அகப்பட்டது. சுற்றுப்பிரதிஷ்டா விங்கமும் ஒன்று அகப்பட்டது. ஆலயம் இருந்த இடம் கண்டுபிடிக் கப்பட்டு அதிலுள்ள மண்மேட்டை எடுத்தபோது இவ் ஸ்தலத்துத் தென்மேல் புறத் திருமதில்கள் காணப்பட்டன. அம் மதில்கள் அப் பொழுதிருந்த மண்மேட்டில் ஏழு முழுத்துக்குக் கீழே அதன்கீழ் நில மட்டத்திலிருந்து பதினெட்டுமுழு உயரமுடையனவாகத் தோன்றின. இவை அடியிற் கருங்கல்லாலும் கட்டப்பட்டிருந்தன. விஜய வருஷம் தை மாதம் முதல் (1894) ஜெய வருஷம் ஆவணி மாதம் வரை பரிசோதனையில் மாத்திரம் எண்ணுயிரத்துச் சொச்ச ஞாபாய் செலவாயிற்று. இத்தலத்திலே கொண்ட அன்பு மிகுதியினாலே திரு. பசுபதி செட்டியார் தமது ஆன்மார்த்த சிவபூசையிலே இத்தலத்து மூர்த்தியாகிய கௌரிநாயகி அம்பாசமேத கேதீசுர சுவாமியையும் ஆவாகித்துப் பூசித்துவந்தார்.

திருத்தோண்டர் பூரணத்தில் திருக்கேதீசுரம்

அந்நகரி லமர்ந்தங்க ணினிது மேவி

யாழி புடை சூழ்ந் தொலிக்கு மீழந் தன்னின்
மன்னு திருக் கோணமலை மகிழ்ந்து செங்கண்

மழவிடையார் தமைப்போற்றி வணங்கிப் பாடிச்
சென்னிமதி புனிமாட மாதோட்டத்திற்

திருக் கேதீசுரத் தன்னஸ் செய்யபாத
முன்னிமிகிப் பணிந்தேத்தி யன்பரோடு

முலவாத கிழிபெற்றுர் உவகை யுற்றுர்.

மன்னுமிரா மேச்சரத்து மாமணியை முன்வணங்கிப்
பன்னுதயிழ்த் தொடைசாத்திப் பயில்கின்றுர் பாம்பணிந்த
சென்னியர்மா தோட்டத்துத் திருக்கேதீசுரங்க் சார்ந்து
சொன்மலர்மா லைகள் சாத்தித் தூரத்தே தொழுதெழுந்தார்.

ஒ

திருக்கேதீச்சர மகிளை

I

【வித்துவசிரோன்மணி ஸ்ரீமத் ந. ச. பொன்னம்பலப்பிள்ளை அவர்கள் செய்த உரையோடு கூடிய திருக்கேதீச்சரத் திருப்பதிகங்களும், திருக்கேதீச்சர மகிளை என்னும் சிறு நாலும் சேர்த்து 1925-ல் திருப்பி அச்சிடப்பட்டபொழுது நல்லூர் ஸ்ரீமாண் த. கைலாசபிள்ளை அவர்கள் எழுதிய முகவுரை】

நாம் வசிக்கும் இலங்கையானது இராவணனுலே பூசிக்கப்பட்ட பலகோடி சிவலிங்கங்களை யுடைய புண்ணிய நாடாயிருந்தது. கதிர்காமம் முதலிய மற்றைச் சைவாலயங்களையும் உடையதாயிருந்தது. ஸ்ரீ இராமருடைய பாத தாமரைகள் தீண்டப்பெற்றதாயு மிருந்தது. பின் பெளத்தாலயங்களுக்கும் இடமாயிருக்கின்றது. இவ்விலங்கையைச் சைவருள் எவன் புகழ்ந்தாலும் முதல் அவன் சொல்வது தேவாரம் பெற்ற ஸ்தலங்களாகிய திருக்கேதீச்சரம், திருக்கோணமலை என்னும் தலங்களைத் தன்னகத்துடையதும் திருப்புகழ்பெற்ற ஸ்தலங்களுள் கதிர்காமத்தைத் தன்னகத்துடையதும் என்பதேயாம். மற்றைப் பெருமைகளையெல்லாம் பிறகுதான் சொல்லுவான்.

இவ்வளவு பெருமைபெற்ற திருக்கேதீச்சரமானது கேதுவினுலே ஆதியிற் பூசிக்கப்பட்டது. இது இதற்குமுன் நானாறு ஐந்நாறு வருஷங்களிற் போலும் யாதோ காரணத்தால் கிலமாய் விட்டது. இதைப் புதுப்பிக்க விரும்பி, ஆங்கீரச வருஷம் ஐப்பசி மாதம் (1872) நாவலரையா அவர்கள் ஒரு விஞ்ஞாபனம் வெளியிட்டார்கள். அது கண்டு, அப்போது அதில் முயற்சித்தவர் அத் திருக்கேதீச்சரத்துக்கு சமீபத்தி லுள்ள விடத்தற்றீவு என்னுமிடத்திலிருந்த ஸ்ரீ வி. வேலுப்பிள்ளை என்பவர். ஐயா அவர்களுக்குப்பின், ஸ்ரீ தி. இராமப்பிள்ளைவைத்தியர், என்பவர். ஐயா அவர்களுக்குப்பின், ஸ்ரீ தி. இராமப்பிள்ளை முதலானேரும், சில நாட்கை. ஆறுமுகப்பிள்ளை, த. இராகவப்பிள்ளை முதலானேரும், சில நாட்கீட்காட்டை நகரத்தாரும் இப்பணியைத் தலைமேற்கொண்டு புரிவாராயினர். இவருள் மு. பசுபதிச் செட்டியாரென்பவர் செய்த முயற்சிகள் மிகப் பலவாகும்.

திருக்கேதீச்சரம் என்னும் ஆலயம் இருந்த நிலம் எப்படியோ அரசினரிடம் விலைக்கு வாங்கப்பட்டுவிட்டது. அதில் ஆலயமுமொன்று சிறிதாக அமைக்கப்பட்டுவிட்டது. அது இப்போது ஒருவாறு நடந்து வருகிறது. இனி அதைப் பெருப்பித்துக் கிரமமாக நடத்தவேண்டியதே

இப்போதுள்ள சைவர்மேற் பொறுத்த கடனுயிருக்கின்றது. இதை நிறைவேற்றிவைக்கும் புண்ணியவான்கள் எங்கே பிறந்திருக்கிறார்களோ அறியோம்

II

விராட் புருடனது சர்ரமாகிய பிரமாண்டத்தின் இட நாட்க்கு ஸ்தானமென்று சாந்தோக்கியம் முதலிய உப நிஷத்துக்களிலே எடுத் தோதப்படுவதும், திருமூல நாயனாற் சிவபூமி என்று பாராட்டப்படுதோதப்படுவதும், திருமூல நாயனாற் சிவபூமி என்று பாராட்டப்படுதோதப்படுவதும், ஜம்பத்தாறு தேசங்களுள் முக்கிய தேசமென்றும் புண்ணிய வதும், பூமியென்றும் தக்கின கைலாச மாண்மியத்திலே பேசப்படுவதும், பூமியென்றும் தக்கின கைலாச மாண்மியகளாற் புகழப்படுவது அனுக்கிரக ஸ்தலமென்று மாணிக்கவாசக சுவாமிகளாற் புகழப்படுவது மாகிய இவ்வீழ தேசத்திலே புராணேத்தமமான சிவ ஸ்தலங்கள் பல உள்ளன. தேவாரம் பெற்ற சிவ ஸ்தலங்கள் திருக்கேதீச்சரம் திருக்கோணசலமென்னுமிரண்டுமாம். அவற்றுள்ளே திருக்கோணசலம், மலைநடுவே சமுத்திரத்தா லெதிருண்டமையால் அதை முன்போலாக்குதற்குங் கிரமமாக வழிபடுதற்கும் அருமையாயிற்று. திருக்கேதீச்சரமோ விசாலமானதாய் ஆலயத் திருப்பணி முதலியவற்றிற்கு மிகவும் தக்க ஸ்தானமா யிருத்தலினால் சைவசமயிகளாகிய நாமெல்லாம் இதன் மகிழமையை அறியவும் இதனை முன்போலாக்கவும் முயலவேண்டுவது அத்தியாவசியகமாம். இத்திருக்கேதீச்சரம், தன்னிடத்தே இறந்தோருக்குப் பிரணவோபதேசஞ் செய்யுந் தானமாயுஞ் சேது மத்தியமாயு மிருத்தலால், தலவிசேஷம் மிகவு முடையது. பாலாவியின்கரையிலே பிண்ட மிட்டோருக்குக் கயாகிராத்தபல மெய்து மாதலால் தீர்த்த விசேஷம் மிகவுடையது. கேதீச்சர மகாவிங்கம் மானுடவிங்கம் ஆரிடவிங்கம் தேவவிங்கம் காணவிங்கமென்னும் இவைகளிலும் விசிட்டமுடையதும் தன்னினும் விசிட்டமாவது பிறிதில்லாதது மாகிய சுயம்புவாதலாலும் தேவர் முனிவர் முதலியோர்க்கு அபீஷ்டசித்திமுத்திகளைக் கொடுத்தமையாலும் இவிங்க விசேஷம் மிகவுமுடையது. இவ்வாறு தலம் தீர்த்தம் மூர்த்தி யென்னும் மூன்று விசேஷங்களும் ஓரிடத்திலமைவது மிக வருமை. அவை மூன்றுடன் தேவாரதிருப்பதிகமும் அமையப்பெற்றிருப்பது அதினும் மிக வருமை. ஆகவே இவையெல்லாம் அமையப்பெற்றுள்ள இத் திருக்கேதீச்சரம் உத்தமோத்தம புண்ணிய கோத்திரமென்பது யாரும் மறுக்கலாகாதுண்மையாம்.

ஸ்ரீஸ்காந்தேய புராணத்துத்

தக்கின கைலாச மாண்மியத்தி லிரண்டா மத்தியாயத்திலே கூறப்பட்டுள்ள திருக்கேதீச்சர வைபவம் வருமாறு :

(குத முனிவர் நெமிசாரணிய வாசிகளை நோக்கி, “ முன்னென்று காலத்தில் வாயு பகவான், தன்னேடு மாருகப் போர்செய்த ஆதி

சேடன் ஆயிரம் பண மகுடங்களால் மகாமேருவை மறைக்க, அவனை விலக்க, அம் மகாமேருவின் மூன்று சிகரங்களை வன்மையாற் பிடுக்கி, அவற்றுள் ஒரு சிகரத்தை திரிகூடாத்திரியாகத் தாபித்து, முனிவர்களே!) பின்னர் இரண்டாவது சிகரத்தைக் கேதீச்சரமாகத் தாபித் துச் சென்றுன். இன்பழன்டாக்குவோரும் மகாதேவருமாகிய சிவபெருமான், அங்கே சுயம்புவும் நித்தியருமாயெழுந்தருளியிருக்கின்றுர். முனிவர்களே! கேதீச்சரமஹாவிங்கம் பாலாவியின் கரையிலே சகல லோகங்களுக்கும் நன்மையுண்டாக்கும் பொருட்டு வீற்றிருக்கின்றது. உத்தமஞகிய அந்தணன் அங்கே மகத்தாகிய பாலாவியில் ஸ்நானஞ் செய்து பிதிர் தேவர்களுக்குத் தருப்பணம் பண்ணிக்கேதீச்சர லிங்கத்தை நமஸ்கரித்துத் தசதானமியற்றுவானுயின் இவன்சாயுச்சிய பதம் பெறுகின்றுன்; நிச்சயம். எந்த மனிதன் பிறவியிடையே கேதீச்சரத் தியானஞ் செய்வானே அவன் சகல பாவங்களி லும் நீங்கிப் பரிசுத்தனுய்ச் சிவலோகத்திற் பெருமையறுகின்றுன். (எவனேனுமொருவன்) பாலாவியிலே ஸ்நானஞ் செய்து பின்பு கேதீச்சரப் பிரபுவை வணங்கினால் அவன் கையிலே போக மோகங்களிருக்கும். இவ் விஷயத்தில் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டுவதில்லை. பாலாவியிலே ஸ்நானம் பண்ணிப் பின்பு கேதீச்சர லிங்க சேவை செய்பவன் பிரமகத்தி முதலிய பாவங்களினின்றும் நீங்குகின்றுன். இங்கே ஜய மில்லை. உத்தமஞகிய மனிதன் பாலாவியின் கரையிலே பிண்டங்கொடுக்கில் கயாச் சிராத்தசமமாகிய புண்ணியத்தை அடைகின்றுன். இவ்விடத்திற் சந்தேகமில்லை.

பிரமா, விஷ்ணு, ருத்திரர் முதலினேரும், தேவர், கந்தருவர், இராக்கதர், வித்தியாதரர், நாகர், சாத்தியர், கின்னர கருடர், ஆதித்தர், வசுக்கள் என்னும் இவர்களும், அங்ஙனமே உண்மையறிந்தோராகிய முனிவர்களும் என்றும் மகிழ்ச்சியடைந்த மனமுடையராய் இந்த ஸ்தலத்தில் வசித்தார்கள். ஆதலால் அதன் வைபவத்தை சொல்ல வல்லேனல்லேன். பிறரும் வல்லரல்லர். பசு, பக்ஷி, மனிதர்கள் சகலரும் மிருகம் முதலிய சகல செந்துக்களும் எப்பொழுது மரணமடைந்தாரோ அப்பொழுது கேதீச்சரப் பிரபாவத்தினாற் சிவாலயத்தின் பாகத்திலே தலைவைத்துக் கிடப்பவராவர். தருமலூபியாகிய சிவபெருமான் அவரணைவருடையவும் வலக் காதிலே பிரணவ மந்திரத்தை உபதேசித்தருளுவர்.

ஆதலாற் சாயுச்சிய பதவியை மனிதர், பக்ஷி, மிருகம் முதலிய சகல சரீரிகளுமடைந்தார்கள்; (அதுபற்றி) இந்த ஸ்தலத்தையொத்த புண்ணிய ஸ்தலம் முன்னுண்டாயதுமில்லை; இனியுண்டாவதுமில்லை. *மகாதுவட்டாபுரத்திலே மனிதனுவது செந்துவாவது செனிக்கில் முத்தி அவர் கையதாகும்.

* மகாதுவட்டாபுரமென்பது மாதோட்டமென வழங்குகின்றதுபோலும்.

ஏனைய செல்வங்கள் சொல்ல வேண்டுமா? நல்லவனுயினும் தீயவனும் இந்த ஸ்தலத்திலே மரணம் வரையும் பாலாவியிலே ஸ்நானம் பண்ணி அதன்மேல் கேதீச்சரப் பிரபுவை வழிபட்டுப் பிகை ஸ்நானம் பண்ணி அதன்மேல் கேதீச்சரப் பிரபுவை வழிபட்டுப் பிகை யெடுத்தாவது விடுத்தாவது இந்திரிய நிக்கிரகஞ் செய்திருப்பானுயின் போடுவானுயின் அவன் சித்தியடைவன். இந்த ஸ்தலத் திலே மனிதன் பக்தியோடு பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தைச் செபித்து உருப் போடுவானுயின் அவன் சித்தியடைவன். இதில் ஐயமில்லை. (என்று சொல்ல, முனிவர்கள்) “இந்த ஸ்தலம் கேதீச்சரமென்று முனிவரே நீர் சொன்னீர், மகாதுவட்டாபுரம் என்னும் பெயர் எங்கனம் இதற் கெய்தும் (என்று வினவினார். அதுகேட்ட சூதமுனிவர்) முற்காலத் திலே துவட்டா வந்து பாலாவியிலே ஸ்நானஞ் செய்து கேதீச்சர லிங்கத்தைப் பூசித்து உத்தமோத்தமமாகிய தவத்தைச் செய்தான். இவ்வமயத்திலே மகாதேவரும் பிரபுவுமாகிய சிவபெருமான் அவனது தவத்தினுலே திருவுள மகிழ்ந்து பார்ப்பதியம்மையாரோடு தோன்றி யருளினார். துவட்டா அவரைத் தரிசித்து மேலாகிய பக்தியோடு துதிக்கத் தொடங்கினான்.

“அம்மையாரோடு கூடியவரே! உருத்திரராகிய உமக்கு நமஸ்காரம். பரமான்மாவாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். கேதீச்சரப் பிரபுவே! சேதுமத்திய வாசியாகிய உமக்கு நமஸ்காரம்; நமஸ்காரம். அனைத் துக்கும் நாயகராகிய உமக்கு நமஸ்காரம்; அச்சத்தை யொழிப்ப வரே! உமக்கு நமஸ்காரம்; கேதீச்சரப் பிரபுவே! சேதுமத்தியவாசியாகிய உமக்கு நமஸ்காரம்; நமஸ்காரம். கேதீச்சரப் பிரபுவே! ஆதி மத்தியாந்த ரகிதரும் ஆதாரத்திற் குறைவிடமானவரும் சேது மத்திய வாசியுமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். கேதீச்சரப் பிரபுவே! பிரமா விஷ்ணு ஸ்வரூபரும் சிருஷ்டி ஸ்திதிகளுக்குக் காரணரும், சேது மத்தியவாசியுமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம்; நமஸ்காரம். கிருபா சமுத் திரமாகிய கேதீச்சரப் பிரபுவே! உமாதேவியாரது திவ்வியமாகிய பாதிவடிவுடையவரும் சேதுமத்திய வாசியுமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம். நமஸ்காரம். சுந்தரமான ஸ்வரூபமுடையவராகிய உமக்கு நமஸ்காரம். சுந்தரமுடைய பார்ப்பதியம்மையாருக்குப் பிராணநாயகராகிய கேதீச்சரம். சரப் பிரபுவே! சேதுமத்திய வாசியாசிய உமக்கு நமஸ்காரம்; நமஸ்கரப்பிரபுவே! செந்தாமரை மலர்போலும் திருவடிவுடையாரும் சேது மத்திய வாசியுமாகிய உமக்கு நமஸ்காரம்; நமஸ்காரம். கேதீச்சரப் பிரபுவே! புத்திரனைத் தருக; அருளைத் தருக; நல்ல புத்தியைத் தருக; சேதுமத்தியவாசியாகிய உமக்கு நமஸ்காரம்; நமஸ்காரம்.” வுக்கு இதனைத் திருவாய் மலர்ந்தருளினார். “துவட்டாவே! சொல்லு

தும் கேள். இந்த கோத்திரம் எவற்றினுமுத்தமோத்தமமானது ஆதலால், நீ இங்கே வசிக்குக. நம்மீது பத்தி உனக்குண்டாகும். இவ்வுலகத்திலே இன்றுதொட்டு இந்த ஸ்தலத்திற்குத் துவட்டாபுரம் என்னும் பெயருண்டாம். நமதருளினால் உனக்கு விசுவகன்மாவெனும் புத்திரனுண்டாவான்.” என்று வரங்கொடுத்துச் சிவபெருமான் மறைந்தருளினார். ஆதலால், இந்த ஸ்தலத்தை யொத்த ஸ்தலம் முன்னுண்டானதுமில்லை. இனி உண்டாவதுமில்லை (என்றங் கூறினார்).

திருச்சிற்றம்பலம்

மணிவாசகரின் திருவாசகந்தில் திருக்கேதீசுரம்

“ ஏர்தருமேழ் உலகேத்த எவ்வுருவந் தன்னுருவாம்
ஆர்கலிஞ்சும் தென்னிலங்கை அழகமர்வண் டோதரிக்குப்
பேரருளின் பமளித்த பெருந்துறை மேயபிரானைச்
சீரியவா யாற்குயிலே தென்பாண்டி நாடனைக்கூவாய் ”

எனக் குயிற்பத்திலும்,

“ வந்திமை யோர்கள் வணங்கியேத்த மாக்கருணைக் கடலாயடியார்
பந்தனை விண்டற நல்குமெங்கள் பரமன் பெருந்துறை ஆதியந்நாள்
உந்து திரைக்கட லைக்கடந்தன் ரேஞ்சு மதிலிங் கைஅதனிற்
பந்தனை மெல்விர ஸாட்கருஞும் பரிசறிவா ரெம் பிரானுவாரே ”

எனத் திருவார்த்தையிலும் கூறியபடி மண்டோதரியின் பொருட்டு நிகழ்த்திய திருவிளையாடல் திருக்கேதீசுசரத்திற்றுன் நிகழ்ந்திருத்தல் வேண்டுமெனவும் அவனுடைய தந்தையாகிய மயன் வாழ்ந்த இடம் மாதோட்டமெனவும் சரித்திர ஆராய்ச்சியறிஞர் ஸ்ரீமான் வ. குமார சாமிப்பிளையவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். இஃது உண்மையாயின் திருக்கேதீசுசரத்தின் தொன்மையும் பெருமையும் எத்தகையன வென யூகித்துக்கொள்ளலாம்.

நாகர்களும் திருக்கேதிச்சாழும்.

கலைப்புலவர் க. நவரத்தினம்

இந்திய இலங்கைச் சரித்திரத்தில் நாகர்கள் என்னும் ஒரு மக்கட்கூட்டத்தினர் அடிக்கடி கூறப்படுகின்றனர். இலங்கையின் வட பகுதி பண்டைக்காலத்தில் நாகதீபம் என வழங்கப்பட்டது. யாழிப் பாணக் குடாநாடு அந்நாகதீபத்தின் ஒருபகுதியாகக் கொள்ளப்பட்டது. புத்தர் அக்காலத்தில் நாகதீபமாகிய யாழிப்பாணக்குடாநாட்டிற்கு வந்தாரென்று மகாவம்சம் கூறுகின்றது. மணியக்கிளன் என்னும் நாக அரசன் கலியாணி எனவழங்கப்பட்ட களனியாவில் அரசு செலுத்தினுடெனவும், அவன் நாகதீப அரசர்களுக்கு நெருங்கிய தொடர்புடையோனன்றும் மகாவம்சம் கூறுகின்றது. நாகதீபத்தின் சிறந்ததுறைமுகம் மாதோட்டமென்பதும் சரித்திர உண்மைகளிலொன்று. “நாகதீபந்தொடங்கி களனியாவரை நாகர்களே வாழ்ந்தனர். இவர்கள் விஜயனுக்கு முன் தென்னிந்தியாவிலிருந்து இலங்கை வந்த மக்களாக வேண்டும்.” என Ceylon Historical Quarterly என்னும் ஆராய்ச்சி வெளியீடுகூறுகின்றது.

நாகர்களைப்பற்றி மகாவம்சம் தெளிவாகக் கூறியபோதிலும், இக்கால சிங்கள சரித்திர நூலாராய்ச்சியாளர், நாகர்கள் எனக் கூறப்படுவோர் மக்கள் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களைல்லவென்றும், அவர்கள் கற்பனை மனிதர்கள் என்றும் ஆராய்வின்றிக் கூறி மகிழ்கின்றனர். இக் கூற்றுக்குக் காரணமென்னவெனில், நாகர்களை மக்களெனக் கூறி விட்டால், விஜயனுக்கு முன்பே மக்கள் இலங்கையில் நாகரிகப் பண்டிய முடிபு ஏற்பட்டு விடுமென்பதே.

இருக்குவேத காலத்திலேயே நாகர்கள் வட இந்தியாவிலிருந்தார்களென்பதற்கு, இருக்குவேத மந்திரங்களில் குறிப்புகளுண்டு. இந்திரனின் பகைவர்களிலொருவன் விருத்திரன். இவனை அகி என்றும் பம் என்பதாம். விருத்திரன், தாஸ்யுஸ் (Dasyus) என்னும் மக்களின் பகைவருள் ஒருவனுக்கக் கூறப்படுகின்றன. யுத்தத்திற்குச் செல்லும் நாகர்களின் வழக்கம் என்பது ஆராய்ச்சியாளர் கூறும் முடிபுகளிலொன்று. மகாபாரதத்தில் நாகர்களைப் பற்றிப்பல குறிப்புக்கள் காணப்படுகின்றன. காண்டாவனதகனத்தில், நாகர்கள் அவ்விடத்தை விட்டு வெளியேறிய நிகழ்ச்சிகள் கூறப்படுகின்றன.

சிந்து நதிக்கரைப் பள்ளத்தாக்கில் காணப்பட்ட புதைபொருள்களில் நாகரது சின்னங்கள் காணப்பட்டன. அங்கு வாழ்ந்த நாகர்கள் பின் ஆரியர்களால் அழிக்கப்பட்டனரென்றும், அவர்களின் சந்ததியார் இன்றும் மலைப்பிரதேசங்களில் காணப்படுகின்றனரென்றும், Will Durrant என்னும் சரித்திர நால் ஆசிரியர் கூறுகின்றுர்.

கி. மு. ஆரும் நூற்றுண்டில் சிசுநாகன், பிம்பிசாரன் என்னும் நாக அரசர்கள் மகத நாட்டை அரசாண்டார்களென இந்திய சரித்திரம் மிகத்தெளிவாகக் கூறுகின்றது. நாகர்களே புத்தரின் உபதேசங்களைக் கேட்டு, முதலில் அவரைப் பின்பற்றிய மக்களெனக் கருதக்கூடிய விதத்தில், நாகத்தலைவர்களின் வடிவங்கள், ஆந்திர நாட்டுபெளத்த சிற்பங்களில் காணப்படுகின்றன.

முற்காலத்தில் இந்திய நாட்டு நாகர்கள் எகிப்து நாட்டுக்குப் படையெடுத்துச் சென்றனர் என்று, வண. பிதா. ஹெராஸ் அவர்கள் கூறுகின்றுர். எகிப்துக்கும் வங்காள நாட்டுக்குந் தொடர்பிருந்ததாக சுதன்சு குமார் ரே, Suthansu Kuma-Ray தமது Pre-historic India and Ancient Egypt. என்னும் ஆராய்ச்சி நூலில் கூறுகின்றுர். எகிப்திய அரசர்கள் வங்காளத்தைச் சிலகாலம் ஆண்டார்கள் என்பதற்கும் ஆதாரமுண்டென்கிறோ இவ்வாசிரியர். இந்திகழுச்சி கி-மு 1358ல் நிகழ்ந்த தென்பது அவர்கூற்று. வங்காளத்தின் வடகிழக்கு மூலையில் இன்றும் நாகர் இனத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் வாழ்கின்றனரென்பதை எவ்தான் மறுப்பர்?

இந்திய சரித்திரவரலாறு, நாணயவரலாறு, கற்சாசனம் முதலிய ஆதாரங்களைக் கொண்டு, நாகர்கள் இந்தியாவில் கி. பி. இரண்டாம் நூற்றுண்டு தொடங்கி, நான்காம் நூற்றுண்டு வரை சிறப்புடன் அரசு வீற்றிருந்தார்களென ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகின்றனர். குப்தர்களுக்கு முற்பட்ட நாக அரசர்கள் வரலாறு புராணங்களில் காணப்படுகின்றது. சமுத்திரகுப்தனின் கற்றூண் சாசனம் பல நாக சிற்றரசர்களைப்பற்றிக் கூறுகின்றது. வடநாட்டில் பத்மாவதி என்னும் நகரில் (மத்திய பாரதம்) ஒன்பது அரசர்களைக் கொண்ட பரம்பரை வாழ்ந்ததாகவும், வடமதுரையில், ஏழு அரசர்களைக் கொண்ட பரம்பரை வாழ்ந்ததாகவும், வாய்புராணமும், பிரமாண்டபுராணமும் கூறுகின்றன.

பத்மாவதி நாகர்கள் சிவவழிபாடுடையோரென்பது அவர்களது நாணயங்களில் திரி சூலமும், இடபழும் இடப்பட்டிருப்பதால் அறியப்படுகின்றது. பாதம்பாவையா என்னும் இடத்தில் சுவர்ணவிந்து என்னும் சிவவிங்கத்தின் பீடம் காணப்பட்டமை அவர்களது நெறி

கைவம் என்பதற்குச் சான்றாகும். நாணயங்களிலிருந்து பின்வரும் கைவம் என்பதற்குச் சான்றாகும். நாணயங்களிலிருந்து பின்வரும் கைவம் என்பதற்குச் சான்றாகும். நாக அரசர்கள் அறியப்படுகின்றனர்; பீமநாகன், வியாக்கிரநாகன், நாக அரசர்கள் அறியப்படுகின்றனர்; பீமநாகன், வியாக்கிரநாகன், விபுநாகன், கந்தநாகன், வசநாகன், தேவநாகன் பிருகஸ்பதிநாகன், விபுநாகன், கந்தநாகன், வசநாகன், தேவநாகன் பிருகஸ்பதிநாகன், விபுநாகன், கந்தநாகன், வசநாகன், தேவநாகன் பிருகஸ்பதிநாகன், விபுநாகன். கணபதிநாகன் என்னும் அரசரின் நாணயங்கள் வடமது பவநாகன். கணபதிநாகன் என்னும் அரசரின் நாணயங்கள் வடமது ரையில் ஏராளமாகக் காணப்பட்டன.

மைசூர்ப்பகுதியிலும் கிறீஸ்த சகாப்தத்தின் தொடக்கத்தில் நாகர் கள் வசித்தனர். இவர்களின் அரசர்கள் சாதவாகன அரசினரின் கீழ் அமைந்து மாகாண அதிபர்களாக ஆதிக்கஞ் செலுத்திவந்தனர். சாத அமைந்து மாகாண அதிபர்களாக ஆதிக்கஞ் செலுத்திவந்தனர். சாத வாகன ஆதிக்கம் அழிந்தவுடன், இவர்களே அரசர்களாயினர். கி.பி. மூன்றாம் நூற்றுண்டின் சாசனமொன்று, நாகனுகிய புலுமாவி என்னுஞ் சேனத்தலைவனைப் பற்றிக்கூறுகின்றது. வேறொரு சாசனம் கூட்டுகுலநந்திசதகர்னி, நாகர் ஆதிக்கத்தைத் தென்திசைவரை பரப் பினுன் என்று கூறுகின்றது. இவன் வைஜயந்தி நாட்டை கி.பி. மூன்றாம் நூற்றுண்டில் ஆண்ட மன்னானாவான். அமராவதி ஜக்கையப்பேட்டை முதலிய இடங்களில் காணப்பட்ட சாசனங்களில் நாகப்பெயர்கள் அனேகம் காணப்படுகின்றன.

மெக்சிக்கோ நாட்டை ஆண்ட பிற்கால அரசர்கள் நாகவழி பாடுடையோராகவிருந்தனர் என்றும் அந்நாட்டு நாகவழிபாடும், நாக கருடகற்பனைக்கதைகளும், இந்தியாவிலிருந்தே அங்கு பரவியதென சமன்லால் (Chamanlal) தமது “இந்து அமெரிக்கா” என்னும் நாலில் விரித்து எழுதுகின்றார்.* மெச்சிக்கோவின் மய (Maya) நாகரிகம் எல்லாவிதத்திலும் இந்துக்களின் நாகரிகத்தை ஒத்ததென்பது அந்நாட்டு நாகரிகப்பண்புகளை ஆராய்ந்தார்கூற்று. மய என்னுஞ் சொல் இந்தியாவிலிருந்தே அங்கு வந்ததென்பதும் ஒருசாரார்துணிபு. மய மக்கள் சிறந்தசிற்பிகள். “The Mayas, the Astecs and other races of ancient America had master builders and great architects whose works, though in ruins, are still marvels of the present day.” இக்கால மக்களும் ஆச்சரியப்படத்தக்க விதமாக மயமக்கள் தங்கள் அரண்மனைகளையும், கோயில்களையும் அமைத்துள்ளார் எனக் கூறப்படுகின்றது. மயன் நாகர் குலத்தவன் என்றும், மாதோட்டத்தில் மயன் குலத்தவர்கள் சிறந்த கோட்டைகளைக் கட்டினார்களென்றும் முதலியார் இராசநாயகமவர்கள் தமது “பூர்வீக யாழிப்பாணம்” என்னும் நாலில் கூறியுள்ளார். மயனின் மகளே இராவணனின் மனைவியாகிய மண்டோ

*It is proved from the history of migration into America that the Nagas of India also migrated to America and were responsible for introducing snake worship in America. American and Indian mythology is full of stories of these gods. (p - 194)

தரி. இவர் சிறந்த சிவபக்தராக விளங்கினார் என்பதைத் திருவாசகத்தால் அறிகின்றோம்.

The ancient Mexican Pyramid (gopura) temples. were similar to Pyramid temples of India, the home of Pyramids.

Mackenzie

பண்டைய மெக்சிக்கோவின் கோபுரக் கோயில்கள், கோபுரங்களின் தாயகமாகிய இந்தியாவின் கோபுரக் கோயில்களை ஒத்தன என்மக்கன்சி என்பார் கூறுகின்றனர்.

நாம் இது காறும் கூறியவற்றிலிருந்து நாகர்கள், கற்பனை மனிதர்களால்லவென்பதும், அவர்கள் நாகரிக மக்களே யென்பதும், அவர்கள் இந்தியாவில் மிகப்பண்டைக்காலந் தொடங்கி வாழ்ந்து வந்தனர் என்பதும், அவர்கள் ஆரிய மக்கள் இனத்தைச் சேராதவர்கள் என்பதும், அவர்களது சமய நெறி சிவவிங்கவழிபாடுடைய சைவ சமயமே என்பதும், அவர்கள் தங்கள் நாணயங்களில் சைவ சின்னங்களைப் பொறித்து மகிழ்ந்தனரென்பதும் தெளிவாக அறியப்படும். இன்றும் யாழிப்பாணக் குடாநாட்டில் நாக சம்பந்தமுடைய சைவ ஆலயங்கள் காணப்படுகின்றன. நாகதம்பிரான் கோயில் செம்பியன் பற்றிலும், நாகம்மாள் கோயில் நயினாதீவிலும் சைவத்தலங்களாக இன்றும் விளங்குகின்றன. பூநகரியில் நாகதேவன் துறையென ஒரு துறை இன்றுமிருக்கிறது.

வட இலங்கை நாகர்களின் மொழி தமிழென்பதும், அவர்களுக்குந் தென்தமிழ் நாட்டிற்கும் நெருங்கிய தொடர்பிருந்ததென்பதும், சங்ககால இலக்கியங்களால் அறியப்படும். இந்நாகர்களால் வழிபடப்பட்ட ஆலயங்களெலான்றே மாதோட்டத்திலுள்ள திருக்கேதீச்சரம். இத்தலம் இராகு, கேதுக்களால் வழிபடப்பட்டதெனப் புராணங்கள் கூறுவதும், இத்தலம் நாகர் தொடர்புடையதென்பதை வலியுறுத்துகின்றது. எப்படி நாகர்கள் மிகத்தொன்மைவாய்ந்த நாகரிகமக்களோ, அப்படியே சைவமும் மிகத்தொன்மைவாய்ந்த சமய நெறியாகும். இலங்கை, விஜயநகர்க்கு முற்பட்டகாலந்தொடங்கி, சைவசமயத்திற்கு இருப்பிடமாக விளங்கிவருகின்றது. திருக்கேதீச்சரத்தின் தொன்மை, சைவத்தின் தொன்மைக்கு அழியாச்சான்றாகும். இலங்கையில் பண்டைக்காலத்தில் வாழ்ந்த நாகரிக மக்களாகிய நாகர்கள் வழிபட்ட சைவத்தலங்களெலான்றே திருக்கேதீச்சரமாகும் என்பது நாம் மேலே தலங்களெலான்றே திருக்கேதீச்சரமாகும் என்பது நாம் மேலே எடுத்துக்காட்டிய சான்றுகளால் வலியுறுத்தப்படுவது காண்க.

*

*

*

ஈழநாட்டுச் சௌவாய்கள்

திரு குல. சபாநாதன்

ஈழம் எனும் பெயர் இலங்கை முழுவதற்கும் பொதுவாகவும் வடபாற்கூருகிய யாழிப்பாணத்திற்குச் சிறப்பாகவும் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றது. இப்பெயர் முதலில் இந்தியா என்னும் பெயர் போல யாழிப்பாணத்திற்கு இடப்பட்டதாயிருந்து பின்னர் இலங்கை முழுவதற்கும் வழங்கிற்றுப்போலும். இங்குணமின்றி முதன்முதல் இலங்கை முழுவதற்கும் உரிய பெயராய் இருந்து, நாள்தைவில் அதன் ஒரு கூற்றுக்கு வழங்கப்பட்டதாகக் கொள்ளினும் கொள்ளலாம். ‘இலங்கை ஈழத்துக் கலந்தரு செப்பு’ எனப் பெருங்கதையில் வரலால் இலங்கையின் ஒருபகுதி ஈழமென்னுங் கொள்கை வலியுற்றமை காண்க. இன்னும் ‘�ழத்துணவும்’ எனப் பட்டினப்பாலையில் இச்சொல் ஆளப் பட்டிருக்கிறது. ஈழம் எனுஞ் சொல்லடியாகவே இலங்கையின் ஏனைய பெயர்கள் தோன்றின எனக் காலஞ் சென்ற வழக்கறிஞர் திரு. சி. பிறித்ரே அவர்களும், முதலியார் செ. இராசநாயகம் அவர்களும் தம் நூல்களிற் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இதன் விளக்கத்தை “இலங்கையின் பெயர்கள்” என்ற தலையங்கத்துடன் இந்து சாதனப் பொன்னிழா மலரில் (1939) யான் எழுதிய கட்டுரையிற் காண்க.

தமிழர்

தமிழர் வரலாற்றைக் கூறும் நூல்கள் பலவுள். அவற்றுள் தலைசிறந்து விளங்குவது ஸ்ரீஸஹி ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் பரம்பரையில் உதித்தவரும், நாவலரின் மாணக்கரும், முன்னள் இந்துசாதனப் பத்திராதிபரும், திருக்கேதீச்சரப் புனருத்தாரணத் திருப்பணியில் அதிகசிரத்தைகொண்டு உழைத்தவரும், சைவ ஆசாரசீலரும், தலைசிறந்தசரித்திர ஆராய்ச்சியாளருமாகிய திருப்பெருந்திரு. த. கைலாசபிள்ளையவர்கள் விரோதிகிருதியாண்டு ஜப்பசித்திங்களில் (1911) எழுதி வெளியிட்ட அருமருந்தன் ஆராய்ச்சித் துண்டுப்பிரசுரமாகும். இதன் பிரதியொன்றினச் சைவப் பெரியார் அவர்கள் அடியேனுக்கு ஈந்துதாந்துதவினார்கள். சைவமும் தமிழும் ஒருங்கொடுத்தாற்போன்ற தோற்னொயார் கோயிலுக் கண்மையிலுள்ள அவருடைய இல்லத்திற் சென்றுவணங்கி உரையாடும் பாக்கியம் என் நண்பர் கந்தர்மடம் பண்டிதர்

இராசையா அவர்களின் உதவியால் அடியேனுக்குக் கிடைத்தது. இத் தகைய சிறந்த கட்டுரை, தினகரன் முன்னால் பத்திராதிபர் பண்டிதர் வி. கே. பி. நாதன் அவர்கள் ‘மருணீக்கியார்’ எனும் புனைபெயருடன் இவ்வாண்டில் வெளியிட்ட “ஸம்நாட்டுத் தமிழ்விருந்து” என்னும் நூலில் கார்த்திகை தீபதரிசனத்துக்காக மேலைக்கரம்பன் முருகமூர்த்தி கோயி மூக்குச் சென்று வழிபட்டுத் திரும்பும்வழியில் ஸ்ரீஸ்ங்கா புத்தகசாலை அதிபர் திரு. நா. தெய்வேந்திரம் அவர்கள் இந்த நூலின் பிரதியொன்றினை எமக்குக் காட்டினார்கள். இந்நாலுக்கு நாவலர் மாணுக்கரின் மாணுக்கியிருக்கிறார்கள். இதனை அணிந்துரை யெனக்கூறுவதிலும் பார்க்க ஸம்நாட்டுத் தமிழ்விருந்தாற்றுப்படை யென நவில்வதே சாலப் பொருத் தமுடைத்து. நல்லூர் உயர் திரு. த. கைலாசபிள்ளையவர்கள் எழுதிய ‘தென்திசைத் தமிழர்’ எனும் கட்டுரை விருந்துக்கு வழிகாட்டுகிறார் பண்டிதமணி அவர்கள். நாமும் அவருடன் செல்வோம்:

“ஆறுவது கட்டுரை தென்திசைத் தமிழர். இது மிகவும் முக்கிய மானது. தொன்மையில் ஊறிப் புதுமையின் அநர்த்தங்களை நன்கு உணர்ந்தவர்கள் எழுதியது.

கால ஆராய்ச்சிகளுக்கும் சரித்திரக் குறிப்புக்கள் எழுதி வைத்தவர் களுக்கும் எட்டாத பழமை அக்கட்டுரையிற் காட்டப்படுகின்றது. அன்றி ஆரியம் தமிழ் இவற்றின் கருத்தொற்றுமையும் காட்டப்பட்டிருக்கின்றது. ஆரியாபிமானம் கதித்து ஆரியத்திலிருந்து தமிழ் பிறந்தது என்பாருக்கு விடையிறுக்கும் முகமாகத் தமிழ்ப் பெருமை பேசும் ஒருவசனமும் வருகின்றது.†

திருக்கேதீச்சரம்

இனி, திருக்கேதீச்சரக் காணிவிற்பனவுபற்றி 3-5-54ல் சைவபரி பாலன சபையாரின் இந்துசாதன விசேஷ வெளியீட்டில் எழுதியவரும் மேற்கூறிய சைவப்பெரியார் திருப்பெருந்திரு. த. கைலாசபிள்ளை அவர்களே. (இந்துசாதனம் 4-1-52). திருக்கேதீச்சரத்தலத்து மூர்த்தியாகிய கெளரி நாயகிஅம்பா சமேத கேதீச்சர சுவாமியைத் தம் தந்தையாரைப் போலவே ஆன்மார்த்த பூசையிலே ஆங்கித்துப் பூசித்து வந்தவரும், கேதீச்சரசுவாமியின் விபூதிப்பிரசாதத்தை அடியேனும் குடும்பத்தினரும் அணிந்து உய்யுமாறு ஆண்டுதோறும் மறதியின்றி அனுப்பிவரும் வழக்கமுடையவரும், இவ்வுலகவாழ்வை நீக்கும்வரை சைவ பரிபாலனசபையுடன் நெருங்கிய தொடர்பு பூண்டவரும், திருக்

† இதனால் வட்சொல்லின்றியும் தமிழ் நடந்ததென்பதும் நடக்கவல்லதென்பதும் தெரிகின்றன - ஸம்நாட்டுத் தமிழ்விருந்து - தொகுப்பாசிரியர் - மருணீக்கியார் - பக்டே 7

கேதீச்சரத் தலவரலாறு பற்றி அடிக்கடி அரிய குறிப்புக்களைக் கடித மூலம் அடியேனுக்கு அனுப்பி அறிவு புகட்டிவந்தவரும், சைவ ஆசார சீலருமாய் உயர்திரு. ப. சிதம்பரநாதச்செட்டியார் அவர்கள் மேலே நிறைவேற்றி, வானளாவிய கோபுரங்களுடன் விளங்கும் கோயிலிலே நிறைவேற்றி, வானளாவிய கோபுரங்களுடன் விளங்கும் கோயிலிலே நோக்கத்துடன் அப்புராதன புனித தலத்திலேயே “கொட்டில்” மென்ற அமைச்சருமான சேர் கந்தையா வைத்தியநாதன் அவர்கள் வெளியிட்ட அமைச்சருமான சேர் கந்தையா வைத்தியநாதன் அவர்கள் வெளியிட்ட “திருக்கேதீச்சர வெளியீடுகள்” எனும் தொகுப்புநாலில் வெளியிடுமாறு யான் கொடுத்துதவினேன். அதில் ஒரு சிறுபகுதி இது.

திருக்கேதீச்சர காணிவிற்பனவு:- 1893ம் ஆண்டு மார்கழி மாதம் 13ம் திகதி இந்துசாதனத்தில் இருந்து எடுக்கப்பட்டது.

“இன்றைய தினம் இலங்கையிலும் இந்தியாவிலுமுள்ள சைவர்களுக்கெல்லாம் ஒரு முக்கியதினம். இலங்கைச் சரித்திரத்திலும் குறிப்பிட வேண்டிய முக்கியதினம்.”

..... இந்நிலம் முன்பு இருமுறை வெந்தீசில் விற்கும்படி குறிக்கப்பட்டிருந்தது. ஒன்றரை மாதகாலம் இந்தக் கலியுகத்து நாலாயிரத்துத் தொளாயிரத்துத் தொண்ணுறைந்துக்குச் சரியாய் நிகழும் விசய வருஷம் கார்த்திகைமாதம் 29 ம் திகதி எப்போது பொழுது விடியுமென்று காத்திருந்தவர் அநேகர். அவர்களுடைய மனமெல்லாம் மலர இன்று காலையில் கோழிகள் கூவ மற்றும் பறவைகள் பாடி யாரவாரிக்கச் சிவபெருமானுடைய மெய்ஞ்ஞானப் பிரகாசம்போல் ஒளிமலரச் சூரியன் உதயமாயினன்.

நித்திய கருமம் முடித்துத் திருக்கேதீச்சர நாதருடைய திருவடிகளைத் தியானித்துக்கொண்டு சைவர்களெல்லாரும் இன்றைக்குப் 12 மணிக்கு முன் யாழ்ப்பானக் கச்சேரியில் வந்துகூடினார்கள். இந்த விஷயத்தில் போல வேறொன்றிலும் சைவர்கள் ஒற்றுமையுடையவர்களாய் திரளாவில்லை. நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிமார் சகலரும் அங்கு வந்தார்கள். 25 சதம் சம்பாதிக்கிற கூலிக்காரர்தாழும் வந்தார்கள். பள்ளிக்கோரும் ஒற்றுமையுடையவர்களாய் தங்கள் தங்களால் இயன்ற பொருளுக்காக அந்நிலத்தை வாங்கும்படி ஏற்பாடு செய்து கொண்டனர்.

கத்தோலிக்க மதத்தினரும் இச்சமயத்தைத் தப்பவிடவில்லை. கிறீஸ்தவர்கள் எவ்வளவு தொகை கேட்டாலும் வாங்கவேண்டுமென்பதே செட்டியார்களுடையகருத்து. மதுரை, கொழும்பு முதலாம் இடங்களில் உள்ள சைவர்களும் பணம் எவ்வளவானாலும் அனுப்ப ஆயத்தம் என்று தந்திமூலம் அறிவித்தார்கள். இறுதியில் ஸ்ரீ பழனியப்பச் செட்டியார் கேள் விப்படி மூவாயிரத்தொருநாறு (3100) ரூபாவாக மூன்றாம் முறைக்குறி அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. சுந்தரமூர்த்திநாயனுர் சுவாமிகள் அருளிச் செய்த தேவாரத்திருப்பதிகத்தில் “பாலாவியின் கரமேல் திடமாயுறை கின்றன் திருக்கேதீச்சரத்தானே” என்ற அருள்வாக்குப்படி அவரங்கே திடமாய் உறைகளின்ற அந்த விசேஷந்தான் இந்நிலம் இவ்வளவு சொற்ப விலையில் எமக்கு ஆக்கியது. அருள்வாக்கு ஒன்றும் பொய்ப்பதில்லையே.”

நாகர்

இனி, இலங்கையில் சிங்களமக்களே இப்பொழுது பெருந்தொகையினராகக் காணப்படுகின்றனர். இவர்களுடைய வரலாறு மகாவம்சம் எனும் நாலிற் கூறப்பட்டுள்ளது. இது பெளத்த சிங்கள மக்களின் வரலாற்றைக் கூறும் பழையநூல். விஜயன் என்ற துட்டன் ஒருவன் தேசப்பிரஷ்டம் செய்யப்பெற்று தன்நண்பர் சிலருடன் தோணியேறி இலங்கையின் வடமேற்குக்கரையில் வந்திறங்கி, இயக்க குலத்தைச் சார்ந்த கட்டிளங் குமாரி குவேனி யென்பவளைக் காதல்மணம் புரிந்து அவருடைய உதவிகொண்டு அவள் இனத்தவர்களையெல்லாம் கொன்று தொலைத்து, தம்பபன்னி யென்னுமிடத்தில் அரசாளத் தொடங்கினான். பின்னர் மணிமுடி சூட்டி அரசாளவேண்டுமென்ற ஆசை பிடர்பிடித் துந்த, முதன்முதலில் தான் இலங்கையில் குடியேறியபோது அன்புடன் கலந்த சோற்றுணவு அளித்து இலங்கையின் முதல் அரசனாக அரசு கட்டிலேறுவதற்குக் குவேனி புரிந்த உதவியெல்லாவற்றையும் மறந்து, செய்நன்றி கொன்ற பாதகஞ்சிய விஜயன் குவேனியையும் தனக்குப் பிறந்த பிள்ளைகளையும் தூரத்திலிட்டு தென்பாண்டிநாட்டுத் தலைநகராகிய மதுரையிலிருந்து இளவரசி யொருத்தியை வரவழைத்து மணமுடித்தான். இந்த வரலாறு மகாவம்சத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இந்த மகாவம்சமே புத்தர் பெருமான் மும்முறை ஆகாயமார்க்கமாக இலங்கைக்கு வந்தாரெனவும், இரண்டாம் முறை வந்தபோது, நாகதீபத்திலே நாகவரசர் இருவரிடையே மணியாசன உரிமை குறித்து நிகழ்ந்த சர்ச்சையைத் தீர்த்து வைத்து அமைதி நிலவச் செய்தாரெனவும் குறிப்பிடுகின்றது. எனவே புத்தர் காலத்திற்குனே வடாலெங்கையாகிய நாகதீபத்தில் நாகரிகமிக்க நாகர்கள் வாழ்ந்தனர் என்பதை ஒளிப்பு மறைப்பின்றிக் கூறிவிட்டது இந்த மகாவம்சம். இதன் விளக்கத்தை நயினுதீவு ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்மன் கோவில் தேர்த் திருப்பணிச்சபை மலரிற் காண்க,

இலங்கையில் சிங்கள மக்கள் என ஓரினம் உருவாதற்கு முன் நேரே தமிழர் வாழ்ந்து வந்தனர் என்பதைத் தக்க சான்றுகாட்டி நிறு வியுள்ளார் நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர். இக்கொள்கையினை வலி யுறுத்துமுகமாக சேர். போல் பீரிஸ் அவர்கள் எழுதிய “நாகதீபமும் பெளத்த அழிபாடுகளும்” எனும் கட்டுரையும், தொல்பொருட் பகுதி உதவியதிபர் டாக்டர் சாதாமங்கள் கருணரத்தின் அவர்களின் ஆராய்ச் சிக்கட்டுரையும் (அழுநாடு 30-11-60) வெளிவந்துள்ளன.

தமிழ் இலங்கை

மேற்கூறிய குறிப்புக்களை நோக்குமிடத்து விஜயன் இலங்கையில் முதன்முதலாக அடியெடுத்து வைப்பதற்கு முன்னர் பல நூற்றாண்டுகளாகத் தமிழர் இலங்கையில் வாழ்ந்து சைவசமயத்தைப் பேணிவளர்த்தனர் என்பதற்கையமில்லை. மேற்கூறிய கொள்கையை நிலைநாட்டுதற்குரிய ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்கள் யாவற்றையும் விவரித்துக்கூற இச்சிறு கட்டுரை இடந்தர முடியாதாதவின், அழுநாட்டுச் சைவாலயங்கள் எனும் எனது நூலிற்கண்டு தெளிக. இந்நால் விரைவில் வெளிவரும்.

கானத்திலுறை கந்தன்

அழுநாட்டிலே என்றும் இளையோனைய், அழகனைய்,

‘ஓருமுரு கா! என்றன் உள்ளாங்
குளிர உவந்துடனே
வருமுருகா! என்று வாய்வெரு
வாநிற்பக் கையிங்குனே
தருமுருகா என்றுதான் புலம்
பாநிற்பத்தையல் முன்னே
திருமுருகாற்றுப் படையுட
னேவரும் சேவகனே’ யாய்

வந்திப்போர் நினைத்தபடி மயிலேறி அயிலெடுத்து வருவோகினை கதிர் காமநாதன் வழிபாடே ஆதியுமந்தமு மற்றதாகக் காணப்படுகின்றது.

கதிர்காமநாதனைச் சைவர்கள் மட்டுமன்றி பெளத்தர்களும் வழிபட்டுவருகின்றனர் என்று சரித்திரம் சான்று பகர்கின்றது. பெளத்த சிங்கள சரித்திரத்தைக் கூறும் மகாவம்சமே கூறுமற் கூறியிருக்கின்றது. கதிர்காமத்தலம் தென்னிலங்கையில் மாணிக்ககங்கை யோரத் தில் உள்ளது. திரைமறைவிலிருந்து திசையனைத்தும் ஆள்கின்றன கதிர்காமநாதன். இதனைத் தரிசித்த கலைகள் ஆசிரியரும் என்னருமை நண்பருமான வித்துவான் கி. வா. ஐகந்நாதன் அவர்கள் இத்தலத் தினை முதன்முதலாகத் தரிசித்து வழிபட்டபின் சென்று எழுதிய இலங்கைப் பிரயாணக் கட்டுரையில் “கண்டுங் கண்டிலன் என்னகண் மாயமே” என ஆதியுமந்தமுமில்லா அரும்பெருஞ் சோதி யுறையும்

திருக்கேத்ச்சர சுப்பிரமணிய சுவாமி கோவில் தூபிக்கு அபிஷே
கம் நடைபெறுகின்றது. கோவில் பிரதமக் குருக்கள் பிரம்மனீ
இந்திரக் குருக்கள் பக்கத்தில் நிற்பதைக் காணலாம்.

தீவுப்பகுதி, தென்னிலங்கை முதலாம் இடங்களில் காணப்படுகின்றன. ஆனால் நாவலர் பெருமான் கண்ணகி வழிபாடு சைவமக்களுக்குரிய தன்று எனக் கண்டித்துள்ளார்.

நடமாடுங் கோயில்

இதுவரை நிலையான கோயில்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டோம். இனி நடமாடுங் கோயிலைக்கண்டு தொழிலிரும்பினால் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள கொழும்புத்துறைக்கு யாத்திரை செய்யுங்கள். பூசல் நாயனார் போல உள்ளொளிகண்ட உத்தமனார் யோகீஸ்வரப் பெருமான் திருவடிகளைத் தொழுது உய்யலாம்.

நற்சிந்தனை நல்லூர்த் தேரடியில்

1. பழம் பாக்கு வெற்றிலை பச்சரிசி தேங்காய் இளநீர்தே னேந்தி யெழிலார் — அளவிலா மங்கையரு மாடவரு மல்குநல்லூர்த் தேரடியில் எங்குருவைக் கண்டே ஸினிது.
2. காரார் குயில்பாடக் கார்வண்டு பண்பாட ஆராத காத ஸடியரெலாஞ் — சீராகச் சென்னியிலே கைகுவித்தார் தேரடியிற் ரேசிகஜை என்னியவன் பார்த்தா ஸினிது.
3. இன்றைக்கோ நாளைக்கோ இன்றுநாட் சென்றிடுமோ என்றடியா ரேத்து மினியவொளி — நன்றுடைய நல்லூரிற் ரேரடியில் நான்கண்டு போற்றினேன் சொல்லும் தரமோ சுகம்.
4. காலன் வலிதொலையக் காலெடுத்தான் றந்தருஞும் பாலன்வாழ் நல்லைப் பழம்பதியிற் — கோலமுடன் தேரடியிற் ரேசிகஜைக் கண்டு தெரிசித்தேன் ஆரென் றறிவா யடா.
5. உவமை கடந்தவின்ப மெல்லார்க்கு முண்டு தவஞ்செய்வார் தாமறிவார் தப்பார் — சிவனருளை நோக்கென்றுன் நோக்க நொடியளவிலே யின்பம் தேக்கின்றென் சிந்தை தெளிந்து.

நல்லூரைக் கும்பிடு

இராகம் - ஜோகினி

தாளம் - ஆதி

பஸ்ஸவி

நல்லூரைக் கும்பிடு நீ பாடு அதனுலே
நாட்டிலுள்ள பினிகள் ஓடும்

அநுபஸ்ஸவி

செஸ்ஸாதே வெறுங் கையாய் செஸ்ஸப்பன் வாழ்ந்த நாடு
தேங்காடுடன் பழம் கொண்டு நீ செஸ்ஸு

சரணம்

வாடி உன்மனம் ஓடினுலும் வருத்தங்கள்
கோடி கோடியாகக் கூடினுலும் — குறைகள் வந்து
தேடி உன்னை முடினுலும் — செஸ்ஸப்பன் பாதம்
சிந்தித்தால் ஓடி ஓடிப்போமே
பெண்டு பிள்ளைகளென்று பேதைமை கொண்டு நீ
கண்ட கண்ட இடம் கலங்கி நீ திரியாதே.

மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

வள்ளியும் வள்ளியழும்

(கீழே வரும் குறிப்புக்கள் “தமிழரும் இலங்கையும்” என்ற வரலாற்று நூலியற்றிய திரு. C. S. நவரத்தினம் அவர்களால் திருக்கேதீச்சரத்தை மையமாகக் கருத்தில் கொண்டு எழுதப் பெற்ற ஒரு சிறு நூலில் இருந்து எடுக்கப்பட்டது. க.வை)

நிலநால் (Geography)

யாழ்ப்பாணத் தீபகற்பத்திற்கும் நாவரக்கலாவியா (அனுராதபுர) மாவட்டத்திற்கும் இடையே அமைந்த இலங்கையின் வடபகுதிக்கு வன்னி என்ற பெயர் அளிக்கப்பட்டது. வன்னியின் பெயரைப் பெறுவதன் முன்னர் அப்பகுதி ‘அடங்காப்பற்று’ என்ற பெயரால் அழைக்கப் பெற்றது என்று தெரிய வருகின்றது. இவ் வன்னி நாடு கிழக்கே திருக்கோணமலையையும், மேற்கே மன்னுரப் பகுதியையும் எல்லையாக, தென்னமரவடி, முள்ளியவளை, கருநாவல்பற்று, பனங்காமம், பெருங்காலிப்பற்று முதலியவற்றையும், செட்டிகுளத்தின் ஒரு பகுதியையும், குதிரைமலையையும் உள்ளடக்கிய முசலிப்பற்றையும் தன்னகத்தே கொண்டு பரந்து கிடந்தது. இவ் வன்னி நாடு ஏறத்தாழ 3000 சதுர மைல்களைக் கொண்டதாய் அமைந்திருந்தது.

இவ்விடங்களின் கரையோரப் பகுதிகள் பதிவாயும், உட்செல்லச் செல்ல நிலம் உயர்ந்தும் உள்ளது. குருந்தூர்மலை, கும்பகண்ணமலை, ஒதியமலை போன்ற இடங்களில் காணப்படும் கற்பாறைகளைப் போலவே மூலிலைத்தீவுப் பகுதியிலும் கற்பாறைகள் கரணப்படுகின்றன. கரையோரப் பகுதிகள் மணல் செறிந்த உவர்த்தரையாக இருப்பினும், உள் நாட்டில் பலவகையான வளம் நிறைந்த மண் இருக்கிறது. ஏறக்குறைய பதினாறு சதுர மைல் பரப்பில் செழிப்புள்ள கருமண்ணைக் கொண்டு துணுக்காய் அமைந்துள்ளது. மன்னுரப் பகுதியில் துணுக்காய்க்குத் தெற்கேயுள்ள வவனிகுளப் பகுதி மன்னுர், யாழ்ப்பாணம் போன்ற இடங்களிலும் பார்க்கச் சிறந்த மண்வளமுடையதாய் இருக்கின்றது. ஆண்டு முழுவதும் பயிர்ச் செய்கைக்கு வேண்டிய மழையைத் தரக்கூடிய மலைப் பகுதி கள் இங்கில்லை. எனினும் நிலத்திடை தோன்றியோடும் தெள்ளிய இருக்கின்றன.

மேலும், மாரியில் கரைபுரண்டோடிக் கோடையில் வற்றி விடும் காட்டாறுகள் இங்கு உண்டு. ஆனால் இங்கிருக்கும் ஏராளமான காலங்களிலும் பயிர்ச் செய்கை நடைபெறவும் வாய்ப்பளிக்கின்றன. பாசன வசதிகள் தென்பகுதி மலைகளினின்றும் இப்பகுதிக்கு நிரை அளித்து வந்தன. இந்நீர்ப்பாசனத்திட்டங்களில் முக்கியமான மல்வத்து ஓயா, பாதவியா திட்டங்கள் இன்னும் பெரும் பயன் அளிப்பனவாக இருக்கின்றன.

கிறித்து காலத்திற்கு முன்பாகவே பூதக்குளம், (கட்டுக்கரை) வவுனிக்குளம் பாவற்குளம் என்பன வன்னி நாட்டில் இருந்தன பெரிய குளம், மாவடு, ஒருமடு, கனகராயன் குளம் பண்டாரக் குளம் என்பவை கிறித்து காலத்துத் தொடக்கத்தில் இருந்தவை எனலாம்.

பூதக்குளத்தின் (Giant's Tank) கட்டுக்கரை அமைப்பு வரலாறு இலங்கை அரசர்கள் காலவரலாற்றில் இல்லாமல் பழைய காலவரலாற்றில் மறைந்துகிடக்கின்றது. இக்குளம் இயக்கர்களால் கட்டப்பட்டது என்பது மரபு. பார்க்கர் (Parker) என்பார் இக்குளம் கிறித்து காலத்திற்கு முற்பட்டது என்று எடுத்துரைக்கின்றார். இக்குளம் 15 மைல் நீளமுள்ள வரப்போடு 6400 ஏக்கர் நிலப்பரப்பினை உடையதாய் விளங்குகின்றது. அருவியாற்றுக்குக் குறுக்கே 90 அடி அகலத்தில் கல்லினை ஒன்று கட்டப் பெற்று ஆழமான வாய்க்கால் வழியாக நீர் இக் குளத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டது. 1739ல் தேசாதிபதியாக இருந்த வான் இம்கோவ் (Van Imhoff) இக் குளத்தைச் சீர்ப்படுத்த முற்பட்டார். ஆனால் அது மிகவும் கடினமான தொண்றுக இருந்தமையால் அவர் தமது முயற்சியை இடையிலே கைவிட்டார். 1897ம் ஆண்டில் பகிரங்க வேலைப் பகுதி (P. W. D) இக் குளவரப்புக்களிலிருந்த உடைப்புக்களைச் சீர்செய்ததுடன் முன்பிருந்த கால்வாயையும் சரி செய்து அமைத்தது. இன்று, இக்குளம் உலகத்தில் அமைக்கப் பெற்ற பெரிய செயற்கைக் குளங்களில் நான்காவதாக அமைந்து விளங்குகின்றது. இக்குளத்திலிருந்து பாலாவிக்குத் தண்ணீர் பாயும்படி செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

கிறித்து காலத்திற்கு முற்பட்ட குளங்களில் வவுனிக்குளமும் ஒன்றுகும். இது துட்டகைமுனுவின் காலத்திலேயே இருந்திருக்கின்றது. இதனை எல்லாளமன்னன் அமைத்தான் என்று ‘பார்க்கர்’ என்பார்

கூறுவர். பாலியாற்றுப் படுக்கையின் குறுக்கே நீண்ட அணை ஒன்றைக் கட்டி உருவாக்கப் பெற்ற இக்குளம் முன்னாளில் ‘பிலிவாவி’ என்று அழைக்கப்பட்டது.

பாவற்குளமும் கிறித்து காலத்திற்கு முற்பட்ட குளங்களில் ஒன்றாகும். இதுவும் வவுனிக்குளத்தோடு கால அளவில் ஒத்திருக்கின்றது. இலங்கையிலுள்ள மற்றெந்தக் குளத்திற்கும் இல்லாத கண்மாய்கள் இலங்கையிலுள்ள இல்லாத குளங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும் இதனைக் கொண்டு தமிழர்கள் மிகப்பழங்காலந் தொட்டே இப்பகுதிகளில் சிறப்புடன் வாழ்ந்து வந்தார்களென்பதை நாம் நன்கு அறிய முடிகின்றது. நிலைத்து வாழ்ந்த தமிழனத்தின் உதவி இல்லாமல் எல்லாளமன்னன் இங்கு நாற்பத்து நான்கு ஆண்டுகள் சிறந்த ஆட்சியைத் தன்னிலும் வேறுபட்ட இனத்திடையே நிலைபெறச் செய்திருக்க முடியாது. “தென் இந்தியாவில் நின்றும் மக்கள் தொடர்பாக மகாதித்தத்துறை முகத்தின் (மாதோட்ட) வழியாக வந்து குடியேறியதன் பயனும் அப்பகுதி முற்றிலும் தமிழ்நாடாக மாறியது. இன்று தமிழர்கள் வாழும் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலும் கீழ்மாகாணங்களிலும் சிங்கள ஊர்ப் பெயர்கள் பல மறைந்தும் சிதைந்தும் இருக்க மன்னார்ப் பகுதி களில் அப்படியில்லாதிருத்தல் குறிப்பிடத்தக்க தொன்றாகும். இப்பகுதியில் யாவும் தூயதமிழ்ப் பெயர்களாக இருக்கின்றன,” என்று காலஞ்சென்ற H. W. கொட்ரிங்டன் (Codrington) என்பவர் எழுதிப் போந்தார்.

‘விஜயன் இலங்கைக்கு வரமுன்பு, கி. மு. ஆறும் நூற்றுண்டில் மகோதரன் என்பவன் நாகதீபத்தை ஆண்டுவந்தான். அவனின் மருகனை குலோதரன் இராமேஸ்வரத்திற்கு அண்மையில் இருந்த கண்டமடானத்தை அரசு செய்தான்.’ இவ் வரலாற்றை மகாவம்சம் எடுத்துரக்கின்றது. இதனிலிருந்து தென் இந்தியாவிற்கும் வட இலங்கைக்கும் இடையில் நெருங்கிய தொடர்பு இருந்தது என்பது தெளிவாகின்றது. இந்நெருங்கிய தொடர்பை நோக்கும்போது, தெற்காசியாவிலேயே கடல் வாணிபத்துறையில் சிறந்து விளங்கிய தென் குதிரைமலை போன்ற இடங்களில் வாணிப நிலையங்களை நிறுவி இருக்கலாம் என்பது தெரியவருகின்றது. அன்று இத்துறைமுகப் பட்டினங்களை நெருங்கி வாழ்ந்தனர். எனவே அங்கே வாழ்ந்த மக்களின் உணவு நெருக்கடியைப் போக்கப் பெரிய குளங்களையும், நீர்ப்பாசன வசதி

களையும் தங்கள் நாட்டில் அமைத்ததுபோல இங்கும் அமைத்திருக்கலாமன்றோ! இன்னும் தங்கள் ஆத்மீக தேவைக்காகத் திருக்கேதீச்சரத் தில் சிவாலயம் ஒன்றனையும் அமைத்தனர்போலும்! இலங்கையின் வடக்கு, வடமேற்குப் பகுதிகளில், தென் இந்தியாவிற்கு எதிரில் பழைய பல குளங்கள் காணப்படுவதைக் கொண்டு இவ்வுண்மையை மேலும் வலியுறுத்தமுடிகின்றது.

மேலும், பந்துகாபயன் ஆட்சிக்காலத்தில் அனுரதபுரத்தில் பொறியியலில் வல்லுன்னுன ஜோடியன் என்ற பிராமணன் ஒருவன் இருந்தான் என்று மகாவம்சம் கூறுகின்றது. “முன்பு தமிழர்கள் கையாண்ட வரன் முறைப்படியே இன்றும் குளத்திலுள்ள நீர் விகாரை நிலங்களுக்குப் பகிர்ந்து அளிக்கப்படும்” என்றும் மிகுந்தலையிலுள்ள 2-ம் இலக்கக் கல்வெட்டொன்று எடுத்துரைக்கிறது. எனவே இலங்கையில் முதல் முதலில் தமிழர்களே குளங்களை வெட்டினார்கள் என்பது தெளிவாகின்றது. இன்னும், இரும்பின் உபயோகத்தை இலங்கையில் புகுத்தியவர்களும் தமிழர்களே! ஏனெனில் பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நிறுவ இரும்பு இன்றியமையாததாகும்.

வன்னியைப் பற்றிய புதைபொருள் ஆராய்ச்சி

பாழுடைந்த குளங்களும், சிதைந்த குளவரப்புகளும் நிறைந்த நிலப்பரப்பே வன்னியாகும். அழிந்த தாதுகோபங்களும், சிதைந்த சைவாலயங்களும் அங்கே அருகருகே இருக்கக்காணலாம். ஒரு புறத்தில் ஆற்றங்கரையில் வினையகப் பெருமான் பீடத்தில் அமர்ந்திருப்பார். இன்னெனுரு புறத்தில் காட்டினுள் தனது அடியார்க்கு மோனமாக நடுவழியை நினைவுட்டிக் கொண்டிருக்கும் புத்தர் சிலையினைக் காணலாம். இச் சூழலில் இடையிடையே வன்னியர் இல்லங்களின் சிதைவுகள் அவர்களின் ஆயிரவாண்டுச் சுதந்திர வாழ்க்கையைக் கூறி நிற்கும். அழிந்த குளங்களும், சிதைந்த கால்வாய்களும் ஆங்காங்கே காணப்படுவதால் வன்னியின் மேற்குப் பாகமான மன்னர்ப் பகுதியில் மக்கள் பெருந்தொகையாக நெருங்கி வாழ்ந்தனர் என்பது தெளிவாகின்றது. பழையான அணைக்கட்டுகளில் கல்லாற்றி வூள்ள குறிஞ்சாக் குளத்தேக்கமும், பேராற்றிலுள்ள இன்னெனுருதேக்கமும் குறிப்பிடத் தக்கவையாகும்.

வரலாற்றுப் புகழ்பெற்ற மாதோட்டத் துறைமுகமும், புகழ் பெற்ற திருக்கேதீச்சர ஆலயமும் இப்பகுதியிலேயே உள்ளன. இப்பழைய துறைமுகத்தின் வரலாறு, ஈழநாட்டு வரலாற்றுக்கு முற்பட்டதாகும். போர்த்துக்கேயர் தங்களது மதவெறியைத் தீர்த்துக்கொள்ள தாகும்.

இத் திருக்கோயிலை அழித்தனர். அல்லாமலும் அவர்கள் யாழிப் பாணப் போரில் தோல்வியற்றபின் தமிழர்ச்சளின் தாக்குதலைத் தடுக்கும் வகையில், மன்னார்க் குடாக்கடலைக் கண்காணிக்க வசதியாக நான்முகக்கோட்டை ஒன்றினையும் கட்டினர். இக்கோட்டை பின்னர் ஒல்லாந்தர்களால் திருப்பிக் கட்டப் பெற்றது.

மன்னார்க் குடாவில் மாதோட்டத்திற்கு ஒரு சில கல் தெற்கே அரிப்பு என்னும் கிராமம் முத்துக்குளிக்கும் இடங்களைப் பார்த்தவண்ணம் அமைந்துள்ளது. அரிப்பு என்றால் சலித்தல் என்று தமிழில் பொருள் படும். கடலில் இருந்து முத்து எடுத்து இங்கே அரிக்கப்பட்டதனால் இவ்விடம் இப் பெயரைப் பெற்றது போலும்! இவ்விடம் முத்துக்குளித்தலோடு தொடர்புள்ளதாக இருப்பதுடன் இன்னைரு முக்கியமும் உள்ளதாக இருக்கின்றது. அதாவது ரொபர்ட் நோக்ஸ் என்பவன் கொட்டியாரில் (Kottiyar) இழந்த தன் உரிமையை மீண்டும் பெற்றுன். என்று கூறப்படுகின்றது. இச்சிற்றூருக்கு ஒரு கல் தெற்கே டச்சுக் காரரின் சிதைந்த கோட்டை ஒன்று இருக்கின்றது. இன்னும், முத்துக்குளித்தலை மேற்பார்வை செய்வதற்கென இலங்கையின் முதல் ஆங்கிலத் தேசாதிபதியாக இருந்த பிரபுடரிக் நோர்த் அமைத்த கட்டிடத்தின் அழிந்த பகுதிகளும் இவ்விடத்திலிருந்து ஒரு கல் தொலை, வில் இருக்கின்றன.

விடத்தல் தீவிற்கும் இலுப்பைக் கடவைக்கும் இடையிலுள்ள கொம்புட்டுகையில் சில கற்றூண்கள் காணப்படுகின்றன. அவை அங்கே ஒரு ஆலயம் அமைந்திருந்தது என்பதை வலியுறுத்துகின்றன. இதற்குச் சிறிது வடக்கே வெள்ளாங்குளத்திற்கு அருகே யானையை வாகனமாகக் கொண்ட ஜயநார் கோவில் ஒன்று காணப்படுகின்றது. “கோகில சந்தேசா” வில் கூறப்பட்ட கோவில் இதுவாக இருக்கலாம்.

கட்டிடங்களின் சிதைந்த பகுதிகள், சின்னச் செட்டி குளம், செட்டி குளம், பாலாம்பிட்டி, வெனுயன் குளம் முதலிய இடங்களில் காணப்படுகின்றன. செட்டி குளத்திலேயே வன்னித் தலைவர்கள் வாழ்ந்தனர். திரு. J. P. ஊயிஸ் என்பார் பழைய தமிழ்க் கையெழுத் துக் குறிப்புக்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு எழுதிய நூலில், சுமார் கி. பி. 247-ல் மதுரையிலிருந்து பல பரவர்களுடன் வந்த வீரவராயன் செட்டி என்ற பெயருடைய வாணிகன் ஒருவன் மரக்கலம் உடைந்து மன்னாரின் மேற்குக் கரையை வந்தடைந்தான் என்றும், பின் அவன் அங்கே ‘வவ்வாலை’ என்ற பெயருடைய கேணி ஒன்றையும், சுமார் கி. பி. 289-ல் அமைத்

தான் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். அப்பகுதியில் இன்று வாழும் முஸ்லீம்கள் தாங்கள் முதல்முதல் இலங்கைக்கு வந்த அரேபிய வாணிகர் களின் வழித்தோன்றல்கள் என்று கூறிக் கொள்கின்றனர்.

போர்த்துக்கேயரின் வழித் தோன்றியவர்களைப் பறங்கிச்செட்டி குளத்தில் அவர்களின் நிறத்தைக் கொண்டு அறிய முடிகின்றது. ஆனால் நிறத்தால் வேறுபட்டாலும் அவர்கள் அப்பகுதிகளுக்குரிய ஆடைகளையே அணிகின்றனர்.

புகழ்பெற்ற யாத்திரைத் தலங்களில் மடுவும் ஒன்றுகும். இன்று மடுக்கோவிலில் இருக்கும் சிலை மாந்தையில் முன்பு இருந்ததாகக் கூறுவர். டச்சுக்காரர்கள் மாந்தையைக் கைப்பற்றியபோது கத்தோ லிக்கர் பலர் மாதாவின் சிலையை எடுத்துச் சென்று கண்டி இராச்சியத்தின் எல்லையில் இருந்த மருத மடுவில் வைத்தனர் என்றும், அவ்விடத்தே முன்பு ஒரு சுங்க வாடி வீடு, அரசனுடைய நாட்டிற்குள் கொண்டு செல்லப்படும் பொருட்களைனத்திற்கும் வரி அறவிட்டு வந்தது என்றும் பரம்பரை வழக்காகக் கத்தோவிக்கரிடையே கூறப்பட்டு வருவதை நாம் அறிவோம். மேலும் வெகுவிரைவாக யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளியேறிய கத்தோவிக்கரிடையே வன்னி நாட்டில் குடியேறி னர். இவ்வாறு அங்கே குடியேறிய அனைவரும் நம் அன்னை புனித ஜபமாஸை மாதாவின் பாதுகாப்பில் வாழ்ந்தனர். சிறிது காலத்தின் பின் ஆண்டு விழா ஒன்றைன் 1870-ம் ஆண்டு யூலாய் மாதம் 2-ம் நாள் கொண்டாடினர். [அனுரதபுரத்திற்கும், மாதோட்டத்திற்கும், யாழ்ப்பாணத்திற்கும் அமைந்திருந்த பழைய பாதைகளின் அடையாளங்களை இன்றும் நாம் தெற்குக் கிழக்கு மூலையில் காணலாம். பழைய பாலம் ஒன்றும் ஒருக்குளத்தில் காணப்படுகின்றது.]

வன்னி நாட்டுப் பிரதானிகளின் சிறப்பான தலைநகர்களில் பனங்காமமும் ஒன்றுகும். இங்கு பெளத்த சின்னங்கள் எதுவும் காணப்படவில்லை. எனவே இப்பகுதியில் பண்டுதொட்டு இந்துக்களே வாழ்ந்து வந்தனர் என்பது தெளிவாகின்றது.

வவுனிக் குளத்தின் வடமேற்குப் பகுதியில் இருக்கும் காட்டில் அழிந்து சிதைந்த அடையாளங்கள் சில தென்படுகின்றன. எனவே அது ஓர் அழிந்துபட்ட நகராக இருக்கலாம். அழிந்து சிதைந்து போன பொருட்களின் இடையே, இந்துக்கள் வழிபட்டுவந்த சிவவிஷ்ணு ஆலயங்கள் திரு. J: P. ஹாயில் என்பவரால் சுமார் 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன.

மேலும் 1885-ம் ஆண்டில் மூஸ்லைத்தீவில் தென்னந்தோட்டத் தொழிலாளி ஒருவரால் சூட்டமண் கொட்டுக்களால் கட்டப்பெற்ற சிறிய கிணறு ஒன்றில் வெள்ளிப்புராண ஏடுகள் (51 தகடுகளும் 16 தகடுகளும் கொண்டவை) கண்டெடுக்கப்பட்டன. இந்தக் கிணறும் தகடுகளும் கொண்டவை) கண்டெடுக்கப்பட்டன. இந்தக் கிணறும் திருக்கேதீச்சரத்தில் காணப்பட்ட கிணறுகளும் அமைப்பில் ஒத்திருக்கின்றன. இந்த அரிய கண்டுபிடிப்பின் பயனாக இப்பகுதியில் ஆதி காலத்தில் திராவிட இனம் வாழ்ந்ததென்பதை அறியமுடிகின்றது.

மகததேசத்துப் புத்தசமயிகள் விஜய இளவரசன் காலத்தில் இலங்கையில் தஞ்சம் புகுந்தனர் என்று யாழிப்பாணத்தில் பரம்பரை வழக்காகக் கூறப்படுகின்றது, அப்போது தமிழ்ச் சைவசமயத்தவர்கள் மாதோட்டத்திலும், குதிரைமலைப்பகுதியிலும் வாழ்ந்து வந்தனர். எனவே விஜயனும் அவனைச்சார்ந்த புத்தசமயத்தவர்களும் தெற்கே புத்தளத்திற்கு அருகேயுள்ள தம்மன நுவா என்ற இடத்தில் நகரொன்றை அமைத்தனர். அத்துறைமுகம் அக்காலத்தில் கல்யாணத்துறைமுகம் என்ற பெயரால் அழைக்கப்பட்டு வந்தது, ஏனெனில் விஜய இளவரசன் குவேனியை இங்குதான் மணந்தான் போலும்..... முதன்முதலில் இலங்கையில் குடியேறியோர் தென் இந்தியர்கள் என்பதும், திராவிட நாகரிகம் விஜயன் இலங்கைக்கு வருவதன் முன்னரே இங்குஇருந்து வந்தது என்பதும் வடமாகாணப் புதை பொருளாராய்ச்சியின் பயனுடைய தெரிய வருகின்றது. எனவே இலங்கையின் வரலாறு முதலில் வடபகுதியில் தோன்றிப் பின்னர் படிப்படியாகத் தென்பகுதிக்குச் சென்றது என்று கூறுவதற்கு யாதொரு ஜயுயமில்லை.

வன்னியர்கள் :

வன்னியர்கள் பண்டைக்காலத்தில் தென் இந்தியாவில் வாழ்ந்து வந்த அக்கினி குலத்தைச் சேர்ந்த ஆரியர் அல்லாத வகுப்பினர் ஆவர் அவர்கள் மறத்தொழில் புரியும் மாவீரர்களின் பரம்பரையில் தோன்றி யவர்கள்; அரசபரம்பரையைச்சார்ந்தவர்கள். அவர்களைத் தென் இந்திய இராசபுத் (Rajputs) திரகள் என்று கூறலாம்.

வன்னியர்கள் இலங்கைக்கு வந்தமை குறித்துப் பல காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன. முதலாவதாக இலங்கையின் அரசைக் கைப்பின்மேல் படையெடுத்து வந்த இளவரசர்கள் அல்லது தலைவர்களினது ஸாம். இரண்டாவதாக வைபவ மாலை கூறும் காரணத்தைச் சொல்ல ஸாம்: “பாண்டு அரசன் ஆட்சிக் காலத்தில் சுமார் கி. பி. 436ல் இந்தி

யாவிலிருந்து இங்கு வந்த குளக்கோட்டன் என்ற தலைவன் கோயில் கள் பலவற்றைச் சீர்திருத்தி அமைத்தான். அப்போது இலங்கையரசன் அவனுக்கு எதிராகப் படை ஒன்றை அனுப்பினான். ஆனால் பின்னர் அவன் அரசனாலே நல்லெண்ண உடன்படிக்கை ஒன்றைச் செய்து கொண்டு கோயில்கள் பலவற்றைத் திருத்தினான். மேலும் அக்கோயில்களுக்குப் பெருந்தொகை நிலங்களை மானியமாகக் கொடுத்து தவினான். வன்னியர்கள் பலரை இந்தியாவின் கரையோரப் பகுதிகளில் இருந்து வரவழைத்துக் கோவில் நிலங்களைப் பண்படுத்திப் பயிரிட்டுக் கோவிலின் நன்மைக்காகப் பாடுபடுமாறு பணித்தான். இவ்வாறு பாண்டி நாட்டிலிருந்து ஐம்பத் தொன்பது குடிகள் இங்கு வந்து சேர்ந்தன. நாள்டைவில் அக்குடிகள் பெருகி மக்கள் தொகை அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. வன்னியர்களில் ஏழு தலைவர்களைத் தேர்ந்து அவர்கள் ஓவ்வொருவரையும் ஓவ்வொரு பகுதிக்கு முழு உரிமையோடு அதிகாரம் செய்ய உரிமை அளிக்கப் பட்டது.” இத்தலைவர்களின் வழித்தோன்றல் கள் தொடர்ந்து தங்களது தொழிலைச் செய்து வந்தமையால் அவர்கள் ஆண்டு வந்த நிலப்பரப்பு வன்னி என்ற பெயரைப் பெற்றது. இந்நிலப்பரப்பில் வாழ்ந்து வந்த மக்கள் வன்னியர் என்று அழைக்கப்பட்டனர். இதனைக் கோணேசர் கல்வெட்டு, வைபவமாலை, மேலும் உறுதிப் படுத்துகின்றது. ஆராய்ச்சி நூலாக அழையாவிட்டாலும், ‘கவயா பாடல்’ வன்னி நாட்டில் அமைதியாகக் குடியேறியிருந்த தென் இந்திய இனங்களைப் பற்றி விரிவாக எடுத்துரைக்கின்றது.

‘வன்னி நாடு நூவரக்கலவி மாவட்டத்தையும் தன்னகத்தடக்கிய பெரு நிலப்பரப்பு’ என்று சிங்கள வரலாற்று நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. இதனை ‘மாவன்னி’ என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. பிற்பட்ட காலத் தில், வன்னியர் என்ற பெயர் சிங்கள, அல்லது வேட்டுவ அல்லது முக்குவத் தலைவர்களின் சிறப்புப் பட்டங்களாகக் கொள்ளப்பட்டது. வேளாளர்கள் சிறு ஊரிற்கு தலைவர்களான போது அவர்கள் வன்னியர் என்று அழைக்கப்பட்டனர். வன்னி நாட்டு இளவரசிகளை ‘நாச்சியார்’ என்ற சிறப்புப் பெயரால் அழைத்தனர். இது நாயக்கர் என்ற ஆண் பாற் சொல்லுக்கு எதிரான பெண்பாற் சொல்லான நாயக்கியார் என்ற சொல்லின் திரிபாகும்.

வண்ணியர்கள் இங்கு வந்து குடியேறி வாழ்ந்தமைக்குப் பல விளக்கங்களைத் தரினும் சிங்கள வரலாற்று நூல்களில் குறிக்கப்படும் உத்தரகோசம் என்ற நிலப்பகுதியில் வண்ணியர்கள் மிகப்பழமையான காலத்திலிருந்தே வாழ்ந்து வருபவர்கள் என்று கூறுவதற்கு எவ்வித தடையும் கூறவியலாது.

வன்னி நாட்டுத் தெய்வங்கள் :

இலங்கையின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் ஜயஞ்சை (ஜயஞ-சிங்களம்) ஒரு காட்டுத் தெய்வமாக-காட்டு வழியிற் செல்லுவோருக்குப் பாதுகாப்பை அளிக்கும் தெய்வமாகக் - கருதி வழிபடப்படுகின்றது. பாதுகாப்பை அளிக்கும் தெய்வமாகக் - கருதி வழிபடப்படுகின்றது. இத் தெய்வம் குளக்கரைவிலிருந்து குளங்களைப் பேணிக் காக்கும். இத் தெய்வம் குளக்கரைவிலிருந்து குளங்களைப் பேணிக் காக்கும்.

இத் தெய்வ வணக்கம் தென் இந்தியராவிலிருந்து மிகப் பழங்காலத்திலேயே இலங்கைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. இத் தெய்வத்தின் முழுப் பெயர் ‘கையனு’ என்பதாகும். ஏனெனில் இவர் விஷ்ணுவின் கையில் நின்றும் வெளிவந்தாராம். திருவாங்கூரில் இத் தெய்வம் ‘அய்யப்பன்’ என்ற பெயரால் அழைக்கப் படுகின்றது. இத் தெய்வத்தின் சின்னம் இடையர்களின் தடியாகும். இவரின் இருப்பிடம் மேற்குப் படித்துறையாகும்.

வன்னி நாட்டின் பல பகுதிகளில் இத் தெய்வத்திற்குரிய கோயில் கள் காணப்படுகின்றன. முன்னர் கூறியது போல் யாழ்ப்பாணத்திற்கும் மன்னாருக்குமிடையில் ஜயஞர் கோயில் ஒன்று இருக்கின்றது. குதிரையும், யானையும் இத் தெய்வத்தின் வாகனங்களாம். மாதம்பையில் காணப்படும் ஜயஞர் கோயில் ஒன்றில், இத் தெய்வத்தின் வாகனமான குதிரை, மிகவும் புகழ் பெற்று விளங்குகின்றது.

இலங்கையில் அமைக்கப்பட்ட மிகப்பழமையான புத்தகோயில் களில் இஸ்ருமுனியா கற்கோயிலும் ஒன்றாகும். விகாரையாக மாற்றப் படுவதற்கு முன்னர் இது ஒரு தேவாலயமாக இருந்தது. அரசதோரனையில் அமர்ந்திருக்கும் ஒருவரின் புடைப்பகழ்வுச் சித்திரம் (Relief) ஒன்று இங்குள்ள கற்பாறையில் காணப்படுகின்றது. இந்த உருவத்தைப் போர் வீரன் ஒருவன் என்று சிலர் கூறினாலும், அமைப்பில் எல்லா விதத்தாலும் ஜயஞ்சையே அது ஒத்திருக்கின்றது. இந்தச் சிலைகள் எல்லாம் உயர்ந்த முழந்தாளில் முழங்கையை வைத்து வீற்றிருக்கும் பாவளையில் அமைந்துள்ளன. இந்துக்களின் உயர்ந்த தெய்வங்களின் தலையை அலங்கரிக்கும் கூம்புவடிவமெந்த கிரீடம் இத் தெய்வச் சிலைகளில் காணப் பெறுமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதொன்று. இந்தப்புடைப்பகழ்வுச் சித்திரத் (Relief) தில் குதிரையும், கையில் வளைந்த

தடியும், அருகே ஜயனாரின் வாகனமாகிய யானைக் கூட்டங்களும் காட்டப்பட்டுள்ளன. கீழே மற்றெரு கல்லில் காணப்படும் இடது கையில் மலரேந்திய மங்கையின் உருவம் இவரது தேவியாய் இருக்கலாம் என்று ஊகிக்கவேண்டியுள்ளது. இவையெல்லாம் சேர்ந்து வனின் உருவம் அன்று.

மலபார் மக்களிடத்து மலிந்திருந்த நாகவணக்கம் (Serpent cult) இலங்கையிலும் பரவியது. பண்டைய நாகர்கள் இதற்குக் கோயில் அமைத்து வணங்கிவந்தனர். ஐந்துதலை நாகத்திற்கு அமைக்கப்பட்ட கோவிலின் சிதைவுகள் மதவுவைத்த குளத்திற்கும் குருந்தார்க் குளத்திற்கும் இடையில் காணப்படுகின்றது. வன்னியின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் புத்தாரில் நடைபெறும் நாகதம்பிரான் திருவிழா விற்குப் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் ஆண்டுதோறும் செல்வர்.

இலங்கையின் காவல் தெய்வமாகிய கண்ணகி வணக்கம் அல்லது பத்தினி வணக்கம் அது தோன்றிய இந்தியாவிலும் பார்க்க இலங்கையில் மிகவும் சிறப்புற்றுத்திகழ்கின்றது. இத் தெய்வம் சின்னம்மை, பெரியம்மை போன்ற தொற்று நோய்களிலிருந்தே மக்களைப் பாதுகாக்கின்றது. தொடக்கத்திலிருந்தே பத்தினி ஒரு இந்துத் தெய்வமாக இருப்பினும் சிங்கள பெளத்த மக்கள் பலருள்ளும் இன்று பரவியுள்ளது.

வற்றுப்பளையிலுள்ள பழமை வாய்ந்த கண்ணகி கோவிலுக்கு ஆண்டுதோறும் தீவின் தமிழ்ப்பேசை பகுதிகளிலிருந்து பல்லாயிரக்கணக்கேர் இன்றும் செல்கின்றனர். இன்னென்று பிரபலமான கண்ணகி கோயில் ஒன்று குஞ்சுப் பரந்தனில் இருக்கின்றது.

போர்த்துக்கையர் வருவதற்கு முன்னர் மடுவில் கண்ணகிக்குக் கோயில் ஒன்று இருந்ததாகப் பரம்பரையாகக் கூறப்படுகின்றது. அவ்வாறு கொண்டாடப்பட்டுவந்த கண்ணகி வணக்கம் இந்துக்களிடையேயும் பரவி இருக்கின்றமைக்கு இப் பகுதியிலிருந்து வந்த நெடுங்காலக் கண்ணகி வணக்கமே வித்திட்டதென்னலாம். ஒரு தாய்த் தெய்வ வணக்கமே மற்றெரு தாய்த் தெய்வ வணக்கத்திற்கு இடமளித்தது போலும்! இந்தப் பழமையான கூற்றை ஆதரிக்கும் வகையில் திரு. ஈவேர்ஸ் என்பார் தமது 'வட மத்திய மாகாணக் கைநூலில்' பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். "மடுவிலிருக்கும் தூயமேரி மாதாவின் திருக்கோயில் புத்த சமயத்தினராலும், அனைக் தமிழ் யாத்திரிகர்களாலும் பத்தினி அம்மன் கோயில் என்றே வழிபடப்பட்டு வருகிறது."

கண்ணகி வணக்கத்தோடு சேர்ந்து ஏழு கன்னிகள் (நாச்சிமார்கள்) வணக்கமும் வன்னி நாட்டில் மிகுந்திருந்தது. இவ்வணக்கம் முதலில் தென் இந்தியாவில் தோன்றிப் பின்னர் இலங்கையின் தமிழ்பேசும் பகுதிகளில் பரவலாயிற்று. புதுக் குடியிருப்புக்கும் ஒட்டுசுட்டானுக்கும் இடையிலுள்ள மண்ணுக் கண்டல் (Mannakandal) என்னும் இடத்தில் இத்தேவிகளின் கோயில்கள் உடைந்து சிதைந்து கிடப்பதைக்காணலாம்.

வினாயகர் வேளாண்மைக்குக் காவற் தெய்வமாகப் பயிர்த்தொழில் செய்யும் வேளாளர் கருதி வழிபட்டனர். வன்னியின் எல்லாப்பகுதி களிலும் இத்தெய்வத்தின் அழிந்துபோன கோயில்களைக் காணலாம். ஆத் மீத வளர்ச்சியிலும் பார்க்கச் செல்வப் பெருக்கை மனத்திற்கொண்டு சிங்களவர்கள் பிள்ளையாரை வணங்குகின்றனர். சில காலத்துக்குமுன் அனுரதபுரியிலுள்ள அரசமரத்திற்கு எதிரில் ஒரு கணேசர் சிலை இருந்து வந்தது. இக் கணேசருக்கு இந்துக்கள் செய்வதுபோல், புத்த மதத்தினர் பாற்சோறு படைத்துப் பணிந்து வந்தனர். இவர் அனுராதபுரத்தையும் அரசமரத்தையும் பாதுகாக்கும் தேவகாவலன் என்றே எண்ணப்பட்டார்.

சிவனுக்குரிய பழைய தலங்கள் மன்னாருக்கணித்தே திருக்கே தீச்சரமும், ஒட்டிசுட்டான் தான்தோன்றி ஈஸ்வரமும், குதிரைமலைக் கருகேயுள்ள அசவகிரியும் ஆகும். தென் இந்தியக் கல்வெட்டொன் றின்படி திருவிராமேஸ்வரமுடைய மகாதேவன் கோயில் என்ற பெயருடைய மற்றெருந சிவன் கோயில் மாதோட்டத்தில் இருந்ததாக அறியக் கிடக்கிறது. உருத்திரபுரமும், வவுனிக்குளத்திற்கு அண்மையிலுள்ள கோயிற்காடும், கச்சிளமடுவும், ஏனைய முக்கிய சிவஸ்தலங்களாம். கி. மு. மூன்றும் நூற்றுண்டில் அமைக்கப்பட்ட சிவன் கோயில் ஒன்று முன் ஈறியதுபோல், செட்டிகுளத்தில் இருந்தது.

பழைய அனுரதபுரத்திலும் சிவவணக்கம் இருந்தது. தேவநம்பியதீசன் அனுரதபுரியின் எல்லையை வரையறுக்கும்போது அவன் பிராமணன் ஒருவனுக்குச் சொந்தமான கோயில் ஒன்றைக் கடந்து போகவேண்டியிருந்தது. 1893-ல் அனுரதபுரியில் நடந்த புதைபொருளாராய்ச்சி, அப்பழும் நகரில் சிவன்கோயில் ஒன்று இருந்ததாகத் தெளிவுறுத்திற்று. ஜேத்தவனராமாவிற்கும் விஜயராம மடத்திற்கும் இடையில் இந்து ஆலயங்கள் பலவும், அவற்றைச் சார்ந்த கட்டடங்களும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. இரு சிவன்கோயில்களில் கருங்கல்லி னால் செய்யப்பெற்ற இரண்டு சிவலிங்கங்கள் அவைகளுக்குரிய இடங்களில் கண்டெடுக்கப்பட்டன. மேஜர் போர்ப்ஸ் என்பார் அனுரத

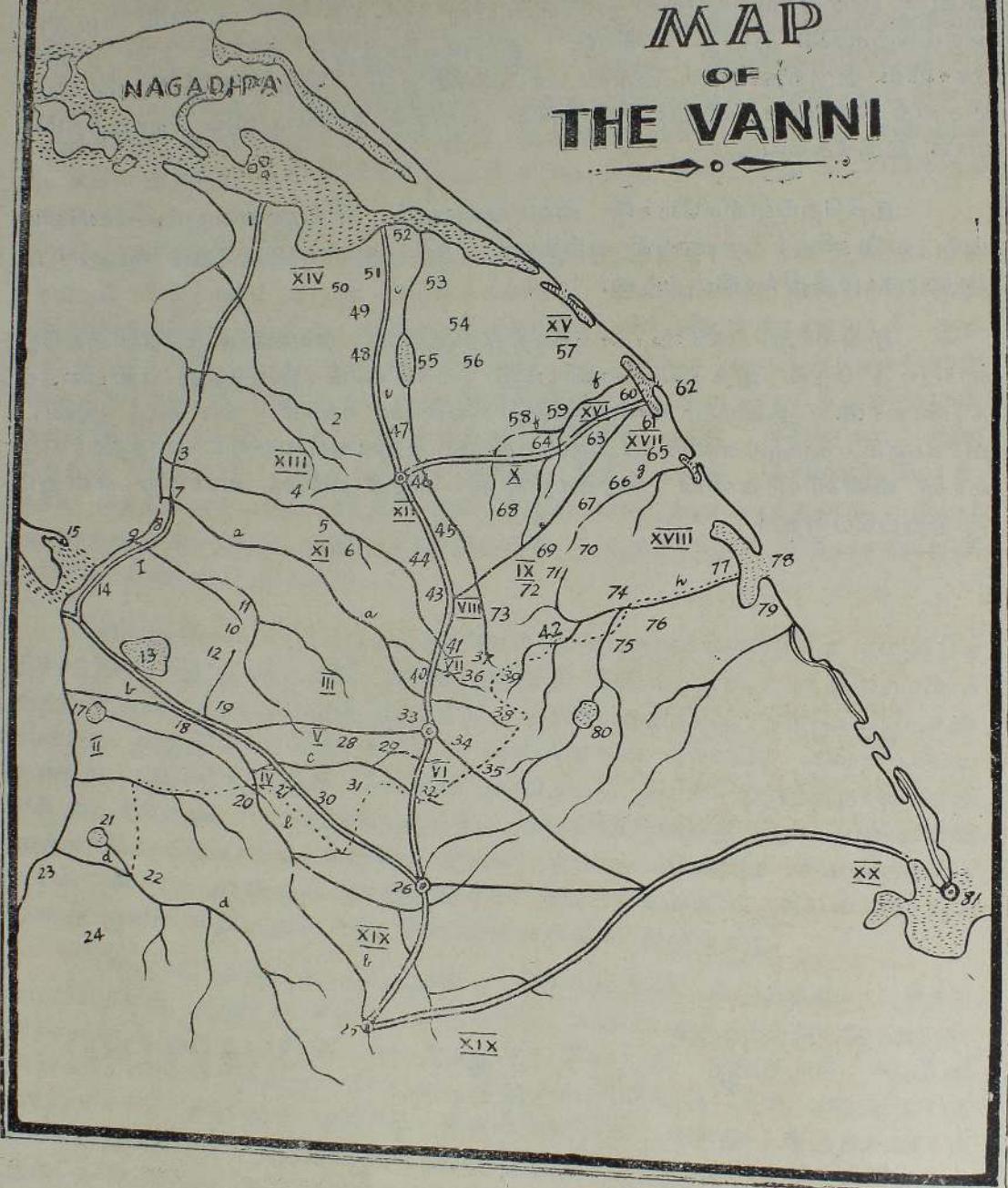
புரத்தை 1828-ல் பார்வையிட்ட பின், “காடில்லாமல் இருக்கும் ஒரே யொருபகுதி மகாவிகாரையின் முன்னுள்ள பகுதியாகும். அப்பகுதி யில் ஒரு சதுரத்தில் நிழல்தரும் மரம் ஒன்று நிற்கின்றது. பதி கருங்கற்காளை ஒன்று உண்டு. இவையெனத்தும் இங்கே ஒரு சிவன் சைவக் கோயிலில்களிலும் நந்தியின் அருகில் காணப்படும் கொடித்தம்பமாக இருக்கலாம்.”

இதீதெய்வங்களோடு வைரவரையும், விஷ்ணுவையும், காளியையும் வன்னியர் வணங்கி வந்தனர். பெரிய காளி கோயில் ஒன்று அனுரதபுரத்தில் இருந்தது.

இவ்வாறு பண்டைக் காலத்திலிருந்தே இலங்கை மக்களிடையே எப்படித் தென் இந்தியப் பண்பாடு மேலோங்கி இருந்தது என்பதைக் காணலாம். ஆயிரமாண்டுகளுக்கு மேலாக வன்னி நாட்டை ஆண்ட வர்களும், தமிழர்களின் பெருமைக்கும் பண்பாட்டிற்கும் பாத்திரர்களுமான வன்னியர்களின் வரலாறின் நி ஈழத் தமிழர் வரலாறு என்றும் முற்றுப்பெருது!

MAP
OF
THE VANNI

வள்ளிநாட்டு ஊர்ப்போய்கள்

மாவட்டங்கள்

I	பெருங்காலிப்பற்று	XI	பாணன்கமம்
II	முசாலிப்பற்று	XII	உடையூர்
III	மேற்குழலை	XIII	துணுக்காய்
IV	சின்னச்செட்டிகுளம்	XIV	கரச்சி
V	நெடுஞ்செட்டிகுளம்	XV	புதுக்குடியிருப்பு
VI	கிழக்குழலை தெற்கு	XVI	முள்ளியவளை
VII	கிழக்குழலை வடக்கு	XVII	கரிக்கட்டுழலைவடக்கு
VIII	மேல்பற்று தெற்கு	XVIII	கரிக்கட்டுழலைதெற்கு
IX	மேல்பற்று கிழக்கு	XIX	மகாவன்னி
X	மேல்பற்று வடக்கு	XX	திருக்கோணமலை

ஆறுகள்

a.	பறங்கிஆறு	e.	கனகராயன் ஆறு
b.	அருவி ஆறு அல்லது
மல்வத்து ஓயா	f.	பேராறு
c.	கல்லாறு	g.	நாயாறு
d.	மொடரகம ஆறு அல்லது
மோர்க்கமான் ஆறு	h.	மாஷயா
		i.	யான் ஓயா

ஊர்கள்

1.	பூநகரி	11.	பாலம்பிட்டி
2.	அக்கராயன்குளம்	12.	மடு
3.	வெள்ளாங்குளம்	13.	கட்டுக்கரை
4.	துணுக்காய்	14.	மாதோட்டம் (திருக்கேதீச்சரம்)
5.	வவுனிக்குளம்	15.	மன்னுர்
6.	பனங்காமம்	16.	அரிப்பு
7.	இலுப்பைக்கடவை	17.	அக்கட்டிமுறிப்பு
8.	கொம்புருக்கி	18.	தேக்கம்
9.	விடத்தல்தீவு	19.	புளியடிஇறக்கம்
10.	வெனுயன்குளம்	20.	புளியடித்தேக்கம்

21. பெரியகட்டுக்குளம்	52. ஆணையிறவு
22. பிள்மடுத்தேக்கம்	53. முரசுமோட்டை
23. குதிரைமலை	54. வட்டக்கச்சி
24. பொம்பரிப்பு	55. இரணைமடுக்குளம்.
25. அநுராதபுரம்	56. கொக்காவில்
26. மதவாச்சி	57. புதுக்குடியிருப்பு
27. செட்டிகுளம்	58. கச்சிலமடு
28. பூவரசங்குளம்	59. மன்னுக்கண்டல்
29. குறிச்சாங்குளத்தேக்கம்	60. தனியூற்று
30. ஒஹுக்குளம்	61. வற்றூப்பளை
31. பாவற்குளம்	62. முஸ்லித்தீவு
32. ஈற்றபெரியகுளம்	63. முள்ளியவளை
33. வவுனியா	64. ஒட்டிசுட்டான்
34. மதுகண்ட.	65. குருந்தூர்மலை
35. மானியார்குளம்	66. தண்ணீர் முறிப்பு
36. மாமடு	67. ஒதியமலை
37. கருங்காலிக்குளம்	68. பண்டாரக்குளம்
38. மகாகச்செற்கொடை	69. நெடுங்கேணி
39. மரு இலுப்பை	70. பெரியகுளம்
40. ஒமந்தை	71. சின்னப்பூவரசங்குளம்
41. இறம்பைக்குளம்	72. ஆரியமடு
42. ஞுவன்மடுவை	73. நொச்சிக்குளம்
43. புளியங்குளம்	74. கும்பகன்னன்மலை
44. புத்தூர்	75. வன்னுடிப்பாலம்
45. கனகராயன்குளம்	76. ஒஹுமடுக்குளம்
46. மாங்குளம்	77. தென்னமரவடி
47. முறிகண்டி	78. கொக்கிளாய்
48. இரணைமடு	79. புல்மோட்டை
49. கிளிநொச்சி	80. பதவியாக்குளம்
50. குஞ்சப்பரந்தன்	81. திருக்கோணமலை
51. பரந்தன்	

கூருவத்துக்கு நாவலர் அவர்கள் போட்டதிட்டம்

[நாவலரவர்கள் சிதம்பரத்தில் ஒரு குருகுலம் தாபிப்பதற்குத்திட்டம் வகுத்து முயற்சி சிதம்பரத்தில் வித்தியாசாஸீ நிறுவுவதோடு நின்றுவிட்டது]

யாதாயினும் ஒரு சமயத்தை மெய்யென்று நம்புகிறவன், அந் தச் சமயத்தின்வழி ஒழுகும் ஒழுக்கம் இல்லாதபொழுது, பயன்பெறுன். கணங்களும் அவரால் விதிக்கப்பட்ட புண்ணியங்களும், விலக்கப்பட்ட கங்களும், அந்தப் புண்ணிய பாவங்களின் பலன்களாகிய சுகதுக் பெறப்படும் பிரயோசனமும் ஆகிய இவைகளை அறியும் அறிவு உதியாதபொழுது, அந்த ஒழுக்கம் உண்டாகாது. சற்குரு முகமாக விதிப்படி பெறப்படுஞ் சமயநூற் கல்வி கேள்விகள், இல்லாதபொழுது, அந்த அறிவு உதியாது. ஆதலால் கல்வியும், அறிவும், ஒழுக்கமுமாகிய இந்த மூன்றும் வேண்டும். இது எல்லாச் சமயத்தாருக்கும் ஒத்த துணிவு.

நம்முடைய சைவசமயிகள் சைவநால்களைக் கல்லாமையினாலும் எங்கோயாயினும் சிலர் கற்றாலும் அவர்கள் பிறருக்குக் கற்பித்தலும் யாவரும் எளிதில் அறிந்து உய்யும்படி சமயாசாரங்களைப் போதித்தலும் இல்லாமையாலும், நமது சற் சமயமாகிய சைவ சமயம் வரவரக் குன்றுகின்றது.

ஆதலால் நமது தமிழ்நாடெங்கும் பாடசாலைகளைத் தாபித்து பிள்ளைகளுக்குச் சமய நூல்களையும் அவைகளுக்கு வேண்டும் கருவி, நூல்களையும் “முனிவரும் மன்னரும் முன்னுவ பொன்னுல் முடியும்” என்றும் “வறியார் இருமை யறியார்” என்று திருக்கோவை யாரில் அருளிச் செய்தபடி இம்மை மறுமைப் பயன்களுக்குத் துணைக்காரணமாய் உள்ள பொருளை ஈட்டுதற்கு வேண்டும் வெள்கிக நூல்களையும் கற்பித்தலும், திருக்கோயில்கள்தோறும் சனங்களுக்குச் சமய நெறியைப் போதிப்பித்தலும் மிக மேலாகிய புண்ணியங்களாம்.

எல்லாத் தருமங்களையும் அறிந்து விதிப்படி சிரத்தையுடனே செய்து பயன் பெறுதற்குச் சமய நூலுணர்ச்சியே ஏதுவாதலால், அப்படிப்பட்ட சமயநூலுணர்ச்சியை வளர்த்தலாகிய இந்தத் தருமமே எல்லாத் தருமங்களிலும் மிக மேலானது என்பதும், எல்லாத் தருமங்களுக்கும் மூலம் என்பதும் சொல்லவேண்டுமா?

வேதாகமங்களை ஒதுதலும், அறிவுநால்களைப் பிறர்க்கு விரித் துணர்த்துதலும் தருமங்களை எடுத்துப் போதித்தலும், பள்ளிக்கூடம்

கட்டுதலும் பெரும் புண்ணியங்கள் என்பது “ஞானமிர்தம்” என்னும் ஞான நூலில் வகுத்துச் சொல்லப்பட்டது.

எல்லாத் தருமங்களுக்கும் மூலமாய் அவ் வெல்லாத் தருமங்களுக்கும் மேற்பட்டு விளங்கும் இச் சிவ தருமம் நமது தமிழ் நாடெங்கும் வளர்ந்தோங்கல் வேண்டும் என்னும் பேராசையானது என் சிறு வயதில் என்னுள்ளத்திலே தோன்றி நாடோறும் பெருகிப் பெருகி இப்பொழுது அவ்வள்ளத்தை விழுங்கித் தான் மேற்கொண்டு நிற்றலால், நான் என் மேன்மையை தடைப்படாமல் உயிர்க்குயிராகிய சிவன் துவண்மையை நினைந்து நினைந்து, அவருடைய திருவருளை முன்னிட்டு நின்று முன்னே, சிவஸ்தலங்கள் எல்லாவற்றுள்ளும் பொதுவாயுள்ள சிதம்பரத்திலே சில முயற்சிகள் செய்யக் கருதுகின்றேன். அவைகள் வருமாறு.

1. சிதம்பரத்திலே திரு வீதியில் விசாலமாகிய ஒரு நிலம் வாங்க வேண்டும்.
2. இந்த நிலத்திலே ஒரு பாடசாலையும், பூசைக்கட்டு, சாத்திரக்கட்டு, சமயற்கட்டு என மூன்று கட்டுள்ள ஒரு திரு மடழும் கட்டுவிக்கவும், சிவ பூசைக்கு உபயோகமாகும் பொருட்டு ஒரு சிறு நந்தனவனம் வைக்கவும் வேண்டும்.
3. இத்தப் பாடசாலையிலே கல்வியறிவொழுக்கங்களிற் சிறந்த உபாத்தியாயர்களை நியோகித்து, பிள்ளைகளுக்குப் பால் பாடங்கள், நிகண்டு, திருவள்ளுவர் முதலிய நீதி நூல்கள், சிவபுராணங்கள், இலக்கணம், கணிதம், தருக்கம், வெளிப்படையாகிய வசனநடையிற் செய்யப்பட்ட சைவ சமய நூல்கள், பூகோள நூல், ககோள நூல், வைத்தியம், சோதிடம், வேளாண்மை நூல், வரணிக நூல், அரச நீதி, சிற்ப நூல் முதலானவைகளைப் படிப்பிக்க வேண்டும்.
4. திருக்கோயிலிலே நும், திருமடத்திலே நும், நாடோறும் இரவிலே கேட்போர் யாவருக்கும் பயன்படும்பொருட்டு இந்த உபாத்தி யாயர்களைக் கொண்டு பெரியபுராணம், திருவிளையாடற்புராணம், திருவாதஞ்சிரதிகள் புராணம், கோயிற்புராணம், கந்தபுராணம், உபதேசகாண்டம், வாயுசங்கிதை முதலிய சிவபுராணங்களையும், சிவ தருமோத்திரத்தையும் படித்துப் பொருள் சொல்லுவிக்க வேண்டும்.
5. சாயங்காலத்திலே சிவதரிசனம் பண்ணுகிறவர்களுக்குச் சிவ பக்தி விளையும்வண்ணம், இந்த ஒதுவார்களைக்கொண்டு சிவசந்திதானத்தில் தேவாரத்தைப் பாடுவிக்கவும், சாரங்கியில் வாசிப் பிக்கவும் வேண்டும்.

6. தமிழ்நாட்டார்உய்யும் வண்ணம், தமிழ்வேதஞ் செய்தருளிய வருக்கும் பெரிய புராணம் செய்தருளிய சேக்கிமார் நாயனாகும் தமிழ்ச் சித்தாந்தஞ் செய்தருளிய மெய்கண்டதேவர் முதலிய சந்தான குரவர் நால்வருக்கும் இந்தத் திருமடத்திலே வருடந் தோறும் அவரவர் பரிபூரணதசையடைந்தருளிய திருநட்சத்திரத் திலே குருபூசை செய்து அவரவர் மகிமமைய யாவருக்கும் விரித்துரைக்க வேண்டும்.
7. இந்தப் பாடசாலையிலே கற்றவர்களுள்ளும் பிறருள்ளும், கல்வி யறிவொழுக்கங்களிற் சிறந்த பரிபக்குவர்களுக்குச் சைவாசாரி யாரைக் கொண்டு நிருவாணத்தீட்சை செய்வித்து, இந்தத் திரு மடத்திலே ஞான நூல்களாகிய சைவ சித்தாந்த சாத்திரங் களைப் படிப்பிக்கவேண்டும்.
8. சிதம்பராலயத்திலே கட்டளை வைத்திருக்கும் மகிமமை பொருந்திய மடாதிபதிகளும், பிரபுக்களும் நாடோறும் தங்கள் தங்கள் கட்டளை யன்னத்திலே சிறிது இந்தத் திருமடத்துக்குக் கொடுப்பிப்பார்களாகில் அந்த அன்னத்தை இங்கே படிப்பிக்கும் துறவி களுக்கும் வறியவர்களுக்கும் உபயோகப்படுத்த வேண்டும்.
9. இங்கே படிக்கும் மாணுக்கர்கள் கற்ற கல்வியை வருஷம் தோறும் மடாதிபதிகளும் வித்துவான்களும் பிரபுக்களும் கூடிய சபையிலே பரீட்சை பண்ணவேண்டும்.
10. வருஷம் தோறும் இந்தத் தருமத்தின் வரவு செலவுக் கணக்கும், இது நடத்தப்படும் கிரமமும் பிறவும் விவரமாக அடங்கிய அறிவிப்பை இந்தச் சபையார் முன் படித்து பின்பு அச்சிறபதிப்பித்து, எங்கும் பிரகடனஞ்செய்யவேண்டும்.
11. இந்தப் பாடசாலையிலே சிலகாலங் கற்றுக்கொண்டு போய், இங்கிலீச் கற்பவர்களுள்ளும் லெளகிகங்களிலே பிரவேசித்தவர்களுள்ளும், தங்களுக்கு ஒழிவுள்ள காலத்திலே வந்து, யாதாயினும் கற்கவிரும்புகிறவர்களுக்குக் கற்பிக்கவேண்டும்.
12. இங்கே கற்றுத் தேர்ந்த மாணுக்கர்களை இந்தச் சபையாருக்கு முன்னே பரீட்சித்து, கற்று வல்லர்களை நன்கு மதிக்கப்பட்ட வர்களுக்கு அவரவர் தகுதிக்கேற்ற பெயரும் சின்னமும் கொடுக்கவேண்டும்.

*

*

*

திருக்கேத்தீர்த்தில் புதைபோருள் ஆராய்ச்சி
திரு எஸ். சண்முகநாதன்

[காலஞ்சென்ற புதைபொருள் ஆராய்ச்சி உதவித்தலைவர் திரு. எஸ் சண்முகநாதன் அவர்கள் திருக்கேதீச்சரத்தில் 1950ல் புதைபொருள் ஆராய்ச்சிநடாத்தினார். தூர் அதிஷ்டவசமாக அவர்களேய்த ஆராய்ச்சிகள் முடிவு பெறமுன் அவர் இறந்து விட்டார். அவர் செய்த ஆராய்ச்சி பற்றிய அறிக்கை 1950 ல் வெளிவந்த புதைபொருள் ஆராய்ச்சிப் பகுதியின் வெளியீட்டில் முதல் அனுபந்தமாக வெளிவந்தது. அதன் மொழிபெயர்ப்பை இங்குத் தருகின்றோம்.]

மன்னுர் மாவட்டத்திலுள்ள மாந்தை, அநுராதபுரம் இலங்கைக் குத் தலைநகராயிருந்த காலத்தில் பிரதான துறைமுகமாய் விளங்கிற் ரு. இதைச் சிங்களத்தில் ‘மகாதிட்ட’ என்றழைப்பர். இலங்கைச் சரித் திரத்தைக்கூறும் மகாவம்சம் என்னும் நூலில், ‘மகாதிட்ட’ சரித்திர காலந்தொடங்கி பிரசித்த துறைமுகமாக விளங்கியது பலவிடங்களில் கூறப்படுகிறது.

அந்நகரமிருந்த இடத்தில் இப்பொழுதும் நகரின் சுற்று மதில் களையும், இரட்டை அகழிகளையும் காணக்கூடியதாகவிருக்கிறது.

இந்த மாந்தை யென்னும் நகரமிருந்தவிடத்தில் புதைபொருள் ஆராய்ச்சி 1887ல் போக்கென்பவராலும், 1925 - 28ல் ஏ. எம். கொகாற் என்பவராலும் நடாத்தப்பட்டது. கொகாற் என்பவரின் ஆராய்ச்சி முடிவுகள், அவர் சுகவீனங்காரணமாக 1929ல் இளைப்பாற நேர்ந்தபடியால், தக்கமுறையில் வெளிவரவில்லை.

மகாதிட்டத்திலிருந்த திருக் கைதீச்சரம் என்னும் சிவன் கோயி ஹப்பற்றி 7 ம் நூற்றண்டிலிருந்து தேவாரங்களில் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாளி நூலான “தத்துவசம்ம்” என்னும் நூலிலும் பண்டைக் காலத்தில் இந்த இடத்தில் ஒரு சிவன் கோயில் இருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

1950ம் ஆண்டு ஏப்பிரல் மாதம் 18ந் திகதி மறுபடியும் புதை பொருள் ஆராய்ச்சி ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடைபெற்று வருகிறது. நகரின் கிழக்கு வாசலிலிருந்து போகும் நாற்பதடி அகலமுள்ள ஒரு வீதி கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வீதிக்கு சமாந்தரமாகப் போகும், ஆனால் அகலங்குறைந்த இன்னென்றாலும் தியுங் காணப்படுகிறது. இந்த வீதியின் இருமருங்கிலும் கட்டடங்களின் அழிவுகள் காணப்படுகின்றன. கிழக்கு வாசலிலிருந்து போகும் வீதி பிற்காலத்தில் கட்டப்பட்ட

திருக்கேதீச்சரத்தில் எடுக்
கப்பட்ட கணேசர் விக்கிரகம்.

திருக்கேதீச்சரத்தில் எடுக்கப்பட்ட
சிவலிங்கம்:

திருக்கேதீச்சரத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யப்
பெற்றிருக்கும் நடராஜப் பெருமான்.

கோயிலுக்குப் போவதாகக் காணப்படுகிறது. இந்தக் கோயில் எக்கா
லத்தது என்று இப்போது கூறமுடியாமலிருக்கிறது. நாற்பது வருஷங்
சிவவிளங்கங்கள் எல்லாவற்றிலும் மிகப்பெரிதான் துமானசிவவிளங்கமொன்று
கண்டெடுக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. இப்பொழுது இருக்கும்
கோயிலுக்கருகில் காணப்படும் கற்களைப்போன்ற ஒரு தீர்த்தக்கல் இந்த
இடத்தில் காணப்படுகிறது. இந்த இடத்தில் இன்னும் ஆராய்ச்சி செய்
தால் இக்கட்டடத்தைப்பற்றிய விபரங்களை அறியக்கூடும்.

சுட்டமண்ணினால் கட்டப்பட்ட ஒரு கிணறு அல்லது கழிவுநீர்க்
குழியும், கல்லினால் கட்டப்பட்ட இரு கிணறுகளும் காணப்பட்டுள்
ளன். 32 அடிதோண்டப்பெற்ற பின் மூன்றடி விட்டமுள்ள கல்லினால்
கட்டப்பட்ட கிணற்றின் நீர்மட்டம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இப்
படி தோண்டிக்கொண்டு போகும்பொழுது, விசித்திரமான பாஜை
சட்டிகளுர், மிருகங்களின் எலும்புக் கூடுகளும் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட
டூள்ளன. உரோமாபுரி, அரேபியா, சீன முதலிய விடங்களிலிருந்து
ஹள்ளுவரப்பட்ட பலவித பீங்கான்களும் காணப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள்
சிலவற்றைக்கொண்டு இவற்றின் காலத்தை நிர்ணயிக்கமுடியும்.

மாந்தை நகர மதில்களுக்குப் புறத்தே இடுகாடு கண்டுபிடிக்கப்
பட்டுத் தோண்டிய பொழுது ஒரு கிடங்கிலே ஒரு மனிதனின் முழு
எலும்புக் கூடும், அதோடு சம்பந்தப்பட்ட சட்டி பாஜைகளும் கண்டெடுக்கப்பட்டன.
பேராசிரியர் டாக்டர் பி. கே. சண்முகம் இந்த
இடத்துக்கு விஜயம் செய்து இவ்வெலும்புக்கூட்டை ஆராய்ச்சிக்
காகச் சர்வகலாசாலைக்கு எடுத்துச்சென்றுள்ளார். வேறு இடங்களில்
கண்டெடுக்கப்பட்ட தலையோடுகளும் எலும்புகளும் சர்வகலாசாலைக்கு
ஆராய்ச்சிக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளன.

பலவிதமான மணிகளும் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவைகளைப்பற்றிய முடிவான ஆராய்ச்சி செய்வதற்கு நாளெடுக்கும்.

இவ்விடத்தில் எடுக்கப்பட்டதும் நான்கு குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட
தும் தந்தத்தால் செய்யப்பட்டதுமான தேர் ஒரு விசித்திரமான பொரு
ளாகும். இந்தத்தேருக்குப் பத்துக்கம்புகளும், குடமும், அச்சுமுண்டு.
தேர்த்துலா இருசோடி குதிரைகளுக்கும் நடுவில் காணப்படுகின்றது.
துலா நுனியில் நுகம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்நுகத்தில் குதிரை
கள் பூட்டப்பட்டிருந்தன.

காலநிலை காரணமாகவும் தண்ணீர் வசதிக்குறைவினாலும் இப்போதைக்கு ஆராய்ச்சி நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. பின்னர் இன்னு
மொருமுறை மூன்று மாதங்களுக்கு ஆராய்ச்சி நடாத்தப்படும்,

திருக்கோதீச்சாத்திரி உதவாதம் தூதுவம்

சிவப்பு ச. குபாரகவாமிக் திருக்கள்

புண்ணிய புயியாகிய நமது தேசமானது கடவுளும் புண்ணிய பாவழும் கவர்க்க நரகமும் மேரக்கும் உண்டென்றும் ஆஸ்திகபுத் தியுடைய நல்லோர்க்கு உறைவிடமாயுள்ளது. இதற்கு ஒக்கிய காரணம் குருகுலத்தில் பரம்பரை பரம்பரையாகப் பெற்றுவந்த பயிற்சியின் பெறுபேற்றனரே கொள்ளலாம். முற்காலத்தில் பின்னொக்கள் குருகுலத்தில் ஒப்புவிக்கப்பட்டுக் கவலைக்கிடமின்றிக் கல்வி கற்று வந்தனர். ஆசிரியருடைய தூய நோக்கத்தாலும் வாக்கினாலும் பிறவாற்றுதலும் மாணவருடைய கல்வி சிறப்படைந்தது. அங்கே மாணவருடைய ஒழுக்கம் சிறப்பாகப் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்தது. நற்கிருதிலும் நற்கிசயலும் நற்கிசால்லும் மாணவரிடையே காணக்கூடியவாயிருந்தன. குருகுலவாசத்தின் பயனுக மாணவர் தாம் பெற்ற அறிவு வளர்க்கியினாலும் ஒழுக்க முதிர்க்கியினாலும் உக்கிற்கு மிகப் பயனுடையவர்களாயினர். இவற்றைப்போலாம் நாம் நமது புராதன இலக்கியஸ்களாலும் புராணங்களாலும் அறிகின்றோம்.

நாமறிந்த வகையில் சில ஆண்டுகளுக்கு முன் அருகிய திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்களையும் குருகுலமென்றே கொள்ளவேண்டும். ஆங்கு வாழ்க்கையோடொட்டிய கல்வியும் போதிக்கப்பட்டு வந்தது. பாடம் விட்டுத் திண்ணையிலும் கோயில்மடங்களிலும் நடக்கும். குதிரைவண்டி மாட்டு வண்டிகளிலும் நடக்கும். இன்ன பிறவிடங்களிலும் நடந்தேறும். மாணவர் இறைவழிபாடும் குருவழிபாடும் உடையராயிருந்தனர். அம் மாணவரிடையே எதிர்ப்புக் கோஷங்களும் ஆர்ப்பாட்டங்களும் தலைகாட்டவில்லை. இருவெணவிருந்து சொல்லெனாச் சொல்லிப் போவெனப் போவர். இவ்வாறு பரிசுத்தமான கல்வி நல்ல சூழ்நிலையில் நடந்தேறி வந்தது.

காலப் போக்கில் குருகுலக் கல்வி அருகத் தொடங்கியது. தொடங்கவே குருகுலங்கள் பலவற்றில் அளிக்கப்பட்டு வந்த ஆகமக்ஞம் அவ்வாகமக் கல்விக்கு இன்றியமையாத நிகண்டு வியாகரத்துற் தமிழ் வித்தவான்கள் அறிவு நாலாராய்ச்சிக்கு வடமொழி அவ-

சியமென்பதை உணர்ந்திருந்தமேயோடு, அம்மொழியில் வல்லுநரா யிருந்து இரு மொழியையும் ஆதரித்து வந்தனரென்பதை நாம் மறந்து விடமுடியாது. இதனால் சமய நூலுணர்ச்சியும் அக்காலத்தில் பரவி யிருந்தது. அது நிற்க,

ஆறுமுகநாவலப் பெருந்தகையார் இருமொழிக் கருவி நூலு னர்ச்சியும் ஆசம அறிவும் விருத்தியடைய வேண்டுமென்று பலசாத னங்களைச் செய்து வைத்தனர். அதனைத் தொடர்ந்து ஆறுமுகநாவலர் கருத்தின் வழியே மனேஜர் த. கைலாசபிள்ளை அவர்கள் காவிய வகுப்பு நடைபெறச் செய்தும், ஆகமசாரமான நூல்களை அச்சிட்டும் சேவை செய்ததோடு, குருமார் வகுப்பு நடத்த வேண்டுமெனச் செய்த முயற் சிகளும் பலவாகும். சங்கர பண்டிதர் சிவப்பிரகாச பண்டிதர் என்னும் இரு கல்விமான்களிடத்தும் படித்த வடமொழி தென்மொழி அறிவின் விசேடத்தால் அநேகர் பிற்காலத்தில் சிறந்த குருமாரென மதிக்கப் பெற்றனர். வண்ணைச் சிவன் கோயிலுக்கு அருச்சகர்களாகத் தாய் நாட்டிலிருந்து அழைக்கப்பெற்று வந்த அந்தணர்களாகும். ஆகம விற்பன்னர்கள் இங்கே வேதாத்தியயனமும் ஆகம ஞானமும் பரவு தற்குக் காரணமாயிருந்தனர். கெளரவ பொன். இராமநாதன்துரை தமது சிவன் கோயிற் குருமார் கிரியைகளில் நிபுணராக வேண்டு மென்ற நோக்கத்துடன் அதற்கு வேண்டிய வசதிகளையெல்லாம் அக் குருமார்களுக்குச் செய்து கோயில் அதிகாரிகளுக்கு முன்மாதிரி காட்டினர். புலோலி ம. முத்துக்குமாரசவாமிக் குருக்களும் சங்காளை அ. அருணசல சாஸ்திரிகளும் தமது வாழ்நாள் முழுவதையும் காவியம் வியாகரணம் ஆகமம் பத்ததிகள் முதலியவற்றைப் பாடஞ் சொல்லுவ திலேயே போக்கிய பெரியோர்களாவர். இவ்வாறே மாதகல் சு. ஏரம் பையர், கீரிமலை தி. குருசாமிக்குருக்கள் முதலியோர் அருச்சகர்களுக்குப் பயிற்சியளிப்பதில் செய்த சேவைகளும் பலவெனவாம். வித்தியா தரிசி தி. சதாசிவஜயர் காவியபாடசாலை நடாத்தியதும் இந்துக்கல் லூரியிலும் கைலாசபிள்ளையர் கோயிலிலும் பிரராமண சமாசச் சார் பிலும் வியாகரண காவிய சிவாகம பாடங்களும் வேதாத்தியயனமும் நடைபெற்று வந்ததும், அவை சில காலம் நிலைத்துப் பின் மறைந்து போயதும் அன்பர்கள் அறிந்த விஷயங்களாம்.

இவ்வாறு காலந்தோறும் நடைபெற்றுப் பிராமணப் பிள்ளைகளுக்கும் சைவப் பிள்ளைகளுக்கும் பெரும் பயன் தந்த ஸ்தாபனங்கள் மறைந்து மறைந்து போகவே குருமார் தம் பிள்ளைகளுக்கு ஆலயக் கிரியைகளையும் பூர்வாபரக் கிரியைகளையும் படிப்பித்தற்குத் தகுந்த வசதிகள் இல்லாதவரானார்கள். ஆகவே, தற்காலத்தில் குருமாருக்குப்

பயிற்சி அளிப்பதற்குக் குருகுலம் ஆவசியகம் வேண்டியிருத்தலைச் சொல்லுதலை பதிந்த பற்றுடையார் யாவரும் ஒப்புக்கொள்ளுவர்.

இதனையனர்ந்த அபிமான சீலர்களாகிய அகில இலங்கை இந்து மாமன்ற நிருவாகிகள் மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் என்னும் முத்திறச் சிறப்புமுள்ள திருக்கேதீச்சரத் திருப்பதியிலே, கோயிற் குருமாருக்கு வேதாகமப் பயிற்சி நிலையம் ஆரம்பிக்கத் தீர்மானித்து அது தாமத மின்றி நடப்பதற்கு ஒரு கிளைச் சபையும் நிறுவினார்கள். இந்துமா மன்றமும் திருக்கேதீச்சரத் திருப்பணிச் சபையும் செய்து வந்த இடையரு முயற்சியினால் அதற்குரிய கட்டடங்கள் எல்லா வசதிகளோ டும் நல்ல முறையில் ஆலயத்தின் அண்மையில் நிறைவேறியுள்ளன. இந்த நிலையம் “சிவானந்த குருகுலம்” என்னும் பெயரோடு இயங்கி வரும். இது முத்திறச் சிறப்பும் நல்ல இடவசதியுமின்ஸி திருக்கேதீச்சரத்தில் தாபிக்கப் பெற்றிருப்பது மற்றெவ்விடத்திலும் தாபித்தலிலும் பார்க்கச் சிறப்புத் தருவதாயுள்ளது. அன்றியும், ஆலயச் சார்பில் வேதாத்தியயன மண்டபமும் ஆகம வித்தியாசாலையும் அமைப்பது பழைய காலத்து முறையையும் சாஸ்திரக் கொள்கையையும் அனுசரித்ததுமாகும்.

கல்வி அறிவு ஒழுக்கமுள்ள அருச்சகர்கள் மந்திரக்கிரியாலோ பமின்றி ஆகமவிதிப்படி பூசிப்பதால் உலக கேஷமாபிவிருத்தியுண்டா மென்பது நூற்றுணிபு. ஆதலினால் அருச்சகர் பயிற்சிக் கல்லூரி அமைத்து அவர்களைச் சிறந்த குருமாராக வரச்செய்வது மிகமேலாகிய சிவபுண்ணியச் செயலாகும். நெடுங்காலம் எதிர்பார்த்திருந்த ஆவசியகமாகிய கைங்கரியம் பூர்த்தியாகி வருவது மகிழ்ச்சிக் குரியதும் பாராட்டுதலுக்குரியதுமாகும்.

“ஆதியைந்தொழில் ஆற்றிடாதாற்றுவோன் அனுவின்
போத காரிய மறைந்த வாணவத்தினைப் போக்க
ஒது மாகமம் தன்னையற்றுணர்ந்துளோர் தமக்கே
கோதில் புத்தியும் முத்தியும் கொடுத்திடுமாதோ ”

இக் குருகுலத்திற் சேர விரும்பும் அர்ச்சக சமூகத்துப் பிள்ளைகளுக்குத் தமிழ்றிவும் சாதாரணமான சமஸ்கிருத அறிவும் இருத்தல் அவசியம். பதினேண்கு வயதிற்கு மேற்பட்டவர் இதிற் சேர்க்கப்பட்டு ஏழுவருடம் வரையிற் பயிற்சி பெறத்தக்கவராவர். இக் குருகுலத்தில் சிவாகமப் பகுதிகளும் சிவாகம பத்ததிகளும் கற்பிக்கப்படும். சிவாணங்களும் படிப்பிக்கப்படும். வேதாத்தியயனம் சொல்லி வைக்கப்படும்.

வடமொழிக்கல்வியோடு தமிழ்றிவும் இருக்கும்போதே குருமார் கல்வி சோபிக்குமாகையால் தமிழ் இலக்கண இலக்கியமும், தமிழ்வேதம், புராணம் முதலியவைகளும் படித்தறியத்தக்க வசதிகளும் செய்து வைக்கப்படும். இவற்றை அடிப்படையாகக்கொண்டு விரிவான திட்டம் வகுக்கப்பெற்றுப் படிமுறையாக வகுப்புகள் நடாத்தி, இறுதிப் பரீட்சையில் தேறுவோருக்கு ஆசாரிய தராதரப் பத்திரம் வழங்குவதற்கு இக்குருகுல நிர்வாகஸ்தர்கள் திருவருளே துணையாக நிச்சயித்துள்ளார்கள்.

இக்குருகுல வித்தியாலயத்தில் சேர்ந்து படிக்கும் பிள்ளைகளுடைய ஒழுக்கம் நன்கு பாதுகாக்கப்படும். உணவு வசதிகளும் உறையுள் வசதிகளும் செய்து கொடுக்கப்பெறும். காலை நான்கு மணி வரையில் எழுந்து மணி 4-30 தொடங்கி மணி 5-30 வரையில் முதல் நாட் பாடங்களைச் சிந்திக்கவும், மணி 5-30 தொடங்கி மணி 8-30 வரை ஸ்நானம் சந்தியா வந்தனம் முதலிய காலைக்கடன்கள் முடிக்கவும், மணி 9 தொடக்கம் வகுப்பில் படிக்கவும், மணி 12 தொடங்கி மணி 1-00 வரை உணவுருந்தவும், மணி 1 தொடங்கி மணி 3 வரை வகுப்பில் படிக்கவும், மணி 6-30 வரை தேகப்பயிற்சி அனுஷ்டானம் முதலிய மாலைக்கடன்கள் செய்யவும், மணி 6-30 தொடக்கம் கோயில் வழிபாடும் வேதாத்தியயனமும் செய்யவும், மணி 8 தொடக்கம் மணி 10 வரை உணவுருந்தவும் படிக்கவும், மணி 10 தொடங்கி மணி 4 வரை உறங்கவும் ஏற்ற வசதிகளைப் பிள்ளைகளுக்குச் செய்து வைப்பார்கள். இந்த நேரஅட்டவணையில் சில மாற்றங்கள் உண்டாகவிருப்பினும் அதுதவருக்கமாட்டாது.

இக்குருகுல வித்தியாலயத்தின் நோக்கம் கோயிற் குருமாராக வரவிரும்பும் இளங்களைத் தக்க கல்வி அறிவுள்ளவர்களாகச் செய்து, உலகிற்குப் பெரும் பிரயோசனமுள்ளவர்களாகச் செய்தலேயாம். இந்த நற்பணியில் முன்னின்று உழைத்துவரும் மெய்யன்பர்களுக்குச் சொவசமயிகள் எல்லோரும் கடமைப் பட்டவராகின்றார்கள். இந்த நல்ல சமயத்தைப் பயன்படுத்திக் குருமார்கள் திருக்கேதீச்சரத்தில் தாபிக்கவிருக்கும் வேதாகமக் கல்லூரிக்குந் தங்கள் பிள்ளைகளை அனுப்பிக் கல்வி அறிவு ஆற்றல்களிற் சிறந்தவர்களாக்குவது விரும்பத்தக்க நற்செயலாகின்றது.

கைவாபிமானிகளாகிய பெரியார்கள் எடுத்துக்கொண்ட இச்சற் கருமம் இனிது நிறைவேறும் வண்ணம் எல்லாம் வல்ல கருணாநிதியாகிய கெளரியம்பாசமேத ஸ்ரீகோதீச்சரநாதருடைய திருவடிக்கமலங்களை மனமொழி மெய்களால் சிந்தித்து வாழ்த்தி வணங்குகின்றேன்.

ஈழநாடும் தமிழ்ரூபம்

பண்டித அ. சிற்றம்பலம் B. A.,

[காலங்கிள்ளி பண்டித அ. சிற்றம்பலம் B. A. அவர்கள் திருக்கேதீச் சரத் திருப்பணிச்சபைக்கு ஆரம்ப காலத்தில் அருந்தொண்டாற்றினார். அவர் ஆரியத்ராவிட பாஷாவிருத்திச்சங்க வெள்ளிவிழா மலருக்கு எழுதிய கட்டுரையை இங்கு பிரசரிக்கின்றோம்.]

ஈழமென்பது இலங்கைக்குரிய பரியாய நாமங்களுள் ஒன்று. ஈழநாட்டுக்குந் தமிழருக்கு மிடையேயுள்ள தொடர்பிற்குக் காலவெல்லை வரையறுத்துக் கூறுதல் இயலாததாகும். மிகப் புராதன காலத்திலேயே இங்குத் தமிழ்பேசும் மக்கள் வசித்ததாக ஆராய்ச்சியாளர் கூறுவர். வால்மீகிமுனிவர் இயற்றிய இராமாயணத்தில் சரித்திர காலத்துக்கும் முற்பட்ட காலத்தில் இலங்கையில் நடந்த நிகழ்ச்சிகள் சில கூறப்படுகின்றன. அந்நாளில் வசித்த இராவணன் முதலிய இராக்கத்ரகள் தமிழ்பேசிய மக்களாகவே இருந்திருத்தல் வேண்டுமென்பது சில அறிஞர் கருத்தாகும்.

இராவணன் காலத்தின்பின் பல நூற்றுண்டுகளாக நிகழ்ந்த இலங்கைச் சரித்திர விவரங்களை அறியமுடியவில்லை. இராக்கதருக்குப் பின் நாகர் என்னும் ஒரு வகுப்பினர் இந்நாட்டை ஆண்டுவந்தனர். நாகரிகம் மிகுந்த சாதியினராகிய இவர்கள் கிறிஸ்துவுக்கு முன் ஐந்தாம் நூற்றுண்டுவரை இலங்கையில் ஆட்சிபூரிந்தனர். இவர்கள் பேசிய மொழியும் தமிழாகவே இருந்திருத்தல் வேண்டுமெனச் சிலர் ஊகிக்கின்றனர். சங்கப்புலவர்களுள் ஒருவராகக் கூறப்படும் முரிஞ்சியூர் முடிநாகராயர் என்பவரும் நாகர் வகுப்பைச் சேர்ந்தவரா யிருக்கலாம்.

கி. மு. ஐந்தாம் நூற்றுண்டில் விசயன் என்னும் அரசகுமார விருந்து இலங்கைக்கு வந்துசேர்ந்தனர். விசயன் தன்னுடன்வந்த களையும் வென்று தானே அந்நாட்டை ஆளத்தொடங்கினான். விசயன் தொடர்புகள் ஏற்பட்டன. இக் கூட்டத்தாரின் சந்ததியில் வந்தவர்திலிருந்து அனேக மக்களாவர். அக்காலத்திலேயே பாண்டிநாட்பின் னும் கடந்த 2500 ஆண்டுகளாகத் தென்னிந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்குத் தமிழர் காலந்தோறும் வந்துகொண்டேயிருக்கின்றனர். இவர்யோர் இலங்கைத் தமிழரென இன்றும் அதைக்கப்படுகின்றனர். ஏனை

இலங்கையில் நிரந்தரமாகக் குடியேறிய தமிழரைவிட வியாபாரத்துக்காகவும் வேறு தொழில்கட்காகவும் அனேக தமிழர் தென்னிந்பண்டைக்காலத்தில் இலங்கை மக்கள் வெளிநாட்டு வியாபாரத்தில் ஈடுபடவில்லை. ஆகவே தமிழ் வர்த்தகர்கள் இங்குள்ள விளைபொருட்களை முசிரி, கொற்கை, காயல், புகார் முதலிய தென்னிந்திய துறை முகங்கட்கு எடுத்துச் சென்று மத்தியத்தைக் கடற்பிரதேசத்திலிருந்து வரும் யவன வணிகர்களுக்கு விற்றுவந்தனர். இவ்விதம் நடந்த வியாபாரத்தால் தமிழ்நாட்டு வர்த்தகர் மிகுந்த லாபம் பெற்றுத் தன வந்தராயினர்.

அந்நாளில் அரேபியா முதலிய தேசங்களிலிருந்து சிறந்த குதிரைகள் தென்னிந்தியத் துறைமுகங்கட்கு வந்து சேர்வதுண்டு. இக் குதிரை வியாபாரத்தைத் தமிழ் வணிகர்கள் விசேடமாக நடத்தி அதனுலம் பெரும்பொருள் ஈட்டினர். மேலும் அந்நாளில் வாழ்ந்த அரசர்களின் சேனைகளுக்குக் குதிரைகள் அவசியம் வேண்டியிருந்தமையால் குதிரை வியாபாரிகள் அரசர்களிடையே மிகுந்த செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தனர்; அதனால் அரசியல் விஷயங்களிலும் அவர்கள் தலையிடுவதுண்டு. கி. மு. இரண்டாம் நூற்றுண்டில் தமிழ் நாட்டிலிருந்துவந்த சேனன், குட்டிகள் என்னும் குதிரை வியாபாரிகள் இருவர் சேர்ந்து இலங்கை அரசைக் கைப்பற்றினர். அரசனையிருந்த அசேலன் என்பவன் தலைநகராகிய அநுராதபுரத்தைவிட்டுத் தெற்கு நோக்கி ஓடினன். சேனனும், குட்டிகளும் பதினைந்து வருடங்களாக இலங்கையை ஆண்டனர். பின்னர் அசேலன் அவர்களைப் போரில் வென்று மீண்டும் அரசனானார்.

ஆனால் பின்னும் சில ஆண்டுகளுக்குள்ளேயே ஏலேலசிங்கன் என்னும் மற்றொரு வணிகத்தலைவன் சோழநாட்டிலிருந்து மிக்க பலம் பொருந்திய ஒரு சேனையுடன் இலங்கைக்கு வந்து அநுராதபுரத்தைத் தாக்கி அரசரிமையைக் கைப்பற்றினான். ஏலேலன் நாட்டைச் சிறந்த முறையில் நீதியோடு பரிபாலித்தான். அவன் பகைவராகிய சிங்களர் கூட அவனைப் புகழ்ந்து நீதி நிரம்பியவன் எனச் சிறப்பித்துக் கூறி யிருக்கின்றனர். கன்றை இழந்து தன் கடைவாயிலை அடைந்த பசுவுக்கும் இவன் நீதி வழங்கித் தன் புத்திரனையே மாய்த்த கதையும் சிங்கள சரித்திர நூலாகிய மகாவம்சத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. சிங்கள சரித்திர நூலாகிய மகாவம்சத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. நாற்பத்துமூன்று ஆண்டுகளாக ஏலேலன் பகைவர்கள் அவனைவெல்லப் பல முயற்சிகள் செய்தும் ஒன்றும் பலிக்கவில்லை. ஈற்றில் அவன் முதுமைப் பருவம் அடைந்தபின் கைமுனு என்னும் சிங்கள இளவரசன் ஏலேலனேடு தனிப்போர்ப்புறிந்து அவனைக் கொன்று வெற்றிபெற்றுன். அநுராதபுரத்தில் மீண்டும் சிங்களராட்சி நிலவியது.

கி. மு. முதலாம் நூற்றுண்டின் மத்தியில் இலங்கை பின்பும் தமிழர் ஆளுகைக்குட்பட்டது. மறவ வீரர்கள் எழுவர் சேர்ந்து இலங்கைக்கீது படையெடுத்தனர். அப்பொழுது இந் நாட்டை ஆண்ட அரசனுகியவகம்பாகு என்பவன் அவர்களுக்கு அஞ்சித் தன் தலைநகரை விட்டோடித் தெற்கேயுள்ள மலைகளுக்கிடையே ஒளிந்துகொண்டான். படையெடுத்து வந்த மறவர்களில் இருவர் பெருந் திரவியத்தைச் சேகரித்துக்கொண்டு தம் நாடு திரும்பிவிட்டனர். மற்ற ஐவரும் சேகரித்துக்கொண்டு தம் நாடு திரும்பிவிட்டனர். மற்ற ஐவரும் ஒருவர்பின் ஒருவராய்ப் பதினெட்டு வருடங்களாக இலங்கையை ஆண்டனர். கடைசி மறவன் ஆண்ட காலத்தில் வகைம்பாகு பெரும் படையுடன் அநூராதபுரத்துக்குத் திரும்பிவந்து மறவன் சேனையோடு போர்ப்புறிந்து வென்று மீண்டும் அரசனுன்.

மேற்கூறிய நிகழ்ச்சிகளிலிருந்து இரண்டாயிரம் வருடங்கட்கு முற்பட்ட காலத்திலேயே இலங்கையில் தமிழர் ஓரளவு செல்வாக்கும் ஆதிக்கமும் பெற்றிருந்தமை புலனாகும். அக்காலத்தில் தமிழ்ப் புலமை நிரம்பிய அறிஞரும் பலர் இலங்கையில் இருந்திருத்தல் வேண்டும். ஈழ நாட்டினராகிய பூதந்தேவனுர் (ஈழத்துப் பூதந்தேவனுர்) என்னும் அறிஞர் ஒருவர் கடைச்சங்கப் புலவருள் ஒருவராக இடம் பெற்றிருக்கிறார்.

கி. பி. இரண்டாம் நூற்றுண்டின் ஆரம்பத்தில் தீசன் என்னும் அரசன் இலங்கையில் ஆட்சிபுரிந்த காலத்தில் சோழ மன்னானுகிய கரிகாலன் ஈழநாட்டின்மீது படையெடுத்துவந்து வெற்றிகொண்டு பன்னீராயிரம் சிங்கள மக்களைச் சிறைப்படுத்திச் சென்றான். சில ஆண்டுகளின் பின் தீசன் மகனுகிய கயவாகு பழவாங்கும் பொருட்டுச் சோழநாட்டுக்குப் பெரும் படையோடு சென்று சோழர் சேனைகளை அழித்துத் தன்னுட்டு மக்களை மீட்டது மல்லாமல் அவர்களிலும் இரட்டிப் பங்காய சோழநாட்டுக் குடிகளைச் சிறையாக்கி இலங்கைக்கும் கொண்டு வந்தானென இராஜாவளி என்னும் சிங்கள சரித்திர நூல்கூறும். செங்குட்டுவன் என்னும் சேரவரசன் தன்னுட்டிலே கண்ணகிக் குக் கோயிலமைத்து விழாச் செய்த காலத்திலே இலங்கை மன்னானுகிய கயவாகுவும் அங்குச் சமூகமாயிருந்ததாகத் தமிழ் இலக்கிய நூலாகிய சிலப்பதிகாரத்திற் கூறப்பட்டிருக்கிறது. கண்ணகித் தெய்வத்தின் அற்புதங்களை அறிந்த கயவாகு மன்னன் தன்னுடு திரும்பியபின் பத்தினி வழிபாடு இலங்கையிலும் நடைபெறும்படி செய்தான்.

ஐந்தாம் நூற்றுண்டில் குளக்கோட்டன் என்னும் ஓர் இந்திய வரசன் திரிகோணமலைக்குச் சென்று கோணைசர் கோயிலில் பெருப்பித்துப் புதுக்குவித்தான். அத்துடன் அக்கோயிலில் நித்திய நைமித்திய பூசைகள் செவ்வனே நடைபெறும்பொருட்டு அநேக

மாணியங்களை அக் கோயிலுக்குச் சாதனங்களை செய்து வைத்தான். என்னும் பெருங் குளத்தைக் கட்டுவித்தானென்னவும் கூறப்படுகிறது.

ஏழாம் நூற்றுண்டில் இலங்கையிலிருந்து துரத்தப்பட்ட மானவம் மன் என்னும் சிங்கள அரசகுமாரன் காஞ்சியில் ஆட்சிபுரிந்த பல்லவ இருக்கும்பொழுது பல்லவர் நடத்திய யுத்தங்களில் பங்குபற்றிப் போர்த்தொழிலில் மிகுந்த திறமை யடைந்தான்; பின் நரசிம்ம சுரிமையை எளிதிற் கைப்பற்றினான். மானவம் மன் ஈழநாட்டரசனாக வந்தகாலத்திலிருந்து பல்லவருடைய கலைப்பண்புகளும் செல்வாக்கும் இந்நாட்டிற் புகுவனவாயின. அவன் காலத்தில் ஈழநாட்டுத் தொழிலாளிகள் பல்லவர்களிடமிருந்து மிக நுட்பமான சிற்பவேலைப்பாடுகளையெல்லாம் கற்றுக்கொண்டன ரென்பதை அநுராதபுரத்தில் சிதைவுற்றுக் கிடக்கும் கட்டடங்கள் எமக்குத் தெரிவிக்கின்றன.

எட்டாம் நூற்றுண்டில் உக்கிரசிங்கன் என்னும் அரசகுமாரன் இப்பொழுது கந்தரோடை என வழங்கும் கதிரமலை என்னுமிடத்திலிருந்து இலங்கையின் வடபாகத்தை ஆண்டான். அவன் மாருதப்பிரவல்லி யென்னும் சோழ ராசகுமாரியை மணங்களை செய்து அவன் வேண்டுகோட்டபடி மாவிட்டபுரம் கந்தசவாமி கோவிலைக் கட்டுவித்தான். சிறிது காலத்தின்பின் அவன் கதிரமலையை விட்டு வட கீழ் பாகத்திலிருந்த சிங்கை நகரைத் தன் இராசதானியாகக் கொண்டான். அவனுக்குப் பின்னர் அவன் சந்ததியினர் சிலகாலங்களில் சுதந்திரம்பெற்ற தனி அரசராயும் வேறு சில காலங்களில் சிங்கள அரசர்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டவராயும் அரசுபுரிந்தனர்.

பத்தாம் நூற்றுண்டில் பாண்டிய அரசனுகிய இராசசிம்மனுக்கும் சோழஅரசனுகிய பராந்தகனுக்கு மிடையே பெரும் போர் நிகழ்ந்தது. இப் போரில் இலங்கையரசனுகிய காசியப்பன் பாண்டியனுக்கு உதவிபுரிந்தான்; ஆயினும் பாண்டியன் சோழனை எதிர்த்து நிற்கமுடியாது மேலும் பகடத்திரட்டும் நோக்கத்துடன் இலங்கைக்கு வந்தான். பராந்தகச் சோழனும் தன் சேஜையோடு அவனைப் பின்தொடர்ந்து வந்து அநுராதபுரத்தைத் தாக்க, அவனை எதிர்க்கும் ஆற்றலில்லாத இலங்கை அரசனுகிய மூன்றாம் உதயன் தெற்கேயுள்ள மலைகளில் ஒடி ஒளிந்துகொண்டான். இதற்கிடையில் சோழநாட்டின் வடக்கே கெல்லையிற் குழப்பமேற்பட்டமையால் பராந்தகன் இலங்கையில் தன் வெற்றியைப் பூரணமாக்காது திரும்பித் தன்னுடு செல்லவேண்டியதாயிற்று.

அந்நாளில் இலங்கையின் வடபகுதியில் சிறிது சிறிதாகத் தமிழர்கள் சென்று நிறைந்துவிட்டனர். ஈழத்தின் வடகோடியைத் தமிழ் மன்னர் ஏற்கனவே ஆளத்தொடங்கிவிட்டனர். பராந்தகன் படையெடுப்புக்குப் பின்னர் அநுராதபுரத்துக்கு வடக்கேயுள்ள சில நூற்றுண்டுகள் முன்புதொட்டே இலங்கைச் சைனியத்தில் கூலிப் போர்வீரர்கள் பெருகிவிட்டனர். இக் கூலிப் போர்வீரரும் பெரும் பாலும் தமிழராகவே இருந்தனர். பத்தாம் நூற்றுண்டு னிறுதியில் இலங்கையை ஆண்ட ஐந்தாம் மகிந்தனும் அவனுக்கு முன்ஆண்ட அவன் தமையனுகிய ஐந்தாம் சேனனும் தம் தமிழ்ப் போர்வீரர்கள் செய்த கலகத்தினுஸ் உயிர் பிழைத்தற்காகத் தெற்கு நோக்கி ஓடினர். ஐந்தாம் சேனன் தமிழர்களுடைய செல்வாக்கு மிகுந்திருந்த அநுராதபுரத்திலிருந்து ஆளமுடியாமையால் அத்தலை நகரையும் அதன் வடபகுதியையும் தமிழர்கள் கையில் விட்டுவிட்டு ஓடிப்போய்ப் பொலன்றுவை என்னுமிடத்தைத் தலைநகராக்கிக்கொண்டான்.

பதினேராம் நூற்றுண்டின் ஆரம்பத்தில் சோழ அரசனுகிய இராசராசன் இலங்கையின் மீது படையெடுத்தபொழுது அவனுக்கு எதிர்ப்பே இல்லை யென்று கூறலாம். அவன் பொலன்றுவை யென்னும் புதிய தலைநகரையும் கைப்பற்றி இலங்கையில் தன் ஆட்சியை நிலை பெறச் செய்துவிட்டு அங்கிருந்து மேற்கு நோக்கிக் கப்பலிற் சென்று மாலைத்துவகளையும் இலக்கத்துவகளையும் வென்று கைக்கொண்டான். இதன்பின்னும் சில ஆண்டுகளாகத் தென்னிலங்கையில் சில கலகங்கள் நடந்தன; அவற்றை ஒழிப்பதற்கு இராசராசன் மகன் இராசேந்திரன் ஒர் சேனையோடுவந்து கலகக்காரர்களை அடக்கி ஐந்தாம் மகிந்தனையும் சிறைப்படுத்தினான். பிறகு இராசேந்திரன் பொலன்றுவை என்ற பெயரைச் சூனாதபுரம் என்று மாற்றி இலங்கைத் தீவினைச் சோழ சாம்ராஜ்யத்தில் ஒரு மண்டலமாகச் செய்து அதற்கு மும்முடிச் சோழமண்டலமெனப் பெயருமிட்டான். பொலன்றுவையில் இப்பொழுது கிலமடைந்த நிலையிற் காணப்படும் கட்டிடங்களும் சிற்ப உருவங்களும் சோழராட்சியின் ஞாபகசின்னங்களாகவிருந்து தமிழ்ச் சிற்பிகளின் திறமைக்குச் சான்றுபகர்கின்றன.

பதினேராம் நூற்றுண்டின் இறுதியில் சோழநாட்டு அரசரிமைக்காகச் சோழ ராஜகுமாரர்கள் இருவரிடையே சண்டை ஏற்பட்டது. அப்பொழுது பொலன்றுவை அநுராதபுரம் முதலிய இடங்களிலுள்ள சோழர் சேனைகளிற் பெரும்பாகம் சோழநாட்டிற்குத் திரும்பிப் போய்விட்டது. எஞ்சிநின்ற படைகளை விஜயபாகு என்னும் இலங்கை யரசன் தன் சேனையோடு அநுராதபுரத்திற்கு அப்பால்

வரை தூரத்திக்கொண்டுவந்து அந் நகரை எளிதிற் கைப்பற்றி ஆட்சி புரியத் தொடங்கினான்.

பன்னிரண்டாம் நாற்றுண்டில் மிகுந்த வலிமையும் திறமையும் படைத்த மாகாபராக்கிரமபாகு இலங்கை அரசனும் முடிதரித்தான். அவன் தன் திறமையால் இலங்கையின் வடபகுதியையும் தன்வயப் படுத்தி ஈழநாடு முழுவதையும் ஒரு குடைக் கீழ் ஆண்டான். அவன் காலத்தில் பாண்டி நாட்டில் அரசுரிமை காரணமாக அரசகுமாரர்கள் இருவர்க்கிடையே பினாக்கேற்பட்டது. அவருள் ஒருவனுக்குச் சோழ அரசனுகிய இராசாதிராசன் ஆதரவுகிடைத்தது. மற்றவனைப் பராக்கிரமபாகு ஆதரித்து அவனுக்கு உதவி புரிதற்காக ஒருபெருஞ் சேனையையும் பாண்டி நாட்டிற்கு அனுப்பினான். அங்கு நிகழ்ந்த போரில் இலங்கைப் படைக்கு முதலில் சில வெற்றிகள் கிடைத்தனவே யாயினும் ஈற்றில் சோழ சைன்னியம் அதனை நிர்மூலமாக்கிவிட்டது.

பராக்கிரமபாகுவுக்குப் பின்வந்த இலங்கையரசர்களால் நாடு முழுவதையும் ஒன்று சேர்த்து ஆளமுடியவில்லை. ஆகவே மீண்டும் இலங்கையிலுள்ள தமிழர்கள் வேரூகப் பிரிந்து ஒரு தனி யரசை அமைத்துக்கொண்டனர். இதுவரை அரசர்களுக்கும் போர்வீரர்களுக்குமிடையே அடிக்கடி சண்டை நிகழ்ந்தபோதிலும் இரு சமூகத்தையும் சேர்ந்த பொதுமக்கள் ஏற்றுமையாகவே வாழ்ந்துவந்தனர். நாட்டில் இடையிடையே சண்டைகளும் கலகங்களும் உண்டாய போதிலும் பொதுமக்களை அவை அதிகம் பாதிக்கவில்லை. நாட்டின் செல்வத்தை அபரிமிதமாகக் கவர்ந்து செல்லும் அந்தியர் இன்னும் இங்கு கால்வைக்கவில்லை. அரசர்களும் சேனைத் தலைவர்களும் தமிழர் சிங்களர் எனப் பேதம் பாராட்டிச் சமர்புரிந்தபோதிலும் பொதுமக்கள் அவ்வித குரோதமற்றவராய் ஏற்றுமையாகவே வாழ்ந்தனர். நாட்டில் அநேக குளங்களும் நிர்ப்பாசன வசதிகளும் அமைந்திருந்தமையால் பயிர்த்தொழில் நன்குநடைபெற்றுத் தானியம் ஏராளமாக விளாந்தது. இலங்கையிலிருந்து ஏனைய நாடுகளுக்குத் தானியம் ஏற்றுமதிசெய்யப் பட்டமையால் இலங்கை கீழ்நாட்டுத் தானியக் களஞ்சியம் என அழைக்கப்பட்டது.

நிற்க, தமிழர்கள் அமைத்த தனி அரசுக்கு முக்கிய நிலைக்களமாக விளங்கியது ஈழநாட்டின் வட முனையிலுள்ள யாழ்ப்பாணமாகும். இது முற்காலத்தில் ‘நாகதீபம்’ எனவும் ‘மணற்றி’ எனவும் பெயர் பெற்றிருந்ததாக அறிஞர் கூறுகின்றனர். யாழ்ப்பாணம் தனியரசான பின் அதனை ஆண்ட மன்னர் ‘ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள்’ என அழைக்கப்பட்டனர். இவர்கள் முன்னேர்கள் எங்கிருந்து வந்தவர்கள் அழைக்கப்பட்டனர்.

என நிச்சயமாகக் கூறமுடியவில்லை. ஆராய்ச்சியாளர்கள் இவர்கள் சோழ வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்களெனவும் கலிங்க ராசவம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்களெனவும் அபிப்பிராய பேதமுடையவராயிருக்கின்றனர். ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் வம்சம் விஜய கூழங்கைச் சக்கரவர்த்தி ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் 13-ஆம் நூற்றுண்டில் ஆரம்பமானது. என்னும் அரசனுடன் இடம் சிங்கை நகராகும். இவர்கள் தம் தலைநகராகக்கொண்ட இடம் சிங்கை நகராகும். இவர்கள் ஆட்சியின் கீழ் வட இலங்கையில் கல்வியும் செல்வமும் ஒருங்கே விருத்தியுறலாயின. அந்நாளில் யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு தமிழ்ச் சங்க மிருந்ததாகவும் பிறநாடுகளிலிருந்து புலவர்கள் வந்து அச்சங்கத்தில் வீற்றிருந்து தமிழை வளர்த்ததாகவும், அப்புலவர்கள் இயற்றிய நூல்கள் யாவும் ‘சரசுவதி மகாலயம்’ எனப் பெயரமைந்த ஒரு புத்தகாலயத்தில் வைக்கப்பட்டதாகவும் யாழ்ப்பாணச் சரித்திர நூல்கள் கூறும். யாழ்ப்பாண அரசர்களில் ஒருவனுய குண்டுஷண சிங்கையாரியச் சக்கரவர்த்திக்கு மந்திரியாக அடியார்க்கு நல்லார் என ஒருவர் இருந்தார். இவரே சிலப்பதிகாரத்துக்கு உரை செய்தவ ரெனவும் சிலர் கருதுகின்றனர். குண்டுஷணன் பேரனுன ஜயலீர சிங்கையாரியன் தன் அவைக்களத்திருந்த அறிஞரைக்கொண்டு பல நூல்களை இயற்றுவித்தான். செகராசசேகரம் என்னும் வைத்திய நூலும், செகராசசேகரமாலை என்னும் சோதிட நூலும் கணக்கதி காரம் என்னும் கணிதநூலும் இவன் காலத்தே இயற்றப்பட்டன. பண்டிதராசர் என்னும் புலவரும் இவன் காலத்திலேயே வாழ்ந்து தக்ணினகலாச புராணம் என்னும் நூலை யியற்றினார்.

யாழ்ப்பாண அரசர்களின் பலம் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து ராஜரட்டை என்னும் பிரிவு முழுவதையும் ஆளும் அளவுக்கு முன்னேறி யது. சிங்கள மன்னர் போதிய பாதுகாவலைப் பெறுதற்காக இலங்கையின் நடுப்பாகத்திலும் மேலைப்பகுதியிலுமுள்ள கோட்டை அரண்களுக்குத் தங்கள் தலைநகரை மாற்றிக்கொண்டனர். பதின்மூன்றும் நூற்றுண்டில் நிலைமை இங்ஙனமிருக்கும்போது பாண்டிய மன்னன் இலங்கை மீது படையெடுத்தான். சிங்கள அரசனுகிய முதலாம் புவனேகாகு யாப்பாகு என்னும் அரணிலிருந்து ஆண்டுவந்தமையால் தமிழ்ச் சேனை தன் அருகில் வரமாட்டாதென எண்ணினான். குலசேகரபாண்டியன் படைத்தலைவனுன ‘ஆரியச்சக்கரவர்த்தி’ சிங்களர் சேனையைப் புறங்காட்டி யோடச்செய்து அவர்கள் தலைநகரையுங்கைப்பற்றி அங்கிருந்த புத்த தந்தத்தையும் எடுத்துச் சென்றுள்ளனக் கூறப்படுகிறது. அதன்பின் பாண்டியர்கள் தொடர்ச்சியாக இருபது ஆண்டுதுங்க சிங்கையாரியச் சக்கரவர்த்தி என்னும் யாழ்ப்பாண மன்னன் காலத்தில் இலங்கை எங்கும் சிங்கை நகர் அரசன் விடைக்கொடியே

விளங்கியதென யாழ்ப்பாண வைபவமாலை கூறும். ஆகையால் இவனே பாண்டியர் படைத் தலைவனென மகாவம்சத்திற் குறிப்பிட்ட ‘ஆரியச் சக்ரவர்த்தி’ யாகவிழுக்கலாம்.

பதினுண்காம் நூற்றுண்டில் அநுராதபுரம், பொலன்றுவை என்னும் இரு பழைய நகரங்களும் வடபகுதியில் தனியாட்சி நடத்திய தமிழர் கையிலிருந்தன; தமிழர் ஆட்சி தெற்கே புத்தளம் வரையிலும் அதற்கப்பாலும் பரவிவிட்டது. சிங்கள அரசர் குறுநில மண்ணர் நிலைக்கு ஒடுக்கப்பட்டனர். மூன்றும் விக்கிரமபாகு என்னும் சிங்கள மண்ணன் யாழ்ப்பாண நாட்டிற்குத் திறை செலுத்தி வந்தானெனவுங் கூறப்படுகிறது. ஆயினும் பதினுண்காம் நூற்றுண்டில் இறுதியில் சிங்களர் யாழ்ப்பாண நாட்டின் தலைமையினின்றும் தம்மை விடுவிக்க முயற்சி செய்தனர். கொழும்புக்குத் தெற்கேயுள்ள சதுப்பு நிலத்தில் அளகக்கோஞர் என்னும் சிங்களர் படைத்தலைவன் வலிய அரண் ஒன்றை வகுத்துக்கொண்டு தமிழரசின் ஆஜையை எதிர்க்கலுற்றுன். இதன் விளைவாக நிகழ்ந்தபோரில் தமிழ்ப் படைகள் நிலத்தின் வழியாகவும் கடலின் வழியாகவும் சென்று சிங்களப் படைகளையும் அரண்களையும் தாக்கின. தமிழரின் நிலப்படைகள் வெற்றிபெற்றும் கடற்படைகள் தோல்வியற்றுப் பெருஞ் சேதமடைந்தமையால் யாழ்ப்பாண அரசின் ஆதிக்கம் குறையலாயிற்று.

பதினெந்தாம் நூற்றுண்டின் ஆரம்பத்தில் சிங்கள நாட்டு மன்னாகவந்த ஆரும் பராக்கிரமபாகு என்பவன் இலங்கை முழுவதையும் தானே ஆள் விரும்பினான். அதற்கு வாய்ப்பாக அவனிடம் மிகுந்த வலிமையும் திறமையும் உடைய படைத்தலைவன் ஒருவனிருந்தான். பராக்கிரமபாகு செண்பகப்பெருமாள் எனப் பெயர்கொண்ட இப்படைத் தலைவன் ஓர் பெருஞ் சேஜையுடன் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றுமாறு அனுப்பினான். செண்பகப்பெருமான் இடையில் தனின் எதிர்த்த தமிழ் இனத்தவர்களாகிய வன்னித் தலைவர்களை வென்று அடக்கி யாழ்ப்பாணத்தினுள் நுழைந்து தலைநகரைக் கைப்பற்றினான். பின்னர் அவனே யாழ்ப்பாண நாட்டு மன்னானுயிப் பதினேழு ஆண்டுகளாக அரசுபுரிந்தான். பராக்கிரமபாகு இறந்ததும் செண்பகப்பெருமாள் சிங்கள நாட்டுத் தலைநகரான கோட்டைக்கு விரைந்து சென்று சிங்கள அரசுரிமையைக் கைப்பற்றிப் புவனேகபாகு என்னும் பெயரோடு அரசு அனுமதி பெற்று விரும்புவதையிருந்தான்.

இதுவரை சமயம் பார்த்து இந்தியாவில் ஒளித்திருந்த கனககுரிய சிங்கையாரியன் என்னும் யாழ்ப்பரண மன்னன் மீண்டும் வந்து தன் அரசு ரிமையைக் கைப்பற்றினான். இவன் மகனுகீய பரராச சேகரன் சென்ன பகப்பெருமாள் காலத்திற் சிதைந்துபோன தமிழ்ச் சங்கத்தைப் பின்

னரும் புதுக்கி அமைத்தான்; மேலும் புலவர்க்கு வேண்டிய உதவிகள் புரிந்து தமிழ்மொழியைப் போற்றி வளர்த்தான். பரராசசேகரன் அவையில் அவன் மைத்துனஞ்சிய அரசகேசரி என்னும் பெரும் புலவன் வடமொழியிற் காளிதாச மகாகவி இயற்றிய இரகுவம்சம் என்னும் நூலைத் தமிழ்மொழியிற் பெருங்காப்பியமாகப் பாடி அரங்கேற்றினான். பரராசசேகரன் உலா என்னும் நூலும் இக் காலத்திலேதான் ஆக்கப் பட்டிருத்தல் வேண்டும்.

பதினாறும் நூற்றுண்டில் சங்கிலி எனப்படும் செகராசசேகரன் யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்டுவந்தபொழுது வியாபார நோக்கமாகக் கீழைத் தேயங்களுக்கு வந்த போர்த்துக்கேயர் ஈழநாட்டினும் சிறிது சிறிதாக ஆதிக்கம் பெறலாயினர். சில ஆண்டுகளுக்குள்ளேயே அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றி எதிர்மன்னப்பரராசசேகரன் என்னும் ஓர் அரச�ுமாரனைத் தமக்குக் கீழடங்கிய சிற்றரசனாகச் சிங்காசனத் தமர்த்தினர். அவன் இறந்ததும் அவன் உறவினஞ்சிய சங்கிலி என்பவன் அரசுரிமையைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு போர்த்துக்கேயரை நாட்டை விட்டுத் தூரத்த முயன்றுன். போர்த்துக்கேயர் தம் துப்பாக்கிப்படையின் பலத்தினால் சங்கிலியின் சேனையை அழித்து அவனைச் சிறைப் படுத்திக் கோவை என்னுமிடத்திற்குக் கொண்டுபோய்க் கொண்றுவிட்டனர். இத்துடன் இலங்கையில் தமிழர்க்கிருந்த தனியாட்சியுரிமையும் ஒழிந்துவிட்டது.

தமிழர் ஆட்சி இங்ஙனம் முடிவடைந்ததாயினும் பல நூற்றுண்டு களாக அவர்களுக்கும் ஈழநாட்டுக்கும் ஏற்பட்ட தொடர்பு அழியாததாய்விட்டது. சிங்களர் மதமாகிய பெளத்தம் தமிழர் மதமாகிய இந்து மதத்தோடு பெரிதுங்கலந்துவிட்டது. பெளத்த கோவில்களி லைல்லாம் இந்துமதத் தேவர்களாகிய கணேசர், சுப்பிரமணியர், விஷ்ணு முதலியோரின் உருவச் சிலைகள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டன; அக் கோவில்களில் இத்தெய்வங்கட்டு வழிபாடுகளும் நிகழ்ந்தன. தமிழ்ச் சொற்களும், சொற்றெடுர்களும், மரபுகளும் அதிகமாகச் சிங்கள மொழிக்குட் புகுந்துவிட்டன. சிங்கள நாட்டில் தமிழர் வாழ்ந்த ஊர்களும், பிரதேசங்களும், தமிழ்ப் பெயர்களாலேயே அழைக்கப் படலாயின. தமிழரின் ஓவிய முறை சிற்ப முறைகளும் தமிழ் நாகரீகமும் சிங்கள சமூகத்திற் செறிந்து வேறொன்றிவிட்டன.

தமிழர் ஆட்சி முடிவடைந்தபின் ஏறக்குறைய நாற்பது ஆண்டுத்தரும் இலங்கையின் கரையோரப்பகுதிகளை ஆண்டுவந்தனர். இவர்கள் ஆட்சி காலத்தில் வன்னி நாட்டிலுள்ள குளங்கள் ஆண்டுகள் தோறும் கட்டுகள் உடைந்துவர அவைகளைத் திருத்திக் கட்டுவோரின் மையால்

வேளாண்மையுங்குறைறந்து வந்தது. காட்டுக்காய்ச்சலும் அக்காலத்தில் தான் வன்னி நாட்டில் காலுன்றத் தொடங்கியது. ஒரு காலத்தில் செழிப்பும் செல்வமும் பெற்று உன்னத நிலையிலிருந்த வன்னிநாடு காட்டுக் காய்ச்சலின் உக்கிரத்தைத் தடைபண்ண வேண்டிய முயற்சி விட்டது. வட இலங்கைத் தமிழ்க் குடிகள் தொகையிற் குறைந்த சிங்களரும் தமிழரும் ஒன்று சேர்ந்து இழந்த தம் சுதந்தரத்தை மீண்டும் பெறப் பலமுறைகளில் முயன்றனர். ஆயினும் அவர்கள் முயற்சி பலிக்கவில்லை. ஒல்லாந்தர் ஆளுகைக் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத் தமிழரின் வழக்கங்கள் ‘தேசவழமை’ என ஓர் சட்டநூலாகத் தொகுக்கப்பட்டன. அக்காலத்தில் அநேக அறிஞர்கள் வாழ்ந்து பலநூல்களை இயற்றித் தமிழை வளர்த்து வந்தனர். சிவஞான சித்தியாருக்கு உரையியற்றிய *ஞானப்பிரகாச தம்பிரானும், சிவராத்திரிபுரணம், பிள்ளையார் கதை முதலிய நூல்களியற்றிய வரதபண்டிதரும், மறைசையந்தாதி, பறுளை விநாயகர் பள்ளு முதலிய நூல்களியற்றிய சின்னத் தம்பிப்புலவரும், யாழ்ப்பாண வைபவமாலை புவியூர் யமகவந்தாதி முதலிய நூல்களியற்றிய மயில்வாகனப் புலவரும், அக்காலத்தில் வாழ்ந்த புலவர் பெருமக்களாவர்.

பதினெட்டாம் நூற்றுண்டில் தமிழ்மொழி தென்னிலங்கையிலும் மிகுந்த செல்வாக்குப்பெற்றிருந்தது. அக்காலத்தில் தர்ஜ்சை நாயக்கர் குலத்தைச் சேர்ந்த அரசர் பலர் கண்டிச் சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருந்தனர்; கண்டி அரசாங்க பாதை தமிழாகவே இருந்தது; அரண்மனையிலும் பிரபுக்கள் வீடுகளிலும் தமிழே பேசப்பட்டது; முக்கிய பத்திரங்களைல்லாம் தமிழிலேயே எழுதப்பட்டன. 1815-ம் ஆண்டில் ஆங்கிலேயரும் சிங்களத் தலைவர்களும் செய்துகொண்ட உடன்படிக்கையில் கையொப்பமிடும்போது சிங்களத் தலைவர்கள் தமிழிலேயே கையொப்பமிட்டார்களன்பதும் இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது. இலங்கையின் மேற்குப்பாகத்தில் நீர்கொழும்பு, சலாபம் முதலிய இடங்களை அடுத்த பிரதேசங்களில் வசித்த மக்களுட் பெரும்பாலோர் தமிழ் பேசும் மக்களாகவே இருந்தனர். இவர்கள் பின்னாளில் சிறிது சிறிதாகச் சிங்களம் பேசும் மக்களாக மாறிவந்தனர். அம்மாற்றம் இன்னும் முற்றுப்பெற வில்லை. இன்றும் அப் பிரதேசங்களில் தமிழ் மக்கள் இருப்பதையும் அவர்கள் சிறிது சிறிதாகச் சிங்கள மக்களாக மாறுகின்றமையையும் நாம் காணலாம்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றுண்டு தொடக்கம் இலங்கையில் ஆங்கிலேயர் ஆட்சி நடந்தது. இவர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் இலங்கையின்

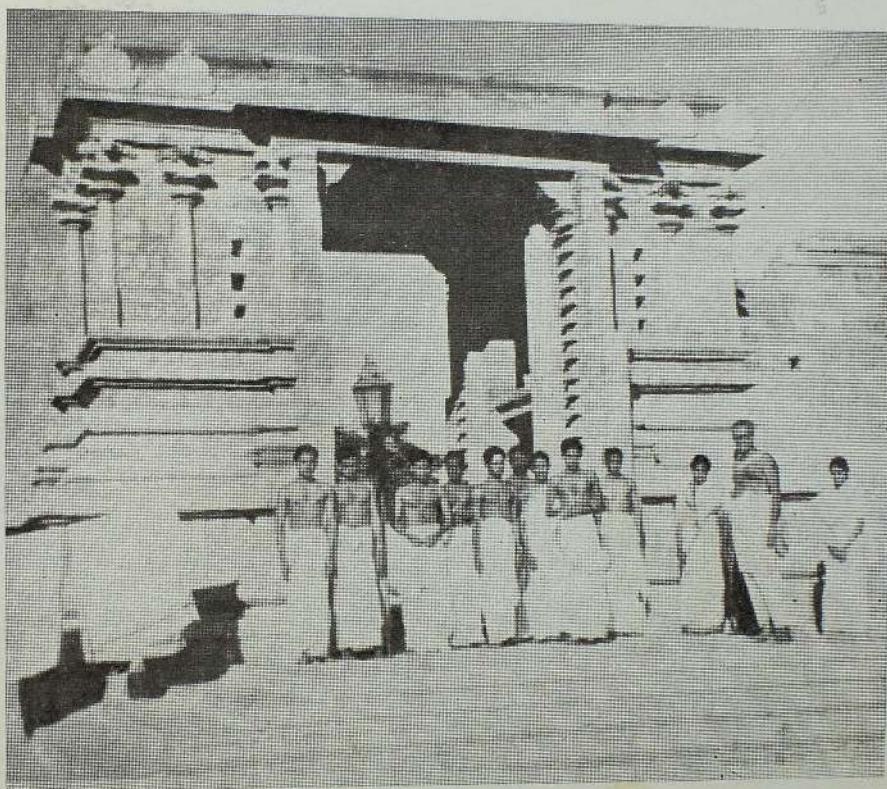
* இவர் போர்த்துக்கேயர் காலத்தவர் என்பது அறிஞர் கருத்து.

இயற்கை வளத்தை விருத்தி செய்வதற்குத் தென்னிந்தியாவிலிருந்து இயற்கை வளத்தை விருத்தி செய்வதற்குத் தென்னிந்தியாவிலிருந்து தமிழ் மக்கள் லட்சக் கணக்கில் வருவிக்கப்பட்டனர். இம் மக்கள் உழைப்பினாலேயே தேயிலைத் தொழிலும் றப்பர்த் தொழிலும் விருத்தி யாகி இலங்கை இன்று செல்வம் கொழிக்கும் நாடாக இலங்குகின்றது. மேலும் ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் அரசாங்க நிர்வாகம், கல்வித் துறை, சட்டத்துறை, வைத்தியத்துறை, வியாபாரத்துறை முதலாகப் பொதுஜனவாழ்விற்கு இன்றியமையாத துறைகளிலெல்லாம் தமிழர் முன்னணியில் நின்று உழைத்திருக்கின்றனர். தேசீய இயக்கம், சுதந்திர முயற்சி, சமூகசேவை ஆகிய இவற்றிலும் தமிழ் மக்கள் ஏனைய சமூகத்தினர்க்குப் பின்னிற்கவில்லை.

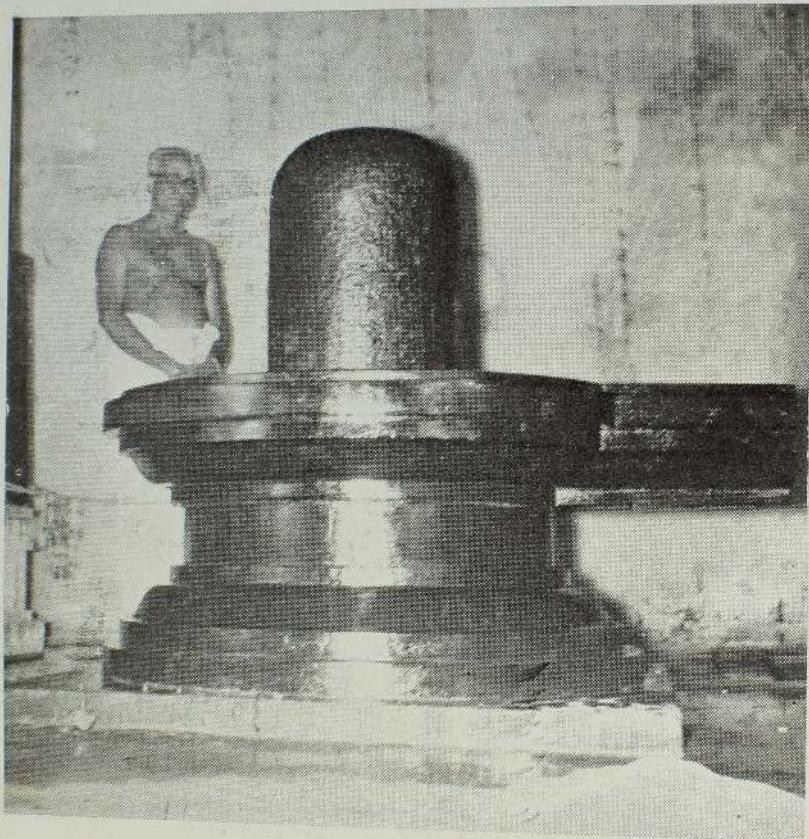
அமெரிக்க மின்னரிமாரால் தாபிக்கப்பட்ட வட்டுக்கோட்டைச் செமினரி என்னும் கலாசாலையில் தமிழ் வளர்ச்சிக்காக அரிய தொண்டு கள் நிகழ்ந்தன. இக் கலாசாலையில் கற்றுத் தேறிய அறிஞர்கள் இலக்கணம், தருக்கம், கணிதம், வானசாஸ்திரம், விஞ்ஞானம், வைத்தியம் முதலிய துறைகளை விளக்கித் தமிழிற் புதிய முறையிற் பல நூல்களை இயற்றினர். மேல்நாட்டு அறிஞர் சாஸ்திரங்களைத் தமிழில் எழுதுவதற்கு முதன் முதலாக வழிகாட்டியோர் இவர்களே. தமிழ் வளர்ச்சியிலும் கலைவளர்ச்சியிலும் ஊக்கத்துடன் முயன்று புகழ் பெற்ற ஈழநாட்டுத் தமிழருள் சேஞ்சிராயர் முதலியார், ஆறுமுகநாவலர், சபாபதி நாவலர், தாமோதரம்பிள்ளை, விசுவநாதபிள்ளை, கதிரவேற் பிள்ளை, பொன்னம்பலம்பிள்ளை, குமரசாமிப்புலவர், கனகசுந்தரம் பிள்ளை, ஞானப்பிரகாச சுவாமிகள், விபுலாநந்த அடிகள், ஆனந்தக் குமாரசவாமி ஆகியோரை விசேஷமாகக் குறிப்பிடலாம்.

நம் தாயகமாகிய ஈழநாடானது மீண்டும் சுதந்தரம் பெற்றிருக்கின்றது. சுதந்திரம் பெற்ற இலங்கையில் தமிழ் மக்கள் மேலும் ஊக்கத்துடன் முயன்று உழைத்துத் தமக்கும் நாட்டுக்கும் பெருநன்மை புரிவார்களாக.

திருக்கேதீச்சர கோயில் இராசகோபுரவாசல்

பழைய சிவலிங்கம். இப்பொழுது மேற்குப் பிரகாரத்தில் பிரதிஷ்டை செய்யப் பெற்றிருக்கிறது. மிகப் பெரிய சிவலிங்கங்களில் இதுவுமொன்றுகක் கருதப்படுகிறது.

ஈழநாட்டு சௌகரம்

திரு. ச. அம்பிகைபாகன் அவர்கள், B. A.

[இக்கட்டுரை முதற்பகுதி கணேசையர் நினைவுமலரிலும் பிற்பகுதி குமாரசுவாமிக் குருக்கள் பாராட்டுவிழா மலரிலும் வெளிவந்தன. இவ்விரண்டையும் சேர்த்து வெளியிட்டால் பிரயோசனமாயிருக்கும் எனப் பல அன்பர்கள் விரும்பியபடியால் சில திருத்தங்களுடன் இங்குப் பிரசுரிக்கப்படுகிறது.]

ஈழநாட்டிற் சிவ வழிபாட்டின் வரலாற்றை ஆராயுமுன், சிவ வழிபாட்டின் தொன்மையைப்பற்றியும், அது உலகின் பல பாகங்களிலும் பரவியிருந்ததைப்பற்றியும், முதலிற் சிறிது ஆராய்வது பொருத்தமாயிருக்கும். பல்வேறு சமயங்களின் சரித்திரத்தை ஆராயும் பொழுது, சைவசமயமே மிகவும் புராதனமானது என்று புலப்படுகின்றது. இந்தியாவின் மிகப் பழைமையான நாகரிகம் மொகஞ்சதாரோ, ஹரப்பா முதலிய விடங்களில் வழங்கிய நாகரிகமாகும். இதன் காலம் கி. மு. 3000 என்பர். இப்பிரதேசங்களில் வாழ்ந்த மக்களின் நாகரிகத்தைப்பற்றி ஓர் ஆராய்ச்சியாளர் கூறியிருப்பது பின்வருமாறு. “ஹரப்பா மொகஞ்சதாரோ முதலியவிடங்களிற் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பழம்பொருள்கள் ஆரியர் இந்திய நாட்டுக்கு வருமுன் சைவசமய மிருந்ததென்பதை ஐயமற விளக்குகின்றன. அவ்விடங்களிற் காணப்பட்ட பட்டயங்களிற் பொறிக்கப்பட்ட எழுத்துக்களை ஹரஸ் பாதிரியார் படித்துள்ளார். இதனால் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்திற் சிவமதம் இந்திய நாட்டில் இருந்ததென்பது நன்கு வலியுறுகின்றது. அவ்விடங்களில் வழிபடப்பட்ட இலங்கங்கள், கடவுளுக்குரியவையாகக் கருதப்படும் மூன்று கண்கள், முத்தலை வேல் (சூலம்), பாம்பு, கோடரி (மழு) முதலியன ஆரியர் வருமுன்னரே நமது நாட்டிற் சிவமதம் நன்கு வேறுன்றி இருந்ததென்பதை விளக்குவன.”

மேலும், சிவமதம் இந்தியாவிலிருந்து மொசப்பத்தேமியா, எகிப்து, கிறீஸ், ஐரோப்பா முதலியவிடங்களுக்குப் பரவியதென்பதற்குப் பல சான்றுகளுள். முக்கேசி யென்பார் தமது ‘இந்திய நாகரிகமும் அதன் பழமையும்’ என்னும் நூலில் இதுசம்பந்தமாகக் கூறியிருப்பது பின்வருமாறு: “இந்திய மக்கள் சிவனின் அருட்குறியாகிய சிவலிங்கத்தைத் தொன்று தொட்டு வழிபட்டு வருகின்றனர். இவ்வணக்கம் இந்தியாவுள் மாத்திரம் நிற்கவில்லை, இது உலகின் ஏல்லாப் பாகங்களிலும் பரவியிருந்ததென்பதை விளக்குதற்கு வேண்

டிய சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன. சீல, யப்பான், இந்துக் கடற்றீவுகள், பசுபிக் கடற்றீவுகள் முதலியவிடங்களிற் சிவ வழிபாடு முற்றிலும் மறைந்து விடவில்லை. ஆபிரிக்க, அமெரிக்க மக்களிடையும் இது ஒரு கால் பரவியிருந்தது. அசீரிய, யூதேய, சீரிய, சின்னா ஆசிய, பபிலோ நிய மக்களிடையும் இது காணப்பட்டதென்பதைக் கிறிஸ்துவ மறை வாயிலாக அறிகின்றோம்.”

நாகரும் இயக்கரும்

இலங்கையின் பூர்வீகக் குடிகளாகக் கருதப்படும் நாகரும் இயக்கரும் சிவ வழிபாடு செய்துவந்தனர். நாகர் என்னுஞ் சாதியார் வாழ்ந்து வந்தனர். அவர்கள் எங்கு வாழ்ந்தாலும் சிவ வழிபாடு செய்து வந்தார்கள். இலங்கையில் அவர்களுக்கொரு பிரதானமான இடமாகத் திருக்கேதீச்சரம் விளங்கியதாக ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகின்றனர். மாதுவட்டா, விசுவகர்மா, மயன் முதலியோர் இங்குதான் வாழ்ந்தனர். மயனின் மகனும் இராவணனின் மனைவியுமான மண்டோதரி திருக்கேதீச்சரத்திற்குன் வளர்ந்து வழிபாடு செய்து வந்தாள். இவருக்குச் சிவபெருமான் வரங்கொடுத்ததைப் பின்வரும் திருவாசக அடிகளிலிருந்து அறியலாம்:

“ஏர்தரும் ஏழுல கேத்த எவ்வுருவுந் தன்னுருவாய்
ஆர்கவிசூழ் தென்னிலங்கை அழகமர்வன் டோதரிக்குப்
பேரருள் இன்ப மனித்த பெருந்துறை மேய பிரான்.”

திருக்கோணமலை

தட்சண கயிலாய மான்மியம் என்னும் நூலில் திருக்கோணமலை தென்கயிலை (தட்சண கைலாயம்) என்றழைக்கப்பட்டு அதனுடைய சிறப்பு விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இராவணனுக்கும் திருக்கோணமலைக்கும் உள்ள தொடர்புபற்றிக் காலஞ்சென்ற வழக்கறிஞர் வி. குமாரசுவாமி அவர்கள் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்: ‘இராவணன் மனைவிமண்டோதரிக்கும், அவள் தாய் தந்தையருக்கும் குலமுறை வழிபாடாற்றும் சிவஸ்தலமாகத் திருக்கேதீச்சரம் திகழ்ந்ததுபோலத் திருக்கோண சலம், இராவணன் பிறப்பு, இளம்பிராயம் முதலியவைதனோடு சம்பந்தப்பட்ட ஸ்தலமாகக் காணப்படுகிறது.’”

பஞ்சாக்கரத்தின் மகிழமயைக் கூறும்போது சம்பந்தர்சுவாமிகள்,
“வண்டம ரோதி மடந்தை பேணின
பண்டை இராவணன் பாடி யுந்தன்”

என்றும்,

விபூதியின் மகிமமையைக் கூறும் போது,

“இராவணன் மேலது நீறு”

பாடியிருத்தலால் இவர்களின் சிவபக்தி எவ்வளவு சிறப்பு வாய்ந்த என்றும் தென்பதை நாம் இலகுவில் அறிந்துகொள்ளலாம்.

விஜயன் வருகை

மேற்கூறியவற்றுல் விஜயன் இலங்கைக்கு வருமுன்னரே (கி. மு. 500) இலங்கையில் சைவம் செழித்தோங்கியதென்பது பெறப்படுகின்றது. விஜயன் இலங்கைக்கு வந்ததும், பழைய சிவாலயங்களைத் திருத்தினுண் என்றும், புதிய சிவாலயங்களை அமைத்தானென்றும், ‘யாழிப்பாண வைபவ மாலை’ கூறுகின்றது. இதுசமீபந்தமாக வைபவமாலை கூறுவது பின்வருமாறு: “அரசாட்காப்பாக நாலு திக்கிலும் நாலு சிவாலயங்களை எழுப்பிக்கொண்டான். கீழ்த்திசைக்குத் தம்பலகாமத்துக் கோணேசர் கோயிலை நிறுவி, மேற்றிசைக்கும் மாதோட்டத்துப் பழுது பட்டுக் கிடந்த திருக்கேதீச்சர சிவாலயத்தைப் புதுப்பித்து, தென்திசைக்கு மாத்துறையில் சந்திரசேகரேச்சரன் கோயிலை எழுப்பி, வடத்திசைக்குக் கீரிமலைச் சாரலில் திருத்தமீபலை என்னும் இடத்தில் திருத்தமீபலேச்சரன், திருத்தமீபலேசுவரி கோவில்களையும் அவைகளின் சமீபத்திற் கதிரையாண் டவர் கோயிலையுங் கட்டுவித்தான்.”

விஜயனுக்குப்பின் இலங்கையை அரசாண்ட பாண்டுவாச தேவன், அபயன், பாண்டுகாபயன், மூத்தசிவன் முதலியோர் சைவர்களாகவேயிருந்தனர். பாண்டுவன் என்னும் பிராமணன் மேற்பார்வையில் பாண்டுகாபயன் வளர்ந்து வந்தான். இவன் அநுராதபுரத்தை நிர்மாணிக்கும்பொழுது, பிராமணர்களுக்கென்று ஒருபகுதியை வகுத்தானென்றும், ‘சிவிகசாலை’ (சிவன்கோயில்) ஒன்றை நிறுவினான்றும் மகாவம்சங் கூறுகிறது. மேலும் பல்வேறுபட்ட துறவிகள், நிக்கந்தர், ஆசீவகர், பரிபாஜகர் அநுராத புரத்தில் வசித்தார்களென்று டாக்டர் பரணவிதான் கூறுகின்றார்.

இந்துக்கள் பண்டைக்காலந்தொடங்கி நட்சத்திரங்களைப்பற்றியும், கிரகங்களைப்பற்றியும், அவற்றுக்கும் மனிதருக்கும் உள்ள தொடர்பைப்பற்றியும் அறிந்திருந்தார்கள். இவற்றைப்பற்றிய அறிவு பூர்வீக இலங்கை மக்களிடத்துங் காணப்பட்டது. மக்கள் பிறந்த நட்சத்திரத்தைக் கொண்டே, அவர்களுக்குப் பெயர் வைக்கப்பட்டதாக டாக்டர் பரணவிதான் கூறுகின்றார். அநுராதபுரம் என்ற நகரிப் பெயரும் அநுஷ நட்சத்திரத்திலிருந்து வந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது.

ମୁଣ୍ଡଲ୍ ଵରମ்.

இலங்கையில் காணப்படும் புராதன சிவாலயங்களில் முனீஸ் வரமும் ஒன்றுகும். இத்தலத்தின் மகிழை மேற் குறிக்கப்பட்ட தட்சின கைலாச மரன்மியத்தில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இராம பிரான் இராவணனுடே யுத்தம் ஆரம்பிக்கும் முன் நும் அவனைக் கொன்றதன்பின்னும் முனீஸ்வரத்தில் வணங்கினுரென்று கூறப்படுகிறது. இராவணனைக் கொன்றதனால் ஏற்பட்ட பிரம்மஹத்தித் தோஷம் முனீஸ்வரத்தை அடைந்தபொழுதான் தீர்ந்ததாக மேற்படி புராணம் கூறுகின்றது.

பெளத்தசமயம் வருதல்

இலங்கைக்குப் பெளத்தசமயம் கி. மு. மூன்றாம் நூற்றுண்டில் தேவநம்பியதீசன் காலத்தில் வந்தது. அரசன் பெளத்த சமயத்தைத் தழுவவே, மக்களிற் பெரும்பாலோரும் பெளத்தத்தைத் தழுவினர். ஆனால், சைவம் இதனால் இலங்கையில் அற்றுப்போகவில்லை. காலஞ் செல்லச் செல்ல பெளத்தத்தில் சைவத்தின் ஆதிக்கம் வளர்ந்துகொண்டு வந்தது. மகிந்தனுடைய சகோதரி சங்கமித்தை கொண்டுவந்த வெள்ளரசை வரவேற்கச் சென்ற கூட்டத்தில் திவக்க என்னும் பிராமணனும் இருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. பிராமணர் சிங்கள அரசருக்குப் புரோகிதராகவும் ஆசிரியராகவும் கடைசிவரைக்கும் இருந்திருக்கின்றனர். புத்த பிக்குகள் அரசருக்குரிய கிரியைகளைச் செய்வதற்கு அருகரல்லாதபடியினுலேயே பிராமணர் புரோகிதராக நியமிக்கப்பட்டனர்.

காலத்துக்குக் காலம் தமிழர்கள் இலங்கையைக் கைப்பற்றி ஆண்டுவந்தனர். இதுவும் இலங்கையிற் சைவம் பரவுவதற்கு வசதியாகவிருந்தது. கிறிஸ்து சுகாப்தத்துக்குமுன் சேனன் குத்திகள் (கி. மு. 237), ஏலாளன் (கி. மு. 205) முதலியோர் இலங்கையை ஆண்டனர். ஏலாளன் நாற்பதாண்டுகள் மநுநீதி தவருது இலங்கையை ஆண்டதாகக் கூறப்படுகிறது. ஏலாளனித் தோற்கடித்த துட்டகைமுனு தனது வெற்றிக்கு நன்றி தெரிவிக்கும்முகமாக, கதிர்காமத்துக்குப் பல நன்கொடைகள் கொடுத்தான்.

மகாயான பெள்த்தம்

இலங்கையிற் காணப்படும் பெளத்தம், தேரவாத அல்லது ஹீன்யான பெளத்தம் என்று பொதுவாகக் கூறப்படுகின்றது. ஆனால் உற்றுநோக்கும்பொழுது கொள்கையளவில் இலங்கையிற் காணப்படும் பெளத்தம் ஹீன்யானமாகத் தானுப்பி மோசி ஆய்

நடைமுறையில் மகாயான பெளத்தத்தின் தாக்கத்தாலும், இந்து சமயத்தின் தாக்கத்தாலும் அதன் தன்மை மாறுபட்டுவிட்டது. தேரவாதக் கொள்கைப்படி மனிதன் சீலத்தாலும், தியானத்தாலும் நிர்வாணமடைதல்வேண்டும். தன் கையே தனக்குதவியென்ற உறுதிப்பாடுடையது தேரவாதம். இதனால் வழிபாடு முதலியவற்றுக்கு இதில் இடமில்லை. கொள்கைகள் இப்படி இருந்தபோதிலும் இலங்கைக்கு வருமுன்னரே, பெளத்தத்தில் சேத்திய வழிபாடும், வெள்ளரசு வழிபாடும் புகுந்துவிட்டன. இலங்கைக்குப் பெளத்தத்தைக் கொண்டுவந்த மகிந்தன் கேள்விப்படி, தேவநம்பியதீசன், புத்தரின் எலும்பை வைத்து, தூப ராம தாதுகோபத்தைக் கட்டி னன். சங்கமித்தை புத்தகாயாவிலிருந்து கொண்டுவந்த வெள்ளரசை அநுரதபுரத்தில் நாட்டி வழிபட்டனர்.

இந்தியாவில் கனிஷ்க அரசன் (கி. பி. 78-101) மகாயான பெளத்தத்துக்கு முழு ஆதரவைக் கொடுத்தான். இதனால், இதன் செல்வாக்கு வடிநிதியாவில் அதிகரித்தது. போதிசத்துவர் வழிபாடு இதன் முக்கிய அம்சங்களில் ஒன்றாகும். இலங்கையில் மகாயானக் கொள்கைகள் சிறிது சிறிதாகப் பரவி மகாசேனன் காலத்தில் (கி. மு. 277) உச்சநிலையை அடைந்தது. இதன் பலனுக இலங்கையிலும் போதிசத்துவரை வழிபடத் தொடங்கினர். போதிசத்துவர் என்போர் மன்னுயிர்க்காகத் தமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய நிர்வாண பதவியைத் துறந்தவர்களாவர். இவர்கள் மக்கள் படும் துண்பத்துக் கிரங்கிக் கண்ணீர் உகுத்துக்கொண்டிருப்பார்களென்றும், தம்மை வழிபடுவோருக்கு அநுக்கிரகம் புரிவார்களென்றும் கூறப்படுகின்றது. இதற்கும் இந்துக்களின் வழிபாட்டு முறைக்குமுள்ள ஒற்றுமை எளிதிற் புலப்படும்.

குளக்கோட்டனும் மாருதப்புரவல்லியும்

கி. பி. 5ம் நூற்றுண்டில் இலங்கைக்கு வந்தவனுக்க் கருதப்படும் சோழவம்சத்தைச் சேர்ந்த குளக்கோட்டு மகாராசன் கோணேசர் மலையிலிருந்த கோணேசர் ஆலயத்தைத் தரிசித்தான் என்றும் தமிப்பலகாமத்தில் பழுதுபட்டுக்கிடந்த சிவாலயத்தைத் திருத்தினுடைன் றும் யாழ்ப்பாண வைபவமாலை கூறுகின்றது.

முனீசுவர மான்மியம் இந்தக் குளக்கோட்டு மகாராசன் முனீசுவர ஆலயத்தைத் திருத்திக் கும்பாபிஷகம் செய்வித்தானென்றும் கோயிலில் நித்திய நைமித்தியங்கள் இனிது நிறைவேறுவதற்கு இறையிலியாக பல நிலங்களை விட்டானென்றும் கூறுகின்றது.

மாருதப்புரவல்லியன் னும் சோழ இளவரசி தனது குன்ம
நோயைத் தீர்ப்பதன் பொருட்டு எட்டாம் நூற்றுண்டில் இலங்கையின்
வடபாலுள்ள கீரிமலைக்கு வந்தாள் என்று வைபவமாலை கூறுகின்றது.
கீரிமலையிலுள்ள தீர்த்தத்தில் நீராடி அங்குச் சிலகாலம் தங்கியதும்
அவருடைய குன்ம நோய் தீர்ந்தது. இதனால் மகிழ்ச்சியற்ற இளவ
ரசி கோயிற்கடவை என்னும் குறிச்சிக்கு மாவிட்டபுரம் என்னும் பெய
ரைக் கொடுத்து அங்கு முருகக்கடவுளுக்கு ஓர் ஆலயம் எழுப்பிவித்
தாள். அதே மாவிட்டபுரம் கந்தசாமி கோயிலென வழங்கி வருகிறது.

பல்லவர் காலம்

ஏழாம் நூற்றுண்டில் தமிழ்நாட்டிற் பல்லவர் ஆதிக்கம் தலைதூக்கி நின்றது. மகேந்திரவர்மன் திருநாவுக்கரசராற் சைவசமயத்துக்குக் கொண்டுவரப்பட்டான். அவனும் அவனுடைய சந்ததியாரும் சைவத் துக்கும் வைணவத்துக்கும் அருந்தொண்டாற்றி யுள்ளார்கள். தனது அரசுபதவியை இழந்த இலங்கை அரசன், மானவர்மன் (கி. பி. 691) இந்தியாவுக் கோடிச்சென்று, நரசிம்மவர்மனிடஞ் சரண்புகுந்தான். பல்லவருடன் சேர்ந்து இரண்டாவது புலிகேசியுடன் போர்புரிந்தான். புலிகேசியை வென்றபின், நரசிம்மன் மானவர்மனுக்கு இலங்கையைக் கைப்பற்ற உதவி செய்தான். மானவர்மனுக்குதவிசெய்ய வந்த வீரர்களிற் பலர் இலங்கையிற் றங்கினர். அவர்கள் வழிபாட்டுக்காகவே நாளந்தாவிற் காணப்படும் கெடிகைகள் கட்டப்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது.

சம்பந்தம் குற்றம்

சம்பந்தரும் சுந்தரரும் வாழ்ந்த காலத்தில், 7ஆம் 8ஆம் நூற்றுண்டுகளில், சைவம் இலங்கையின் வட, கிழக்குப் பகுதிகளிற் செழித்தோங்கியது. திருக்கேதீச்சரத்துக்குச் சம்பந்தரும் சுந்தரரும், கோணமலைக்குச் சம்பந்தரும் பதிகங்கள் பாடியுள்ளார்கள். திருக்கேதீச்சரம் மாதோட்ட நன்னகரிலிருந்ததென்பதும் அந்நகர் நீர்வளம் நிலவளம் நிரம்பியிருந்ததென்பதும், ஒரு சிறந்த துறைமுகமாய் விளங்கியதென்பதும் பின்வரும் தேவார அடிகளால் நன்கு விளங்குகின்றது:

“மாவும் பூகமும் கதலியும் நெருங்கு
மாதோட்ட நன்னாகர் மன்னி”

(சம்பந்தர்)

“வாழை யம்பொழில் மந்திகள் களிப்புற
மருவிய மாதோட்டம்”

(சம்பந்தர்)

“மாவின் கனி தூங்கும் பொழில்
மாதோட்ட நன்னகரில்”

“வங்கம்மலி சின்ற கடன்
மாதோட்ட நன்னகரில்”

(சுந்தரர்)

கோணமலைப் பதிகத்தில் அத்தலத்தின் சிறப்பைச் சம்பந்தர்:

“குரைகடல் சூழ்ந்து கொள்ளமுன் நித்திலஞ் சுமந்து
குடிதனை நெருங்கிப் பெருக்கமாய்த் தோன்றும் கோணமாமலை”

“விரிந்துயர் மேளவஸ் மாதவி புன்னை
வேங்கைவண் செருந்திசெண் பகத்தின்
குருந்தொடு மூல்லை கொடிவிடும் பொழில்சூழ்
கோணமாமலை”

என்றும்,

என்றும் பாடியுள்ளார்.

சோழர் காலம்

10 ஆம், 11 ஆம் நூற்றுண்டுகளிற் சோழரின் ஆதிக்கம் தென் னிந்தியாவில் மாத்திரமன்றித் தென்கிழக்காசிய நாடுகள் பலவற்றிலும் பரவியிருந்தது. இலங்கைமீது இராஜராஜன் படையெடுத்துப் பெரும் பகுதியைக் கைப்பற்றினான். இதைத் தொடர்ந்து அவனுடைய மகன் இராஜேந்திரன், இலங்கை முழுவதையும் தனது ஆட்சியின் கீழ்க் கொண்டுவந்தான். இலங்கையின் தலைநகரம் சோழர் காலத்தில்தான் அநுராதபுரியிலிருந்து பொலன்றுவைக்கு மாற்றப்பட்டது. இக்காலத்தில்தான் பொலன்றுவைக்கு ஐனானுதபுரமென்ற பெயர் ஏற்பட்டது.

சோழர் ஆட்சிக்காலத்தில் பொலன்றுவையிற் பல சிவாலயங்கள் கட்டப்பட்டன. அவற்றிலொன்று (Siva Devale II) இப்பொழுதும் நன்னிலையில் இருக்கின்றது. பொலன்றுவையில் கண்டெடுக்கப்பட்டு, கொழும்பு நூதனசாலையில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் நடராஜர், அம்பாள் உருவங்களும், நால்வர் உருவங்களும் பிரசித்தி பெற்றவை. இவைகளொல்லாம் சோழர் காலத்தைச் சேர்ந்தவையே. இராஜராஜனின் படைத்தலைவருள் ஒருவரான தாழிகுமாரன் மாதோட்டத்தில் இராஜராஜேஸ்வரம் என்னும் கோயிலைக் கட்டினுடெனாக் கொழும்பு நூதனசாலையிற் காணப்படும் சாசனம் கூறுகின்றது. அந்தச் சாசனத்தில் ஒருபகுதி பின்வருமாறு: “சோழமண்டலத்துச் சூழத்திரிய சிகாமணி வளநாட்டு வெளாநாட்டுச் சிறுகூற்ற நல்லூர்க் கிழவன் தாழிகுமாரன், ஈழமான மும்முடி சோழமண்டலத்து மாதோட்டமான இராஜராஜபுரத்து எடுப்பித்த இராஜராஜ ஈஸ்வரத்து மகாதேவர்க்குச் சந்திராதித்தவல் நிற்க.....”*

* History of the Later Cholas - T. V. Sathasiva Pandarathar - page 111

98
இராஜராஜன் இலங்கையிலுள்ள பல கிராமங்களை, தஞ்சாவூரில் அவன் கட்டிய பெரியவுடையார் கோயிலுக்கு மாணியமாக விட்டானென்பது அவனுடைய சாசனங்களிலிருந்து அறியக் கிடக்கிறது. சமயத்துறையில் இலங்கையிற் சோழர் ஆட்சியின் பலனுக்கு ஏற்பட்ட மாறுதலை ஜி. எ. மில்ரன் என்பவர் பின்வருமாறு கூறுகிறார் : “பொலன்றுவையில் தூய புத்த கொள்கைக்கு மேலாக இந்துசமயம் தலைதாக்கி நிற்பதை எங்குங் காணலாம். தென்னிந்தியாவிலிருந்து வந்த படையெழுச்சிகள் அதிகரித்ததினாலும், இந்தப் படைகளோடு வந்தவர்கள் பலர் இலங்கையில் நிரந்தரமாகத் தங்கியதினாலும், இப்படித் தங்கினவர்கள் கொள்கைகள் நாட்டில் செல்வாக்குப் பெற்றதினாலும், புத்தசமயம் தனது சில விசேஷ அம்சங்களை இழந்ததோடு, புத்த கோயில்களில் இந்துக்களுடைய தெய்வங்களுக்கு வழிபாடு அதிகரித்து வந்தது.”*

ಕೋಣಾರ್ ಕಾಲತ್ತುಕುಪ್ ಪಿನ್

சோழர் காலத்தில் இலங்கையிற் சைவசமயம் வேறுன்றிவிட்ட படியால், அவர்களுக்குப் பின் வந்த சிங்கள அரசர்களும் அதை ஆதரித்தார்களேயன்றி அழிக்க முன்வரவில்லை. சோழர்களைத் தோற்கடித்துச் சிங்கள இராச்சியத்தை மீட்டும் நிலைநாட்டி, பெளத்த மறுமலர்ச்சிக்கு அரும்பாடுபட்ட முதலாம் விஜயாகு (1070 - 1114) சோழர் காலத்தில் அமைக்கப்பட்ட ஆலயங்களுக்குக் காணிக்கை செலுத்தியதோடு கந்தளாயில் ஒரு சிவாலயத்தையும் நிறுவினான்.

முதலாம் பராக்கிரமபாகுவின் வாழ்க்கையிற் பல சந்தர்ப்பங்களில் வைதிக்கிரியைகள் நடந்ததாகக்கூறப்படுகிறது. இக்காலத்தில் அரசு குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பலர் இந்துக்களாக விருந்தனர். முதலாம் பராக்கிரமபாகு 13 இந்து ஆலயங்களை நிறுவியதோடு எழுபத்தொன்பது ஆலயங்களைப் புனருத்தாரணன்று செய்தானென்று குளவும்சம் கூறுகின்றது.

இவனுக்குப் பின்வந்த சிங்கள அரசர்கள் இந்து ஆலயங்களை நிறுவியுள்ளார்கள். கலிங்க அரசர்கள் இந்துசமயத்தை ஆதரித்தனர். கீர்த்திழீ நிசங்கமல்லன் இராமேச்சரத்தைக் கைப்பற்றி அங்கு ஒரு கோயிலைக் கட்டி அதற்கு நிசங்கேச்சரம் என்று பெயர் வைத்தான்.

வண்ணியர்கள்

சோழராட்சி வீழ்ந்ததன்பின், அவர்களுடைய படைத்தலைவர்கள் வன்னியர்கள் இப்பொழுது வன்னி நாடு ஸ்ரீ ஜகந்தர்

*Hinduism in Ceylon- Bay Cantman

படுமிடத்தில் தங்கள் ஆட்சியை நிலைநாட்டினர்கள். பனங்காமம், குமாரபுரம், ஒமந்தை, தம்பலகாமம் என்னும் ஊர்களே இவர்களின் பிரதான இடங்களாகும். இவ்விடங்களிற் சிவாலயங்களைக் கட்டிச் சைவசமயத்தைப் பரிபாலித்து வந்தனர்.

ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள்

பதின் மூன்றும் நூற்றுண்டிலிருந்து இலங்கைச் சரித்திரத்தில் முக்கியத்துவம் பெற்ற யாழ்ப்பாணத்தை ஆண்ட ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் கலிங்கதோசத்து அரசர்களின் வழிங்தோன்றல்களைன்று ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகின்றனர். இவர்கள் தமிழுக்குஞ் சைவத்துக்கும் அருந்தொண்டாற்றியுள்ளார்கள்.

பதினாண்காம் நூற்றுண்டின் ஆரம்பத்தில் பாண்டியர்கள் இலங்கையைக் கைப்பற்றி இருபதாண்டுகள் ஆண்டார்கள். இந்தக் காலத்தில்தான் பொலனருவையிற் காணப்படும் முதலாம் சிவாலயம் கட்டப்பட்டிருக்கவேண்டுமென்று கருதப்படுகின்றது.

பதினாண்காம் நூற்றுண்டின் பிற்பகுதியில் (1385) இலங்கையை விஜயநகர அரசன் வீரபாக்கன் கைப்பற்றினான்று கூறப்படுகிறது. இவன் இலங்கையை அல்ல யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தையே கைப்பற்றினான்று சில ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகின்றனர்.

1410ஆம் ஆண்டில் அரசனாக வந்த குணசிங்க ஆரியன் (ஆரியச் சக்கரவர்த்தி) இராமேச்சர கர்ப்பக்கிரகத்தைத் திருக்கோணமலையில் ரூந்து கொண்டுபோன கருங்கற்களாற் கட்டுவித்தான். இப் பிரதிட்டையைப் பற்றிய சாசனம் கோயிற் கர்ப்பக்கிரகத்திற் பதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆரியச் சக்கரவர்த்திகளுக்கும் இராமேச்சரத்துக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருந்ததிலேயே அவர்களுக்குச் சேதுகாவலர் என்ற பட்டம் ஏற்பட்டது.

6ஆம் பராக்கிரம பாகு (1415 - 1467)

இவனுடைய காலத்திற்குன் சிங்களர் ஆட்சி மறுபடியும் இலங்கை முழுவதும் நிறுவப்பட்டது. தனி இராச்சியமாக விளங்ய யாழிப் பாண இராச்சியமும், வன்னி நாடும் இவன் ஆளுகைக்குக் கீழ் வந்தன. இவன் முனீஸ்வர ஆலயத்துக்கு பேருதவி செய்துவந்தான் பதன்பதை அவன் 1448ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்ட சிலாசனத் திலிருந்து அறியக்கிடக்கிறது.

யாழிப்பாண இராச்சியத்தைக் கைப்பற்றும்படி தனது சேனைத் தலைவரான செண்பகப் பெருமாளை அனுப்பினான். 1450ஆம் ஆண்டு இலைவரான செண்பகப் பெருமாளை அனுப்பினான். இப்பொழுது இவன் யாழிப்பாணத்தைக் கைப்பற்றி ஸ்ரீசங்கபோதி புவனேநகபாகு என்று பெயரூடன் அதை ஆண்டுவந்தான். இவனே இப்பொழுது மிகப் பிரபல்லியம் அடைந்திருக்கும் நல்லூர்க்கந்தசுவாமி கோயிலை முதன்முதல் தாபித்தான்று ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகின்றனர்.

பெளதமும் இந்துசமயமும்

இதுகாறும் கூறியவற்றால் சிங்கள், தமிழ் அரசர்கள் இலங்கையை ஆண்ட காலத்தில், பெளத்தமும் இந்து சமயமும், ஒன்றுக்கொன்று உதவியாய் வளர்ந்து வந்தனவென்பது புலப்படுகின்றது. புத்தமதத் தைச் சேர்ந்த அரசர்கள் இந்து மதக்கோயில்களைக் கட்டியும், அவற்றைச் சேர்ந்த அரசர்கள் இந்து மதத்தைச் சேர்ந்த அரசர்களும் நுக்கு உதவிபுரிந்தும் வந்தனர். இந்து மதத்தைச் சேர்ந்த அரசர்களும் புத்தகோயில்களைக் கட்டியும் அவற்றுக்கு உதபுரிந்தும் வந்தனர். சிவபுத்தகோயில்களைக் கட்டியும் அவற்றுக்கு உதபுரிந்தும் வந்தனர். சிவபுத்தகோயில்களைக் கட்டியும் அவற்றுப் பெயருடன் சைவசமயத்தைக் கண்ணும் பாதசேகரன் என்னும் விருதுப் பெயருடன் சைவசமயத்தைக் கண்ணும் பாதசேகரன் என்னும் விருதுப் பெயருடன் சௌழன் திருக்கோகருத்துமாக வளர்த்துவந்த முதலாம் இராஜராஜ சௌழன் திருக்கோகருத்துமாக வளர்த்துவந்த முதலாம் இராஜராஜப்பள்ளி யென்னும் புத்தகோயிலைக் கண்மலைப் பகுதியில் இராஜராஜப்பள்ளி யென்னும் புத்தகோயிலைக் கட்டியதோடு, நாகபட்டினத்தில் கட்டப்பட்ட சூடாமணி விகாரைக்கு உதவிபுரிந்து வந்தான், இலங்கையைச் சோழ அரசரிடமிருந்து விடுவித்த விஜயபாகுவின் கீழிருந்த வேளைக்காரப் படையினர் (தமிழர்) தமது உயிரைக் கொடுத்தேனும் பொலனருவையில் புத்த விகாரையைக் காப்பாற்றுவதாகச் சத்தியஞ்செய்து கொடுத்தனர். இவர்கள் சத்தியஞ்செய்து கொடுத்ததை பொலனருவையில் காணப்படும் விஜயபாகுகாலத்துச் சாசனம் தெளிவாகக் கூறுகிறது. அதில் ஒரு பகுதியின்வருமாறு:-

“மாதந்திரத்தோம் கூடி, எங்களுக்கு மூதாதைகளாயுள்ள வளர்ச்சேயரையும் எங்களோடு கூடிவரும் நகரத்தாருள்ளிட்டோரையும் கூட்டி, மூன்றுக்கைத் திருவேளைக்காறன் தனதாய்ப் பெரும்பள்ளியென்று திருநாமஞ்சாத்தி, எங்களறமாய் எங்கள் காவலாய் நிற்கவேண்டுமென்று, அறங்காவலுக்குப்படைப் படையால் ஒரே சேவகரையும் ஒரே வேலி நிலமிட்டுக் குடுத்து இப்பள்ளி நோக்கின ஊர்க்கும் பரிவாரமும் பண்டாரமும் அபயம் புக்காரையும் பட்டுங் கெட்டுங் காக்கக் கடவோமாகவும் - அழிவுபட்டிடங்கள் அழிவு சோர்ந்ததும் எங்கள் அந்வயமுள்ளதனையும் எஞ்ஞான்றும் இதுக்கு வேண்டுவனவெல்லாம் செய்வோமாகவும் - பண்ணினை இந்த வயவஸ்தை சந்திராதித்தவரை நிற்பதாகக் கையிலுள்ள வேற்றிசெப்பிலுங் கல்விலும் வெட்டுவித்துக் கொடுத்தோம்.” *

இந்தச் சமயப்பினக்கற்ற சுபிட்சமான நிலை அந்நியர் இலங்கையில் கால் வைத்ததும் மாறிவிட்டது.

போர்த்துக்கீசர் காலம் (1505 — 1658)

16ம் நூற்றுண்டின் ஆரம்பத்திலிருந்து போர்த்துக்கீசர் இந்தியா, இலங்கை, யாவா முதலிய நாடுகளுக்கு வியாபாரத்தின் பொருட்டு வந்தனர். இவ்விடங்களில் முதல் வியாபாரத் தலங்களை ஏற்படுத்திப் பின்னர் அவற்றுக்குப் பாதுகாப்பாகக் கோட்டைகளைக் கட்டினர். இலங்கையில் சாசனமாலை - சென்னை எஸ். ராஜம் வெளியீடு. பக்கம் - 22

கையில் காணப்பட்ட குழப்படியான அரசியல் நிலையைப் பயன்படுத் திக் கரையோரப் பிரதேசங்களை ஒவ்வொன்றுக்க் கைப்பற்றினர். போர்த் துக்கீசர் வியாபாரத்தை விருத்தி செய்ததோடு தங்கள் மதமான கத்தோலிக்க மதத்தைப் பரப்புவதில் கண்ணுங்கருத்துமாயிருந்தனர். பல பிரிவுகளைச் சேர்ந்த கத்தோலிக்க குருமார் இலங்கைக்கு வந்து பாடசாலைகளைத் தாபிப்பதிலும் மதப்பிரசராம் செய்வதிலும் ஈடுபட்டனர். மாவிட்டபுரம், கீரிமலை, நல்லூர், திருக்கேதிஸ்வரம், கோணேஸ் வரம், முனீஸ்வரம் முதலிய கோயில்களை இடித்து, பெரும்பாலும் அவைகள் இருந்த இடங்களில் இடிந்த கோயிற் கற்களைக் கொண்டே கோட்டைகளைக் கட்டினர். இடிந்த கோயில்களில் கண்ட திரவியங்களைச் சூறையாடினர். சிற்சில கோயில்கள் இடிபடமுன் அவற்றுளிருந்த விக்கிரகங்களை அர்ச்சகர் முதலியோர் எடுத்துக் கேணிகளிலும் குளங்களிலும் போட்டும் நிலத்திற் புதைத்தும் காப்பாற்றினர். திருக்கேதீஸ்வரக் கோயிற் கற்களைக் கொண்டே மன்னார்க் கோட்டை கட்டப் பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. யாழ்ப்பாணக் கோட்டை, நல்லூர்க்கந்த சுவாமி கோயிலை இடித்து அதன்கற்களைக் கொண்டே கட்டப்பட்டது.

போர்த்துக்கீசர் இடித்த கோயில்களில் மிகப் பிரசித்திபெற்றது கோணேசர் கோயிலாகும். கோணேசர் மலையில் கடல் மட்டத்துக்கு 400 அடிக்குமேல் மூன்றுகோயில்கள் காணப்பட்டன. கத்தோலிக்க ருக்கு ரோமாபுரி எப்படியோ அப்படிச் சைவர்களுக்குக் கோணேசர் ஆலயமும் அதன் சுற்றுபுறமும் விளங்கியதாகக் கூறப்படுகின்றது. கோயிலில் ஏராளமான பொன் முத்து வைரங்களால் இழைக்கப்பட்ட நகைகளும் திரவியங்களும் காணப்பட்டனவென்றும் அவற்றைப் போர்த்துக்கீசர் சூறையாடினர் என்றும் கூறப்படுகின்றது. இந்தக் கோயில் கொன்ஸ்தத்தின் டி சா (1623 — 30) உத்தரவின்படி இடிக் கப்பட்டு அதுவிருந்தவிடத்திலேயே கோட்டை கட்டப்பட்டது.

போர்த்துக்கீசர் சைவமயிகளுக்குப் பலவிதமான இன்னல்களை விளைவித்தனர். இக்காலத்தில்தான் நல்லூர் ஞானப்பிரகாச முனிவர் போர்த்துக்கீசருக்கு உணவுக்குப் பசு கொடுக்க மறுத்து இந்தியாவுக்குச் சென்று, அங்கு நிரந்தரமாக வசித்து, சைவத்துக்கு அருந்தொண்டாற்றினார். அவரால் சிதம்பரத்தில் வெட்டுவிக்கப்பட்ட குளம் அவர் பெயருடன் இப்பொழுதும் அங்குக் காணப்படுகிறது. மேலும் அவர் சிவஞான சித்தியார் போன்ற நுல்களுக்கு உரை கண்டுள்ளார். அவர் சிவஞான சித்தியார் போன்ற நுல்களுக்கு உரை கண்டுள்ளார். ஒல்லாந்தர் காலம் (1658 — 1796)

ஒல்லாந்தர் போர்த்துக்கீசரிடமிருந்து கரைப்பிரதேசங்களை ஒவ்வொன்றுக்க் கைப்பற்றினர். இவர்கள் புரட்டஸ்தாந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். கத்தோலிக்கரையும் பௌத்தரையும் இந்துக்களையும் தங்கள் மதத்தில் சேர்ந்திப்படி பலவந்தப்படுத்தினர். இதைப்பற்றி வண,

பெரரா என்னும் ஆசிரியர் கூறுவது பின்வருமாறு, “ஒல்லாந்தர் கத்தோவிக்க மதத்துக்கு மாருகச் சட்டமியற்றி, கத்தோவிக்க கோயில் களையும் பள்ளிக்கூடங்களையும் கைப்பற்றி, கத்தோவிக்க குருமாரை நாட்டிலிருந்து கடத்தி, கத்தோவிக்கரைத் தங்கள் மண, பினச் சடங்களை ஒல்லாந்தர் கோயில்களில் நடத்துமாறும் பின்னொகளைப் புரட்டஸ் குகளை ஒல்லாந்தர் கோயில்களில் நடத்துமாறும் பின்னொகளைப் புரட்டஸ் குகளை ஒல்லாந்தர் கோயில்களில் நடத்துமாறும் பின்னொகளைப் புரட்டஸ் குகளை ஒல்லாந்தர் மதத்தைக் கற்குமாறும் பலவந்தப்படுத்தினர். பெளத்தர், இந்தாந்து மதத்தைக் கற்குமாறும் பலவந்தமாகத் திணிப்பதின் நோக்கமாக, பெளத்தை துக்களோடும் இப்படியே நடந்து கொண்டனர். ஒல்லாந்தர் மதத்தை எல்லோர்மீதும் பலவந்தமாகத் திணிப்பதின் நோக்கமாக, பெளத்தரை மியற்றினர். இதனால் பலர் தங்கள் தங்கள் சமயானுஷ்டானங்களை மறை முகமாகச் செய்து வந்தனர். விரத காலத்தில் மக்கள் சாப்பிட உபயோகிக்கும் வாழையிலைகளை வீட்டுக் கூரையில் செருகும் வழக்கம் ஒல்லாந்தர் காலத்தில்தான் யாழ்ப்பாணத்தில் ஏற்பட்டது.

இப்படி மறுசமயத்தவர்களைத் துன்புறுத்திய போதிலும் தாங்கள் இந்தியாவிலிருந்து வரவழைத்த நெசவாளருடைய வழிபாட்டுக்காக வண்ணார்பண்ணையில் ஒரு வைணவ ஆலயம் (பெருமாள் கோயில்) நிறுவுவதற்கு உத்தரவு கொடுத்தனர்.

கடைசிக்காலத்தில் ஒல்லாந்தர் மதவெறி சிறிது குறைந்ததாகக் காணப்படுகின்றது. 1790ம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணத்தில் பிரபல வியாபாரியாக விளங்கிய வைத்தியங்கச் செட்டியார், ஒல்லாந்தர் அனுமதி பெற்று வண்ணைச் சிவன்கோயிலைக் கட்டுவித்தார். ஒல்லாந்தர் இறுதிக் காலத்தில்தான் இரகுநாத மாப்பாணர் போர்த்துக்கீசரால் இடிக்கப்பட்ட நல்லூர்க் கந்தசாமி கோயிலைத் திருப்பிக் கட்டினார்.

கண்டிப் பிரதேசம். (1505 - 1815)

இலங்கையின் கரையோரப் பிரதேசங்கள் 1505ல் போர்த்துக்கீசராலும், 1658ல் ஒல்லாந்தராலும், 1796ல் ஆங்கிலேயராலும் கைப்பற்றப் பட்ட போதிலும் கண்டிப் பிரதேசம் 1815ம் ஆண்டு வரைக்கும் தனது சுதந்திரத்தைக் காப்பாற்றி வந்தது. 16ம், 17ம், 18ம் நூற்றுண்டுகளில் பல காரணங்களினால் கண்டிப் பிரதேசத்தில் இந்து சமயத்தின் - சிறப்பாகச் சைவ சமயத்தின் - ஆதிக்கம் வளர்ந்து வந்தது. முதலாம் இராஜசிங்கன் (1582 - 1592) சைவ சமயத்தைத் தழுவினான். பின் கண்டியை ஆண்ட அரசர் நாயக்க வம்சத்தைச் சேர்ந்த பெண்களை விவாகஞ் செய்தனர். இதனால் இந்தப் பெண்களைச் சேர்ந்த பல நாயக்க குடும்பங்கள் கண்டியில் குடியியேறின. கடைசியில் நரேந்திர னுடைய மைத்துனனும் நாயக்க வம்சத்தைச் சேர்ந்தவனுமான சிறீவிஜய இராஜசிங்கன் அரசனானான். இவன் பட்டத்துக்கு வந்ததும்

புத்த சமயத்தைத் தழுவினபோதிலும் இவனுடைய உற்றுர் உறவினரெல்லோரும் இந்துக்களாகவே இருந்தனர். இக் காலம் தொடக்கம் கண்டி இராச்சியம் வீழ்ச்சியிறும் வரைக்கும் (1815) இந்து சமயமும் தமிழ் மொழியும் கண்டிப்பிரதேசத்தில் ஆதிக்கம் பெற்றிருந்தன.

இப்பொழுது ஆவணி மாதத்தில் கண்டியில் நடைபெறும் பெரகரா பெரும் பெளத்த விழாவாகக் கருதப்பட்ட போதி அம் 17ம், 18ம் நூற்றுண்டுகளில் கதிர்காமக் கடவுள், பத்தினித்தெய் வம் முதலியவற்றிற்கே இந்த விழா எடுக்கப்பட்டது. கீர்த்தி சிறீ (1747 - 1782) காலத்தில் ஏற்பட்ட பெளத்த மறுமலர்ச்சியின் பின்புதான் புத்தருடைய தந்தத்துக்கு இந்தப் பெரகராவில் பிரதானவிடம் கொடுக்கப்பட்டது.

ரொபேட் நொக்ஸ் என்னும் ஆங்கிலேயன் கைதியாகக் கண்டிப் பிரதேசத்தில் ஏறக்குறைய இருபது ஆண்டுகள் (1660-1679) கழித்தான். அவன் தனது அனுபவங்களை ஒரு நூலாக எழுதியுள்ளான். அதைப் படிக்கும் பொழுது புத்தசமயத்தை இந்து சமயம் எவ்வாறு பாதித்தது என்பது புலப்படுகிறது.

ஆங்கிலேயர் காலம் (1796 - 1948)

ஆங்கிலேயர் மத விஷயங்களில் நடுவு நிலைமை வகிப்பதாகக் கூறியபோதிலும் ஆரம்பத்தில் தமது மதஸ்தாபனங்களுக்கும், தமது மதப் பாடசாலைகளுக்கும், தமது மதத்தைத் தழுவினவர்களுக்கும் விசேஷ சலுகை காட்டி வந்தனர். இதனால் உத்தியோக நிமித்தமும் கல்வியின் பொருட்டும் அனேகர் மதம் மாறினர்.

நாவலர் தொண்டு

கிறிஸ்தவினரிமாரின் மதம் மாற்றும் செயல்களை எதிர்த்துத் தடுத்த பெருமை ஆறுமுக நாவலர் அவர்களையே (1822—1879) சாரும். நாவலர் அவர்கள் தமது பிரசங்கங்கள் மூலமும், நூல்கள் மூலமும் தீவிர பிரசாரம் செய்து வந்தார். அக்காலத்துச் சமய நிலையை அறிய விரும்புவோர் நாவலர் அவர்கள் எழுதிய “யாழிப்பாணச்சமய நிலை” என்னும் கட்டுரையைப் படிக்கவேண்டும். நாவலர் அவர்கள் முயற் சியாலேயே யாழிப்பாணத்தில் பல சைவப் பள்ளிக் கூடங்கள் தோன்றின. யாழிப்பாணம் சைவபரிபாலன சபை தாபிக்கப்பட்டதும் (1889), இந்து சாதன, ஆங்கில தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் வெளிவந்ததும் நாவலர் அவர்களின் கிளர்ச்சியின் பெறு பேறுகளாகும்.

போர்த்துக்கீசரால் அழிக்கப்பட்ட இரு கோயில்களின் புனருத்தாரண வேலையில் நாவலர் அவர்கள் ஊக்கங் காட்டினர். இவைகளிலோன்று கீரிமலைச் சிவன்கோவில்; மற்றையது திருக்கேதீச்சரம். கீரி மலைச் சிவன் கோயில் கடப்பட்டு நித்திய நெமித்திகங்கள் நடை மலைச் சிவன் கோயில் | aavanaham.org

104
பெற்று வருகின்றன. ஆனால், கோயில் முட்டின்றி நடப்பதற்கு நாவலர் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டது போல் கிரிமலையில் அந்தியேட்டிமுதலியன செய்வோர் கோயிலுக்கு விசேட தானங்களைக் கொடுத்தும் கேணியில் நீராடப் போவோர் கோயிலுக்குக் காணிக்கை செலுத்தியும் வருவதவசியம்.

வருவதவசியம்.
நாவலர் அவர்கள் திருக்கேதீச்சர ஆலயம் புனருத்தாரணம் செய்யப்பட வேண்டிய அவசியத்தைப் பன்முறை வற்புறுத்தியுள்ளார். இதுபற்றி அவர்கள் 1872ல் ஈழநாட்டுச் சௌவர்களுக்கு விடுத்த வேண் கோள் பின்வருமாறு:- “சைவசமயிகளே! இன்னுமொன்று சொல்லி முடிப்போம். தேவாரம் பெற்ற சிவஸ்தலங்களில் இரண்டு இவ்விலங்கையில் உள்ளன. அவைகளுள் ஒன்றுகிய திருக்கோணமலைக்குச் சம்பந்த மூர்த்தி நாயனர் திருப்பதிகம் ஒன்று இருக்கிறது. மற்றென்றுகிய திருக்கேதீச்சரத்துக்குத் திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனர் திருப்பதிகம் ஒன்றும், சந்தரமூர்த்தி நாயனர் திருப்பதிகம் ஒன்றும் இருக்கின்றன. இத் திருக்கேதீச்சரம் இவ் வடமாகாணத்தி லுள்ள மன்னாருக்கு அதி சமீபத்தில் மாதோட்டத்தில் உள்ளது. இத் திருக்கேதீச்சரம் அழிந்து காடாய்க் கிடக்கிறதே! புதிது புதிதாக இவ்விலங்கையில் எத்தனையோ கோவில்கள் கட்டப்படுகின்றனவே!, நீங்கள் இந்த மகாஸ்தானத்தைச் சிறிதும் சிந்தியாததென்னையோ! இலங்கையிலுள்ள விபூதிதாரிகள் எல்லோரும் சிறிதுசிறிது உபகரிக்கி நும், எத்துணைப் பெருந்தொகைப் பொருள் சேர்ந்துவிடும். இதை நீங்கள் எல்லோரும் சிந்தித்து இத்திருப்பணியை நிறைவேற்றுவீர்களாயின் அருட்கடலாகிய சிவபெருமான் உங்களுக்கு அநுக்கிரகங் செய்வார்”.

நாவலர் அவர்கள் காலத்தில் புனருத்தாரண வேலை ஆரம்பிக்கப் படாவிட்டாலும், அவர்கள் பிரசாரம் வீண்போகவில்லை. 1893-ல் பழைய கோவிலிருந்த நிலம் அரசினரிடமிருந்து வாங்கப்பெற்று புதி தாக ஒரு கோயிலும் அமைக்கப்பட்டது.

சைவசமயிகள் சார்பாகத் திருக்கேதீஸ்வர ஆலயமிருந்த இடத்தை வங்கியும், கோயில் கட்டுவதற்கு உதவி புரிந்தும், கோயில் கட்டப்பட்டபின் அதை நெடுங்காலம் திருக்கேதீஸ்வரத் திருப்பணிச் சபை அந்தப்பொறுப்பை ஏற்கும் வரைக்கும் பரிபாலித்தும் வந்த பெருமை நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிமாரையே சாரும். இதற்கு மேலாக நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டிமார் தாங்கள் வியாபாரம் செய்த இடங்களிலெல்லாம் - கொழும்பு, காலி, யாழிப்பாணம், கம்பளை, நாவலப்பிட்டி முதலிய இடங்களில்-கோயில்களைக்கட்டிச் சைவத்தை வளர்த்துவந்தார்கள். இப்பொழுது அவர்கள் ஒவ்வொருவராக நாட்டை விட்டு வெளியேறின போதிலும் அவர்கள் கட்டிய கோயில்கள் அவர்களின் வள்ளன்மைக்கும், சமயப்பற்றுக்கும் ஞாபகச் சின்னங்களாக விளங்குகின்றன.

ஆறுமுகநாவலர் அடிச்சுவட்டைப் பின்பற்றிச் சைவத்தை வளர்த்த இன்னுமொரு பெரியாரைப்பற்றி இங்குக் குறிப்பிடுவதவசியம். அவர் இரு சேர். பெரன்னம்பலம் இராமநாதன். அவர் யாழ்ப்பாணத்தில் சிவன்கோயிலுக்கு கருங்கல் திருப்பணி செய்துள்ளார். இலங்கையில் முழுவதும் கருங்கல்லால் அமைக்கப்பட்ட கோயில் இதுவொன்றே யாகும்.

இராமகிருஷ்ண சங்கம்

சிகாகோவில் 1893ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற சர்வ சமய மகாநாட்டில், விவேகானந்த சுவாமிகள் பங்குபற்றி வாகைமாலை சூடியது கிழக்கு நாடுகளில் ஒரு பெடும் விழிப்பை ஏற்படுத்தியது. இந்த மகாநாட்டில் பங்குபற்றி விட்டு இந்தியா திரும்பும் பொழுது முதன் முதல் கொழும்பு வந்தடைந்தார். கொழும்பிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் அவருக்கு அளிக்கப்பட்ட வரவேற்பும், அவர் அவ்விடங்களில் ஆற்றிய சொற்பொழிவுகளும் இலங்கை மக்களிடையே ஒரு புது உணர்ச்சி யையும் தன்னம்பிக்கையையும் ஏற்படுத்தின. சுவாமி விவேகானந்தர் இலங்கைக்கு வந்ததன் பெறுபேருகவே கொழும்பு விவேகானந்த சபை 1902ல் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. பின்னர் காலத்துக்குக் காலம் இராமகிருஷ்ண சங்க சன்னியாசிகள் இலங்கையில் பிரசாரஞ் செய்ததன் பயனாக கொழும்பில் இராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் கிளை யொன்று நிறுவப்பட்டது. இந்தச் சங்கத்தைச் சேர்ந்த சுவாமி விபுலானந்தர் கிழக்கு மாகாணத்தில் அரும்பணியாற்றியிருக்கிறார். திருக்கோணமலையிலும் மட்டக்களப்பிலும் இருசைவக்கல்லூரிகளை நிறுவியதோடு கிழக்கு மாகரணம் முழுவதும் பல சைவப் பாடசாலைகளை நிறுவியுள்ளார். கிழக்கு மாகணத்தில் சைவத்தைப் பாதுகாத்த பெருமை சுவாமி விபுலானந்தரையே சாரும்,

சுதந்திர இலங்கை

சுதந்திர இலங்கையில் தமிழருக்குப் பல இன்னல்களிருந்த போதி லும் சமயத்துறையில் ஒரு மறுமலர்ச்சி காணப்படுவது மகிழ்ச்சிக்குரிய தாகும். பாடல்பெற்ற தலங்களாகிய திருக்கேதீச்சரம். திருக்கோணமலை என்னும் திருத்தலங்களின் திருப்பணிவேலை துரிதமாக நடைபெற்று வருகிறது. வன்னி நாட்டில் பலவிடங்களில் - பனங்காமம், உருத்திரபுரம், குமாரபுரம் முதலியவிடங்களில்-பழைய ஆலயங்கள் இருந்தவிடங்களில், புது ஆலயங்கள் கட்டப்படுகின்றன இலங்கையின் பலபாகங்களிலும் புது ஆலயங்கள் கட்டப்படுகின்றன இலங்கையின் பலபாகங்களிலும் சிதறுண்டு கிடக்கும் சைவமக்கள் ஒன்று சேர்ந்து, தமது சமயத்துக்குக் கொலத்துக்கேற்ற முறையில் பணியாற்ற முன்வரவேண்டும். அந்தநாள் கூடிய சீக்கிரத்தில் வர இறைவன் அருள் புரிவாராக.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள்
அருளிச் செய்த
திருக்கேதீச்சரத் தேவாரத் திருப்பதிகம்

பண் - நட்டராகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

விருது குன்றமா மேருவி னனர வாவன லெரியம்பாற்
பொருது மூவெயில் செற்றவன் பற்றிநின் ருறைபதி யெந்நாளுங்
கருது கின்றஹுர் கணகடற் கடிகமழ் பொழிலணி மாதோட்டங்
கருத நின்றகே தீச்சரங் கைதொழுக் கடுவினை யடையாவே. 1

(இ - ள்) திரிபுரத்திலுள்ளோர்கள் தாங்கொண்ட வெற்றி கெட
மகாமேரு வில்லாகவும், சேஷன் நானுகவுங் கொண்டு சுடுகின்ற அக்
கிணியாகிய அம்பினுலே போர்செய்து அவற்றை அழித்த சிவபெரு
மான் விரும்பி வீற்றிருக்கும் இடமாக எந்நாளும் நினைக்கப்படுகின்ற
ணராகிய முழங்குகின்ற கடல் சூழ்ந்த வாசனை கமழுஞ் சோலை
செறிந்த மாதோட்டத்திலே எவரும் மதிக்கும்படி உள்ள திருக்கே
தீச்சர மென்னுந் தலத்தை வணங்க, அங்குனம் வணங்கினேரத்
தீவினைகள் சேரா எ - று.

பாடல் வீணையர் பலபல சரிதைய ரெருதுகைத் தருநட்டம்
ஆடல் பேணுவ ரமரர்கள் வேண்டநஞ் சுண்டிருள் கண்டத்தர்
ஈட மாவது விருங்கடற் கரையினி லெழிறிகழ் மாதோட்டங்
கேடி ஸாதகே தீச்சரந் தொழுதெழுக் கெடுமிடர் வினைதானே. 2

(இ - ள்) பாடுகின்ற வீணைய உடையவரும், பலபல ஒழுக்
கத்தை உடையவரும், தருமதேவதையாகிய இடபத்தைச் செலுத்திப்
படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் மறைத்தல் அருளல் என்கிற ஐந்தொழி
ஸாகிய அரிய நடனத்தை விரும்புகின்றவரும், தேவர்கள் முறையிட
நஞ்சையுண்டு இருண்டகண்டத்தையுடையவருமாகிய சிவபெருமா
னுக்கு இடமாவது பெரிய கடற்கரையிற் பொருந்திய அழுகு விளங்கு
கின்ற மாதோட்டத்திலுள்ள கேடில்லாத திருக்கேதீச்சர மென்னுந்
தலமாம். அதனை வணங்கி எழு வருத்தத்தைச் செய்யுந் தீவினை
களெல்லாங் கெடும் எ - று.

தமக்கென ஒரொழுக்கமில்லாராயினும் ஆன்மாக்களுக்கருள மாறு பற்பல ஒழுக்கங்களை மேற்கொண்டமையிற் பலபல சரிதையர் என்றும், பயன்றராவேண நடனங்கள் போலாகாது ஆன்மாக்களை முத்தியிற் சேர்த்தலாகிய பெரும் பயன்றரும் நடனமாதலின் அருநட்டமென்றுங் கூறினார்.

பெண்ணேர் பாகத்தர் பிறைதவழ் சடையின ரஹைகழல் சிலம்பார்க்கக் கூண்ண மாதரித் தாடுவர் பாடுவ ரகந்தொறு மிடுபிச்சைக் குண்ண லாவதோ ரிச்சையி னுழல்பவ ருயர்தரு மாதோட்டத் தண்ண னண்ணுகே தீச்சர மடைபவர்க் கருவினை யடையாவே. 3

(இ - ள்) தமது திருவருளாகிய சக்தியை ஒரு பாகத்திலுடைய வரும், சுத்த ஞானமாகிய இளம்பிறை தவழும் சடையையுடையவரும், நான்கு வேதங்களாகிய வீரக்கழலும் சிலம்பும் ஒலிக்க விபூதியை விரும்பி அணிபவரும், பற்பல கீதங்களைப் பாடுகின்றவரும், நிர்ச்சர வாதிகளாகிய முனிவர்களுக்கு ஈசன் ஒருவர் உண்டென்னும் உண்மையைப் புலப்படுத்தும் அருள் காரணமாக அவர்கள் வீடுகள்தோறும் இடுகின்ற பிச்சையை உண்ணவேண்டு மென்னும் விருப்பமுடையவர் போலச் சென்றவரும் ஆகிய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற உயர்ந்த மாதோட்டத்திலுள்ள திருக்கேதீச்சர மென்னுந் தலத்தை அடைபவர் களைத் தீவினையடையா எ - று.

பொடிகொண் மேனியர் புலியத ஓரையினர் விரிதரு கரத்தேந்தும் வடிகொண் மூவிலை வேலினர் நூலினர் மறிகடன் மாதோட்டத் தடிக ளாதரித் திருந்தகே தீச்சரம் பரிந்தகிந் தையராகி முடிகள் சாய்த்தடி பேணவஸ் லார்தம்மேன் மொய்த்தெழும் வினைபோமே.

(இ - ள்) விபூதியை அணிந்த திருமேனியை உடையவரும், புலித் தோலை உடுத்த அரையை உடையவரும், விரிந்தகையி லேந்துகின்ற கூரிய இச்சை, ஞானம், கிரியை என்னும் முத்தலைச் சூலத்தை யுடைய வரும், உபவீதத்தை உடையவருமாகிய சிவபெருமான் விரும்பி வீற்றி ருந்த திரைபொருகின்ற கடல்சூழ்ந்த மாதோட்டத்திலுள்ள திருக்கேதீச்சரத்திலே அன்புகொண்ட மனத்தையுடையராகித் தலைகளைச் சாய்த்து அப் பெருமர்னுடைய பாதங்களை வணங்கவல்ல தொண்டர் மேலே திரண்டெழுகின்ற தீவினைகள் கெடும் எ - று.

நல்ல ராற்றவு ஞானநன் குடையர்தம் மடைந்தவர்க் கருளீய வஸ்ஸர் பார்மிசை வான்பிறப் பிறப்பிலர் மலிகடன் மாதோட்டத் தெல்லை யில்புக மேந்தைகே தீச்சர மிராப்பக னினைந்தேத்தி அல்ல லாசறுத் தரனடி யினைதொழு மன்பரா மடியாரே. 5

எனியர் அண்பராகாரென்பதாம்.

பேழை வார்சடைப் பெருந்திரு மகடனைப் பொருந்தவைத் தொருபாகம் மாழை யங்கையற் கண்ணிபா லருளிய பொருளினர் குடிவாழ்க்கை வாழை யம்பொழின் மந்திகள் களிப்புற மருவிய மாதோட்டக் கேழல் வெண்மருப் பணிந்தநீண் மார்பர்கே தீச்சரம் பிரியாரே. 6

(இ - ள) பரந்து உயர்ந்த பெட்டிபோன்ற சடாமுடியிலே பெரிய கங்கையைப் பொருந்தும்படி வைத்து, ஒரு பாகத்தை அருட்சக்திக்குக் கொடுத்த கொள்கையை யுடையவரும், விஷ்ணுவாகிய பன்றியினது எயிற்றை அணிந்த மார்பையுடையவருமாகிய சிவபெருமான், தமது இருப்பிடமாகிய வாழைச் சோலைகளிலே மந்திகள் மகிழ்ச்சிபெருக இருக்கின்ற மாதோட்டத்திலுள்ள திருக்கேதீச்சர மென்னுந் தலத்தை ஒரு காலத்தும் பிரியார் எ - று.

பண்டு நால்வருக் கறமுரைத் தருளிப்பல் லுலகினி லுயிர்வாழ்க்கை கண்ட நாதனுர் கடலிடங் கைதொழுக் காதலித் துறைகோயில் வண்டு பண்செய மாமலர் பொழின்மஞ்ஞான நடமிடு மாதோட்டந் தொண்டர் நாடொறுந் துதிசெய வருள்செய் கேதீச்சர மதுதானே. 7

(இ.ஷ) முற்காலத்திலே சனகாதி நால் வருக்குந் தருமங்களை உபதேசித்தருளி, பலவுலகங்களிலுமுள்ள ஆண்மாக்கள் அத்தருமங்களை மேற்கொண்டெடாழுகும்படி செய்த சிவபெருமான் உலகத்திலுள்ளார் வணங்க விரும்பி வீற்றிருக்குங் கோயில், வண்டுகள் கீதங்களைப் பாடப் பூஞ்சோலைகளில் மயில்கள் கூத்தாடுகின்ற மாதோட்டத்திலுள்ள அடியார்கள் நாடோறும் தோத்திரஞ் செய்ய அப்பெருமான் அவர்களுக்குத் திருவருள் செய்கின்ற திருக்கேதீச்சரமென்னுந்தலமாம் என்று.

தென்னிலங்கையர் குலபதி மலைநலிந் தெடுத்தவன் முடிதிண்டோள் தன்னலங்கெட வடர்த்தவற் கருள்செய்த தலைவனுர் கடல்வாயப் பொன்னிலங்கிய முத்துமா மணிகரும் பொருந்திய மாதோட்டத் துன்னி யன்பொடு மடியவ ரிறைஞ்சுகே தீச்சரத்துள்ளாரே. 8

(இ - ள்.) கைலாசமென் னும் மலையை வருத்தி எடுத்த தெற்கின் கணுள்ள இலங்கையிலுள்ளார்க் கரசனைகிய இராவணனுடைய தலை கரும் வலிய புயங்கரும் தத்தம் நிலைகெட நெரித்துப் பின் அவன் வேண்டுதல் செய்ய அருள்புரிந்த முதல்வர், கடலின் கணுள்ள பொன் னும் பிரகாசிக்கின்ற முத்துக்கரும் மாணிக்கங்கரும் செறிந்த மாதோட்டத்திலுள்ள, சிந்தித்து அன்போடு மடியார்கள் வணங்குகின்ற திருக்கேதீச்சர மென்னும் தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெரு மானே எ - று.

பூவுளானுமப் பொருகடல் வண்ணனும் புவியிடந் தெழுந்தோடி மேவி நாடிநுன் னடியினை காண்கிலா வித்தக மென்னாகும் மாவும் பூகமுங் கதலியு நெருங்குமா தோட்டநன் னகர்மன்னித் தேவி தன்னெடுந் திருந்துகே தீச்சரத் திருந்தவெம் பெருமானே. 9

(இ - ள்) மாமரங்கரும் கமுகுகரும் வாழைகரும் நெருங்கிய மாதோட்டமென்னும் நல்ல ஊரிலுள்ள திருக்கேதீச்சரமென்னுந் தலத்திலே நிலையாய கெளரியம்பிகை என்னும் அருட் சக்தியோடு வீற்றிருக்கின்ற நமது கடவுளே! பிரமாவும் விஷங்குவும் முறையே அன்னமும் பன்றியுமாய் மேலே பறந்தும் பூமியைக் கிழித்தும் தேடித் தேவரீருடைய முடியையும் அடியையுங் காண்கின்றிலர். அவர்களுடைய கடவுட்டன்மை எவ்வாருகும்? எ - று.

புத்த ராய்ச்சில் புனைதுகி லுடையவர் புறனுரைச் சமனுதர் எத்த ராகிநின் றுண்பவ ரியம்பிய வேழைமை கேளேன்மின் மத்த யானையை மறுகிட வரிசெய்து போர்த்தவர் மாதோட்டத் தத்தர் மன்னுபா ஸாவியின் கரையிற்கே தீச்சர மடைமின்னே. 10

(இ - ள்) உலகத்தீரே, புத்தசமயிகளாகிய சில தைத்தவஸ்தி ரங்களை அணிபவரும், புறங் கூறிப் பலரை வஞ்சித்து நின்று புசிக்கும் சமணர்களாகிய மூடர்கரும் போதிக்கின்ற அறியாமையாகிய போத சினையைக் கேளாதொழியுங்கள். மதயானையை அஞ்சும்படி யுரித்து, அதன்ரேலைப் போர்த்த சகத் பிதாவாகிய சிவபெருமான் வீற்றிருக் கின்ற மாதோட்டத்திலுள்ள பாலாவியென்னுந் தீர்த்தக்கரையிலிருக் கின்ற திருக்கேதீச்சரமென்னுந் தலத்தை யடையுங்கள் எ - று. சின்ற திருக்கேதீச்சரமென்னுந் தலத்தை யடையுங்கள் எ - று.

மாடலாமன முரசெனக் கடலின தொலிகவர் மாதோட்டத்
தாடலேறுடை யண்ணல்கே தீச்சரத் தடிகளை யணிகாழி
நாடு எார்க்கிறை ஞானசம் பந்தன்சொ னவின்றேழு பாமாலைப்
பாடலாயின பாடுமின் பத்தர்கள் பரகதி பெறலாமே.

11

(இ - ள) பக்கங்களிலெல்லாம் மணமுரசைப் போலக் கடலோசை
பிறவோசைகளை அடக்கும் மாதோட்டத்திலுள்ள திருக்கேதீச்சரம்
என்னுந் தலத்தில் வீற்றிருக்கின்ற இடபாருடராகிய சிவபெருமானைச்
சீர்காழித் தலைவனுகிய திருஞானசம்பந்தன் பாடிய இப்பதிகத்தையே
அன்பர்களே ! நீங்கள் பாடுங்கள்; மோகஷத்தைப் பெற்றுக்கொள்
எலாம் எ - று.

நவின்று என்னும் வினையெச்சங்காரணப்பொருட்டு. மாதோட்டத்
திலுள்ளார் விரகநோயுடையரன்றி என்றுஞ் சிவத்தியானஞ் செய்யுங்
சுற்சனராதலின் மண முரசெனக் கடலின தொலிகவர் மாதோட்டம்
என்றும், வீரசக்தியாகிய விட்டுஞுவே இடபமாதலின் ஆடலேறன்
றுங் கூறினார்.

சுந்தரமுர்த்தி சுவாமிகள் அருளிச் செய்த திருக்கேதீச்சரத் தேவாரத் திருப்பதிகம்

பண் - நட்டராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நத்தார்படை ஞானன்பகு வேறிந்நனை கவிழ்வாய்
மத்தம்மத யானையுரி போர்த்தமண வாளன்
பத்தாகிய தொண்டர்தொழு பாலாவியின் கரமேஸ்
செத்தாரெறும் பணிவான்றிருக் கேதீச்சரத் தானே.

1

(இ - ள) பாஞ்சசன்னியமென்னும் சங்கையேந்திய ஞானியாகிய
விஷ்ணுவென்னும் இடபத்திலேறநிவரும், மதத்தால் நனைகின்ற
கதுப்புப் பொருந்திய வாயையுடைய யானைத் தோலை உரித்துப்
போர்த்த நித்திய கல்யாணரும், இறந்த விஷ்ணு முதலியோர்க
ஞுடைய என்பு மாலைகளை அணிபவரும் யாவரென்றால், அன்பையுடைய
அடியார் வணங்குகின்ற பாலாவியென்னுந் தீர்த்தக்கரையி வூள்ள
திருக்கேதீச்சர மென்னுந் தலத்தில் வீற்றிருக்கின்ற சிவபெருமானே.
எ - று.

ஐம்படைகளுட் சங்கமும் ஒன்றுதலின், நத்தார் படையென்றும், தமோகுண வயத்தவராய் என்றுந் துயில் புரிவோர் போலாகாது என்றுஞ் சிவயோக துயில்புரிய மகா ஞானியாதலிற் பசுவாய்த் தாங்கும் பேற்டைந்த பெரியர் என்பார், நத்தார்படை ஞானன்பசு என்றுங்கூறினார். பத்தாகிய தொண்டர் என்பதற்குச் சிவபுண்ணியம் பத்தையும் உடையதொண்டர் என்றலும் ஒன்று. பசுரதுதலும் யானையுரிபோர்த்தலும் எலும்பணிதலும் தாமே முழுமுதற் கடவுள் என்பதற்கேதுவாய் நின்றன. மணவாளன் என்பதும் உடம்பொடு புணர்த்தலால் அவ்வாருயிற்று. மத்தம் - களிப்பு.

சுடுவார்பொடி நீறுந்நல்ல துண்டப்பிறைக் கீருங்
கடமார்களி யானையுரி யணிந்தகறைக் கண்டன்
படவேரிடை மடவாளோடு பாலாவியின் கரமேல்
திடமாவுறை கின்றுன்றிருக் கேதீச்சரத் தானே.

2

(இ - ள) விபூதியையும் இளம் பிறையையும் யானைத் தோலையும் அணிந்த நீலகண்டரும், உமாதேவியாரோடு பிரியாதிருப்பவரும் யாரென்றால், பாலாவியென்னுந் தீர்த்தக் கரையிலுள்ள திருக்கேதீச்சரமென்னுந் தலத்தில் வீற்றிருக்கின்ற சிவபெருமானே. எ - று.

சுடுவார் என்பது சுடுதலார்ந்த என விரியும். ஏர்-உவமாருபு.

அங்கம்மொழி யன்றுரவ ரமரர் தொழுதேத்த
வங்கம்மலி கின்றகடன் மாதோட்டநன் னகரிற்
பங்கஞ்செய்த பிறைசூடினன் பாலாவியின் கரமேற்
செங்கண்ணர வசத்தான்றிருக் கேதீச்சரத் தானே.

3

(இ - ள.) இளம் பிறையைச் சூடினவரும், சிவந்த கண்களையுடைய சர்ப்பக்கச்சையை அணிந்தவரும் யாரென்றால் வேதவேதாங்கங்களையறிந்த பிராமணர்களும் தேவர்களும் வணங்கித் துதிக்கத் தோணிகள் நிறைந்த கடல்சூழ்ந்த மாதோட்டமென்னும் நல்ல ஊரிலுள்ள பாலா வியெனுந் தீர்த்தக்கரையிலிருக்கின்ற திருக்கேதீச்சரமென்னுந் தலத்தில் வீற்றிருக்கின்ற சிவபெருமானே. எ - று.

அங்கத்தை ஒழித்த அத்தன்மையனுய மன்மதனுந் தேவரும் வணங்க எனாப் பொருள்கொண்டு மன்மதன் முற்காலத்தில் திருக்கேதீச்சரத்திற் பூசித்தான் என்பாரும் உளர்.

கரியகறைக் கண்ணல்ல கண்மேலாரு கண்ணுடன்
வரியசிறை வண்டியாழ்செயு மாதோட்டநன் னகருள்
பரியதிரை யெறியாவரு பாலாவியின் கரமேல்
தெரியும்மறை வஸ்லாந்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

4

(இ - ள்) நீலகண்டரும், நெற்றிக்கண்ணரும், அறிஞராலறியப் படும் வேதத்தில் வல்லவரும் யாரென்றால், வண்டுகள் கீதங்களைப் பாடுகின்ற மாதோட்ட மென்னும் நல்ல ஊரிலுள்ள பெரிய திரையை வீசிப் பெருகும் பாலாவியென்னுந் தீர்த்தக் கரையிலிருக்கின்ற திருக் கேதீச்சரமென்னுந் தலத்தில் வீற்றிருக்கின்ற சிவபெருமானே எ - று.

கரியகறை என்பது கருங்கண்ணன் என்பதுபோல நின்றது.

அங்கத்துறு நோய்கள்ளடி யார்மேலாழித் தருளி
வங்கம்மலி கின்றகடன் மாதோட்டநன் னகரில்
பங்கஞ்செய்த மடவாளொடு பாலாவியின் கரமேல்
தெங்கம்பொழில் சூழ்ந்ததிருக் கேதீச்சரத் தானே.

5

(இ - ள்) அடியார்களுக்குச் சரீரத்திலுள்ள நோய்களை நீக்கி யருஞ்கின்றவர் யாவரென்றால், தமது இடப் பாகத்திலுள்ள கௌரி யம்பிகையென்னும் அருட்சத்தியோடு தோணிகள் நிறைந்த கடல் சூழ்ந்த மாதோட்ட மென்னும் நல்ல ஊரிலுள்ள பாலாவியென்னுந் தீர்த்தக் கரையிலிருக்கின்ற தென்னஞ்சோலை சூழ்ந்த திருக்கேதீச்சரமென்னும் ஸ்தலத்தில் வீற்றிருக்கின்ற சிவபெருமானே எ - று.

பங்கஞ்செய்த என்பதற்கு ஒரு பாகத்தை வேறுபடுத்திய எனினும் அமையும்.

வெய்யவினை யாயவடி யார்மேலாழித் தருளி
வையமலி கின்றகடன் மாதோட்டநன் னகரிற்
பையேரிடை மடவாளொடு பாலாவியின் கரமேற்
செய்யசடை முடியான்றிருக் கேதீச்சரத் தானே.

6

(இ - ள்.) அடியார்மீது வருந் தீவினைகளை நீக்கியருஞ்கின்றவர் யாவரென்றால் பூமியை விருத்திசெய்கின்ற கடல்சூழ்ந்த மாதோட்ட மென்னும் நல்ல ஊரிலுள்ள பாலாவியென்னுந் தீர்த்தக்கரையிலிருக்கின்ற திருக்கேதீச்சரமென்னும் ஸ்தலத்தில் கௌரியம்பிகையோடு வீற்றிருக்கின்ற சிவந்த சடாமுடியையுடைய சிவபெருமானே, எ - று.

ஊனத்துறு நோய்கள்ளடி யார்மேலோழித் தருளி
வானத்துறு மலியுங்கடன் மாதோட்டநன் னகரில்
பானத்துறு மொழியாளொடு பாலாவியின் கரமேஸ்
ஏனத்தெயி றணிந்தான்றிருக் கேதீச்சரத் தானே.

7

(இ - ள்) அடியார்கள்மீது வருகின்ற குற்றம் மிகுந்த நோய்களை
நீக்கியருளுகின்றவர் யாவரென்றால், வெண்மையாகிய சங்குகள்
மிகுந்து நிறையுங் கடல்சூழ்ந்த மாதோட்டமென்னும் நல்ல ஊரி
லுள்ள பாலாவியென்னுந் தீர்த்தக்கரையிலிருக்கும் திருக்கேதீச்சர
மென்னுந் தலத்திலே பாலுஞ் சுவை மிகுதியை யவாவுஞ் சொற்களை
யடைய கெளரியம்பிகையோடு வீற்றிருக்கின்ற பன்றியி னெயிற்றை
யணிந்த சிவபெருமானே எ - று.

‘ஓழித்தருளி’ கள் ஒடுங்கி என்பதுபோற் பெயராய் நின்றன.
பாலுஞ் சுவைகுன்றுதற் கேதுவாய மொழி யெனினும் அமையும்.

அட்டனம் காகவரை தன்மேலர் வார்த்து
மட்டுண்டுவண் டாலும்பொழின் மாதோட்டநன் னகரிற்
பட்டவரி நுதலாளொடு பாலாவியின் கரமேஸ்
சிட்டன்னமை யாள்வான்றிருக் கேதீச்சரத் தானே.

8

(இ - ள்) அட்டமூர்த்தியாயுள்ளவரும், மேலானவரும் அழகாகத்
திருவரையில் சுத்தமாயை ஆகிய சர்ப்பக் கச்சையணிந்து நம்மை
யடிமைகொள்பவரும் யாவரென்றால், தேஜையுண்டு வண்டுகள் சுழலு
கின்ற சோலை சூழ்ந்த மாதோட்டமென்னும் நல்ல ஊரிலுள்ள பாலாவி
யென்னுந் தீர்த்தக்கரையிலிருக்கும் திருக்கேதீச்சரமென்னும் தலத்
தீலை கெளரியம்பிகை யென்னும் அருட்சத்தியோடு வீற்றிருக்கின்ற
சிவபெருமானே எ - று.

மூவரென விருவரென முக்கண்ணுடை மூர்த்தி
மாவின்கணி தூங்கும்பொழின் மாதோட்டநன் னகரிற்
பாவம்வினை யறுப்பார் பயில் பாலாவியின் கரமேஸ்
தேவன்னெனை யாள்வான்றிருக் கேதீச்சரத் தானே.

9

(இ - ள்.) பிரமா விஷ்ணு உருத்திரர் எனவும் சத்திசிவமெனவும்
பேசப்படுகின்ற மூன்று கண்களையடைய தலைவராகிய கடவுளும், என்னை
அடிமை கொள்பவரும் யாவரென்றால், மாமரங்களில் கணிகள் தூங்கு
கின்ற சோலை சூழ்ந்த மாதோட்ட மென்னும் நல்ல ஊரிலுள்ள திரு

வினைகளையும் கெடுக்கின்ற அடியார் வசிக்கும் பாலாவித் தீர்த்தக்கரை விலிருக்கின்ற திருக்கேதீச்சர மென்னுந் தலத்தில் வீற்றிருக்கின்ற சிவபெருமானே எ - று.

பாவந் தீவினையையும் வினை நல்வினையையும் உணர்த்தினா. தற் பயன் கருதாது பசக்களுக்குப் பரிபக்குவ நிகழுச் செய்து பரமுக்தி சேர்க்குமாறு மூவராயும் இருவராயும் இருந்தாரன்றி அவர்க்கவை இயற்கையன்றென்பார் மூவரென விருவரென முக்கண்ணுடை மூர்த்தி என்றார்.

குறையார்கடல் சூழ்ந்தகழி மாதோட்டநன் னகருட்
சிறையார்பொழில் வண்டியாழ்செயுங் கேதீச்சரத் தானை
மறையார்புக மூரன்னடித் தொண்டன்னுரை செய்த
குறையாத்தமிழ் பத்துஞ்சொலக் கூடாகொடு வினையே.

10

(இ - ள) கரியகடலைச் சூழ்ந்த கழிக்கரை பொருந்திய மாதோட்ட மென்னும் நல்ல ஊரிலுள்ள பக்கங்களிற் பொருந்திய சோலைகளில் வண்டுகள் கீதங்களைப்பாடும் திருக்கேதீச்சர மென்னுந் தலத்தில் வீற்றிருக்கின்ற சிவபெருமானைப் பிராமணர்கள் புகழுகின்ற நம்பியாருரனுகிய திருவடித் தொண்டன் பாடிய குறைவற்ற திருப்பதி கத்தைப் பாராயணஞ்சு செய்ய அவரைத் தீவினைகள் அடையா. எ - று.
சிறையார் என்னும் அடையை, வண்டிற் கேற்றினு மமையும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

PRINTED AT KALAIYANI PRINTING WORKS,
JAFFNA, CEYLON.
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

